

د تشنې کتاب

سریزه

د تشنې کتاب د تورات پنځم کتاب دی. په دې کتاب کې د حضرت موسیٰ د ویناگانو هغه سلسله ذکر کېږي چې د اسراییلو خلکو ته یې د موآب په خاوره کې کړې وې. هغوی هلته په دښته کې د یو اوږد سفر په پای کې پاتې شوي وو او نژدې وو چې کنعان ته ورننوزي او ویې نیسي.

ځینې ډېرې مهمې موضوعگانې چې په دې کتاب کې لیکل شوې دي هغه په دې ډول دي: (۱) حضرت موسیٰ د تېرو څلوېښتو کلونو پېښې راپادوي. هغه د خلکو څخه غواړي چې هغوی دا خبره یاده وساتي چې خدای پاک څنگه هغوی په دښته کې رهنمائي کړل او باید خدای پاک ته تابعدار او وفادار اوسي. (۲) حضرت موسیٰ هغه لس حکمونه تکرار کړل او په دې یې تاکید وکړ چې د اولني حکم په معنی باندې باید ځانونه پوه کړي او د خلکو څخه یې وغوښتل چې یوازې څښتن ته دې وقف اوسي. بیا هغه هغه مختلف قوانین تکرار کړل چې په وعده شوي وطن کې به د هغوی ژوند سمبالوي. (۳) حضرت موسیٰ خلکو ته د خدای پاک د هغه لوظ معنی ورپادوي چې د هغوی سره یې کړی و او د خلکو څخه غواړي چې د هغه لوظ د پوره کولو دپاره دې خپل عهد نوی کړي. (۴) یوشع د خدای پاک د قوم د راتلونکي مشر په توګه ټاکل کېږي. کله چې حضرت موسیٰ د خدای پاک وفاداري وستایله او روحاني سندره یې وویلله او د اسراییلو په قبیلو باندې یې برکت ووايه هغه د اردن د سیند په ختیځ کې په موآب کې وفات شو.

د دې کتاب ډېره مهمه موضوع دا ده چې خدای پاک خپل قوم چې ورباندې ګران و

وژغوره او برکت یې ورته ورکړ. نو د هغه قوم به دا خبره په یاد ساتي او د هغه سره به مینه کوي او اطاعت به یې کوي ترڅو هغوی ژوندي وي او برکت ورباندې وي. د دې کتاب مهم آیاتونه د داسې کلماتو لرونکي دي چې عیسیٰ مسیح هغه د ټولو حکمونو څخه لوی گڼي او فرمایي: <د خپل څښتن خدای سره د زړه له کومي مینه کوی.>

د موضوعگانو فهرست:

د حضرت موسیٰ اولنی وینا ۱: ۱ - ۴: ۴۹

د حضرت موسیٰ دوهمه وینا ۵: ۱ - ۲۶: ۱۹

الف: لس حکمونه ۵: ۱ - ۱۰: ۲۲

ب: قوانین، اصول او خبرداری ۱۱: ۱ - ۲۶: ۱۹

کنعان ته د داخلېدلو دپاره لارښوونې ۲۷: ۱ - ۲۸: ۶۸

د لوظ نوی کېدل ۲۹: ۱ - ۳۰: ۲۰

د حضرت موسیٰ اخرنی خبرې ۳۱: ۱ - ۳۳: ۲۹

د حضرت موسیٰ وفات کېدل ۳۴: ۱ - ۱۲

۱ (۱) په دې کتاب کې هغه خبرې دي چې حضرت موسیٰ د اسراييلو خلکو ته په هغه وخت کې کړې وې کله چې هغوی د اردن د سيند ختيځې خواته په دنبنته کې وو. هغوی سوف ته نژدې د اردن په دره کې وو يعنې د فاران د بنار چې په يو اړخ باندې ؤ او د توفل، لابان، حضيروت او د ديزهب بنارونو ترمنځ چې په بل اړخ باندې وو. (۲) (د اډوم د غرنۍ سيمې په لار د سينا د غره څخه تر قاش برنيع پورې د يوولسو ورځو فاصله ده.) (۳) د څلوېښتم کال د يوولسمې مياشتې په اوله ورځ وروسته له دې چې د اسراييلو قوم د مصر څخه لاړ، حضرت موسیٰ هغه ټول شيان چې څښتن د هغو په باره کې ورته حکم کړی ؤ چې قوم ته يې ووايي، هغوی ته وويل. (۴) دا کار وروسته له هغې وشو کله چې څښتن د اموريانو پادشاه سيحون ته چې د حشبون بنار يې پايته ؤ او د باشان پادشاه عوج ته چې د عشتاروت او ادرعي په بنارونو باندې يې حکومت کاوه ماتې ورکړه. (۵) حضرت موسیٰ په داسې وخت کې د خدای پاک قوانين بيان کړل چې قوم د اردن په ختيځ کې د موآب په سيمه کې ؤ.

هغه وفرمايل: (۶) >کله چې مونږ د سينا د غره سره وو، زمونږ څښتن خدای مونږ ته داسې وفرمايل: زياته موده وشوه چې تاسو د دې غره په څنگ کې پاتې شوي يئ. (۷) خپمې راټولې کړئ او کډه وکړئ. د اموريانو غرنۍ سيمې او ټولو شاوخوا سيمو، د اردن درې، غرنۍ سيمې، د غرونو لوېديځو لمنو، جنوبي سيمې او د مديترانې د بحيرې غاړې ته لاړ شئ. د کنعان ځمکې ته او د لبنان د غرونو په لار د فرات تر لوی سيند پورې لاړ شئ. (۸) دا ټوله هغه ځمکه ده چې د هغې د ورکولو وعده مې ستاسو د نيکونو يعنې د ابراهيم، اسحاق او يعقوب او د هغوی د اولادې سره کړې وه. لاړ شئ او هغه ځمکه ونيسئ.<

حضرت موسیٰ قاضيان مقرروي

(هجرت ۱۸: ۱۳ - ۲۷)

(۹) حضرت موسیٰ قوم ته وفرمايل: >په داسې وخت کې چې مونږ لا د سينا د غره سره وو، ما تاسو ته وويل: په تاسو باندې د مشرۍ کولو مسؤليت زما په وس کې نه دی. زه دا کار يوازې نه شم

کولی. (۱۱) زمونږ څښتن خدای ستاسو شمېر دومره زیات کړی دی لکه د اسمان د ستورو په شان. (۱۲) زمونږ د نیکونو څښتن خدای دې تاسو زر چنده زیات کړي او تاسو ته دې د خپلې وعدې سره سم برکت درکړي! (۱۳) خو زه په یوازې ځان نه شم کولی دا دروند مسئولیت په غاړه واخلم چې ستاسو شخړې حل کړم. (۱۴) د هرې قبیلې څخه پوه او تجربه لرونکي نفر انتخاب کړئ. زه به هغوی ستاسو مشران کړم. (۱۵) او تاسو وویل چې دا ښه کار دی. (۱۶) نو ما ستاسو د قبیلو څخه هغه پوه او تجربه لرونکي خلک واخیستل او په تاسو باندې مې د مشرانو په توګه وټاکل. ځینو د زرو نفرو مسئولیت په غاړه درلود، ځینو د سلو، ځینو د پنځوسو او ځینو د لسو نفرو مسئولیت په غاړه درلود. همدارنګه ما د ټولو قبیلو څخه نور مشران هم مقرر کړل.

(۱۷) په هغه وخت کې ما قاضیانو ته دا لارښودنې ورکړې: هغو شخړو ته غوږ نیسئ چې ستاسو په خلکو کې رامنځته کېږي. په عادلانه ډول د هرې شخړې قضاوت کوئ، که دا یوازې ستاسو په خلکو پورې اړه لري یا په هغو بېګانه خلکو پورې چې ستاسو په منځ کې اوسېږي. (۱۸) په خپلو پرېکړو کې د هیچا پلوي مه کوئ، په هرچا باندې یوشان قضاوت کوئ، دا مهمه نه ده چې هغه بې وزلی وي یا قدرتمند. د هیچا څخه مه وپېرئ ځکه کومې پرېکړې چې تاسو یې کوئ هغه د خدای پاک له خوا دي. که چېرې کومه دعوه ستاسو دپاره ګرانه وي، ماته یې راوړئ او زه به یې پرېکړه وکړم. (۱۹) په هماغه وخت کې ما تاسو ته د نورو ټولو کارونو په باره کې چې تاسو یې باید سرته ورسوئ لارښودنې وکړې.

د قادش برنیع څخه نفر کنعان ته لېږل کېږي

(شمېر ۱۳: ۱ - ۳۳)

(۲۰) څه چې زمونږ څښتن خدای مونږ ته امر کړی ؤ هغه مو سرته ورسول. مونږ د سینا د غره څخه د پراخې او د وېرې څخه ډکې دښتې په لار د اموریانو غرنۍ سیمې ته لاړو. کله چې مونږ قادش برنیع ته ورسېدو، (۲۱) - (۲۲) ما درته وویل: اوس تاسو د اموریانو غرنۍ سیمې ته راغلي یئ کومه چې زمونږ څښتن خدای، یعنی زمونږ د نیکونو خدای یې مونږ ته راکوي. وګورئ، دا هماغه سیمه ده. لکه څنګه چې هغه امر کړی دی، زړه نا زړه کېږئ مه او مه وپېرئ، لاړ شی او هغه ونیسئ.

۲۲) مگر تاسو ټول ماته راغلي او ومو ويل: مخکې له دې چې هغې خاورې ته ورشو، راځئ چې خو نږه ولېږو چې هغه وگوري، ترڅو مونږ ته سمه لاره وښايي چې ورباندې لاړ شو او راته ووايي چې هلته څه ډول ښارونه دي.

۲۳) دا کار ماته ښه ښکاره شو، نو ما دولس نږه يعنې د هرې قبيلې څخه مې يو يو نفر انتخاب کړ. ۲۴) هغوی غرنی سيمې ته د اشکول تر درې پورې لاړل او هغه ځای يې وکاته. ۲۵) هغوی مونږ ته له هغې خوا څخه لږه مېوه راوړله چې هلته يې پيدا کړې وه او خبر يې راوړ چې کومه ځمکه چې زمونږ څښتن خدای يې مونږ ته راکوي هغه ډېره حاصلخېزه ده.

۲۶) مگر تاسو ونه غوښتل چې هغې خاورې ته ورننوزئ او د خپل څښتن خدای د امر د منلو څخه مو سرغړونه وکړه. ۲۷) تاسو په خپلو خېمو کې پاتې شوی او وغورږدئ او ومو ويل: څښتن زمونږ څخه کرکه کوي. هغه مونږ د دې دپاره د مصر څخه راوويستلو چې اموريانو ته مو په لاس ورکړي، ترڅو مونږ ووژني. ۲۸) هلته ولې لاړ شو؟ مونږ وپېرېږو. هغه نفر چې مونږ لېږلي وو مونږ ته وايي چې د هغه ځای خلک زمونږ څخه قوي او لوړ دي او هغوی په داسې ښارونو کې ژوند کوي چې دېوالونه يې اسمان ته رسېږي. حتی هغوی په هغه ځای کې عناقيان هم وليدل چې ډېر لوړ قدونه يې درلودل!

۲۹) مگر ما وويل: د هغو خلکو څخه مه وپېرئ. ۳۰-۳۱) زمونږ څښتن خدای به ستاسو مشري وکړي او ستاسو دپاره به وجنگيږي لکه څنگه چې تاسو هغه په مصر او په دنېته کې وليدل چې همداسې يې وکړل. تاسو وليدل چې هغه څنگه په خيريت سره دې ځای ته راوستلی لکه څنگه چې يو پلار خپل زوی د يو ځای څخه بل ځای ته وړي. ۳۲) مگر زما د خبرو سره سره بياهم تاسو په څښتن باندې اعتبار ونه کړ، که څه هم هغه همېشه ستاسو په منځ کې روان ؤ چې ستاسو دپاره يو ځای پيدا کړي چې خېمې په کې ودرؤ. هغه به د شپې له خوا په اور کې ستاسو په منځ کې روان ؤ او د ورځې له خوا به په ورېځې کې روان ؤ د دې دپاره چې تاسو ته لاره وښايي.

څښتن اسراييلو ته سزا ورکوي

٢٤) څښتن ستاسو شکایتونه واورېدل او په قهر شو، نو هغه قسم وخور او ويې فرمايل: ٢٥) ستاسو د دې خراب نسل څخه به هيڅوک هغې حاصلخېزې ځمکې ته داخل نه شي چې د هغې د ورکولو قسم مې ستاسو د نيکونو سره کړی و. ٢٦) يوازې د يافته زوی کاليب به ورداخل شي. هغه ماته وفادار پاتې شوی دی او زه به هغه او د هغه اولادې ته هغه ځمکه ورکړم چې هغه په کې گرځېدلی و.

٢٧) څښتن ستاسو په خاطر په ما باندې هم په قهر شو او راته ويې فرمايل: موسی، حتی 'ته به هم هغې ځمکې ته ورداخل نه شي. ٢٨) مگر خپل مرستیال د نون زوی يوشع تشويق کړه. هغه به د هغې خاورې په نيولو کې د اسراييلو مشري وکړي.

٢٩) بيا څښتن مونږ ټولو ته وفرمايل: ستاسو ماشومان به چې لا تر اوسه دومره کوچني دي چې د بنو او بدو ترمنځ فرق هم نه شي کولی هغې خاورې ته ورداخل شي، يعنې هغه ماشومان چې تاسو ويل چې ستاسو د دښمنانو له خوا به ونيول شي. زه به هغه ځمکه هغوی ته ورکړم او هغوی به يې ونيسي. ٣٠) مگر اوس تاسو بېرته وگرځئ او په هغې لار باندې چې سرې بحيرې ته ځي بېرته دښتې ته لاړ شئ.

٣١) بيا تاسو ماته وويل: مونږ د خپل څښتن خدای د امر څخه سرغړونه وکړه، خو اوس غواړو چې د هغه د امر څخه اطاعت وکړو. لکه څنگه چې هغه مونږ ته فرمايلي دي مونږ به غرنی سيمې ته ورننوزو او وبه جنگېرو. نو تاسو خپلې وسلې راواخيستلې او داسې فکر مو کاوه چې په غرنی سيمه باندې حمله کول به آسانه وي.

٣٢) مگر څښتن ماته وفرمايل: هغوی ته خبرداري ورکړه چې حمله ونه کړي ځکه چې زه به د هغوی سره مل نه يم او هغوی ته به خپل دښمنان ماتې ورکړي. ٣٣) ما تاسو ته د څښتن خبرې وکړې، مگر تاسو ورته هيڅ توجه ونه کړه. د هغه په مقابل کې مو سرکشي وکړه او په غرور سره غرنی سيمې ته روان شوی. ٣٤) بيا اموريان چې په هغې غرنی سيمه کې اوسېدل د مچيو په شان

ستاسو په مقابل کې راووتل. هغوی د ادوم تر خاورې پورې په تاسو پسې شول او د حرمه په ښار کې یې درته ماتې درکړه. (۴۵) نو تاسو بېرته راستانه شوی او څښتن ته مو د مرستې دپاره زاری وکړې، مگر هغه تاسو ته هیڅ توجه ونه کړه او غوږونه یې درباندي کاڼه کړل. (۴۶) نو بیا مونږ زیات وخت په قادش کې پاتې شو.

په دښته کې د سرگردانی کلونه

۲ (۴۷) په آخر کې مونږ راوگرځېدو او د څښتن د امر سره سم په هغې لارې باندې چې سرې بحیرې ته ځي بېرته دښتې ته لاړو او ډېره موده د ادوم د غرنۍ سیمې په شاوخوا کې سرگردانه گرځېدو.

(۴۸) بیا څښتن ماته وفرمایل چې (۴۹) تاسو زیاته موده په هغو غونډیو کې سرگردانه وگرځېدئ، اوس د شمال خواته لاړ شئ. (۵۰) په خلکو باندې دغه امر وکړه: پام کوئ، ځکه چې تاسو به ژر د ادوم د غرنۍ سیمې له لارې چې ستاسو د لېرې خپلوانو یعنی د عیسو د اولادې ځمکه ده لاړ شئ. هغوی ستاسو څخه وپریږي، (۵۱) مگر تاسو به د هغوی سره جنگ نه پیل کوئ، ځکه چې زه به د هغوی د ځمکې څخه تاسو ته یو متر مربع ځمکه هم در نه کړم. ما ادوم د عیسو اولادې ته ورکړی دی. (۵۲) تاسو کولی شئ چې د هغوی څخه خواږه او اوبه په بیه واخلي.

(۵۳) یاد ساتئ چې خپل څښتن خدای څنگه تاسو ته په هر کار کې برکت درکړی دی. لکه څنگه به چې تاسو په دې پراخه دښته کې سرگردانه وگرځېدئ، هغه په تاسو باندې پام کاوه. په دغو څلوېښتو کالو کې هغه ستاسو سره و او هرڅه چې ستاسو په کار وو، هغه درته رسېدل.

(۵۴) مونږ د هغې سیمې په خوا کې تېر شو چې زمونږ د خپلوانو یعنی د عیسو د اولادې سیمه وه. هغه لاره مو پرېښودله چې د ایلټ او عصیون جابر څخه د آرام دریا په څې او شمال ختیځ خواته د موآب د دښتې په لور وگرځېدو. (۵۵) څښتن ماته وفرمایل: د موآب خلکو یعنی د لوط اولادې ته تکلیف ونه رسوئ او جنگ ورسره ونه کړئ. ما هغوی ته د عار سیمه ورکړې ده او تاسو ته به د هغوی د ځمکې څخه هیڅ یوه برخه در نه کړم. <

١٠) (د ډېرو غټو خلکو قوي نسل چې د ايميانو په نوم يادېده په عار کې اوسېده. هغوی د عناقيانو په شان لوړ قدونه درلودل کوم چې د ډېرو لوړ قدو خلکو بل نسل ؤ. ١١) هغوی هم د عناقيانو په شان د رفائيانو په نوم مشهور وو، مگر موآبيانو هغوی د ايميانو په نوم يادول. ١٢) حوريان په اډوم کې اوسېدل، مگر د عيسو اولادې هغوی وشړل. د هغوی قوم يې له منځه يووړ او په خپله هلته اوسېدل، لکه څنگه چې وروسته اسراييليانو خپل دښمنان د هغې ځمکې څخه وشړل چې څښتن هغوی ته ورکړې وه.)

١٣) >بيا لکه څنگه چې څښتن مونږ ته وفرمايل، مونږ د زارد د خوړ څخه تېر شو. ١٤) له هغه وخت څخه چې مونږ د قادش برنيع څخه لاړو اته دېرش کاله تېر شوي وو. لکه څنگه چې څښتن فرمايلي وو، د هغه نسل ټول جنگي خلک مړه شول. ١٥) څښتن تر هغه وخته پورې د هغوی مخالفت کاوه ترڅو چې ټول يې له منځه يوړل.

١٦) کله چې هغوی ټول مړه شول، ١٧) څښتن مونږ ته وفرمايل: ١٨) نن به تاسو د موآب د سيمي څخه د عار په لاره باندې تېر شئ. ١٩) بيا به د عمونيانو ځمکې ته ورنژدې شئ چې د لوط اولاده ده. هغوی ته تکليف مه رسوئ او جنگ ورسره مه کوئ. هغوی ته مې خپله ځمکه ورکړې ده او د هغې څخه به تاسو ته هيڅ درنه کړم.<

٢٠) (دا سيمه هم د رفائيانو د خاورې په نوم مشهوره ده، يعنې د هغو خلکو په نوم چې هلته اوسېدلي وو. عمونيانو هغوی د زمزيانو په نوم يادول. ٢١) هغوی د عناقيانو په شان لوړ قدونه درلودل. هغوی ډېر وو او يو قوي نسل ؤ. مگر څښتن هغوی تباه کړل، نو عمونيانو د هغوی خاوره ونيوله او هلته اوسېدل. ٢٢) څښتن د اډوميانو يعنې د عيسو د اولادې دپاره چې د اډوم په غرنۍ سيمه کې اوسېدلي همداسې کار کړی ؤ. هغه حوريان له منځه يوړل، نو اډوميانو د هغوی ځمکه ونيوله او هلته اوسېدل او تر اوسه پورې هلته ژوند کوي. ٢٣) په هغه ځمکه کې چې د مديترانې د بحيرې په غاړه پرته وه، هغه خلک ځای په ځای شوي وو چې د کريت د جزيرې څخه وو. هغوی عويان چې د هغه ځای اصلي اوسېدونکي وو له منځه وړي وو او د هغوی ټوله ځمکه يې په جنوب کې د غزې تر ښاره پورې نيولې وه.)

٢٤ ﴿﴾ كله چې مونږ د مواب څخه تېر شو، څښتن مونږ ته وفرمايل: اوس روان شئ او د ارنون د سيند څخه تېر شئ. زه د حشبون پادشاه سيحون د هغه د هېواد سره تاسو ته تسليموم. حمله ورباندې وكړئ او د هغه هېواد ونيسئ. ﴿٢٥﴾ له همدې ورځې څخه به ستاسو وېره د ټولو خلكو په زړونو كې چې په هرځاى كې اوسېږي واچوم. هرڅوك به ستاسو د نوم په اورېدلو سره له وېرې لږزېږي.

اسراييل سيحون پادشاه ته ماتې ورکوي

(شمېر ٢١: ٢١ - ٣٠)

٢٦ ﴿﴾ بيا ما د قديموت د دنبتي څخه د حشبون پادشاه سيحون ته د سولې د لاندني وړانديز سره استازي وروولېدل: ﴿٢٧﴾ مونږ پرېږدئ چې ستاسو د هېواد څخه تېر شو. مونږ به مستقيم لاړ شو او د لارې څخه به يو خوا بل خوا نه ځو. ﴿٢٨﴾ تاسو په مونږ باندې خواره او اوبه خرڅ كړئ او مونږ به د هغو بيه دركړو. خو يوازې دا اجازه راکړئ چې ستاسو د هېواد په لاره تېر شو، ﴿٢٩﴾ ترڅو د اردن د سيند څخه هغې ځمكې ته واوړو چې خپل څښتن خداى يې راکوي. د عيسو اولادې چې په ادوم كې اوسېږي او موآبيانو چې په عار كې اوسېږي، مونږ ته اجازه راکړه چې د هغوى د سيمې څخه تېر شو.

٣٠ ﴿﴾ مگر سيحون پادشاه نه پرېښودلو چې د هغه د هېواد په لاره تېر شو. زمونږ څښتن خداى د هغه زړه سخت كړى ؤ او هغه يې سرزوره كړى ؤ ترڅو مونږ وكولى شو هغه ته ماتې ورکړو او د هغه سيمه ونيسو چې تر اوسه پورې زمونږ سره ده.

٣١ ﴿﴾ بيا څښتن ماته وفرمايل: گوره، ما سيحون پادشاه او د هغه خلك ستاسو په مقابل كې كمزوري كړي دي، لاړ شئ او د هغه خاوره ونيسئ. ﴿٣٢﴾ سيحون د خپلو ټولو نفرو سره راووت چې د ياهص ښار ته نژدې زمونږ سره وجنگيږي، ﴿٣٣﴾ مگر زمونږ څښتن خداى هغه مونږ ته په لاس راکړ او مونږ هغه، د هغه زامن او د هغه ټول نفر ووژل. ﴿٣٤﴾ په عين وخت كې مونږ هر يو ښار ونيوه او هغه مو وران كړ او ټول نارينه، ښځې او ماشومان مو ووژل. هيڅوك مو ژوندى پرېښود. ﴿٣٥﴾ مگر مونږ د هغوى حيوانات يوړل او ښارونه مو ورته لوټ كړل. ﴿٣٦﴾ زمونږ څښتن خداى مونږ پرېښودلو چې

ټول ښارونه د عروعر څخه نيولې چې د ارنون د درې په غاړه پروت دی او هغه ښار چې د درې په منځ کې دی تر جلعاد پورې ونيسو. د هيڅ يو ښار دېوالونو زمونږ په مقابل کې مقاومت نه درلود. (۳۷) مگر مونږ د عمونيانو سيمې يا د يېوق د سيند غاړې ته يا د غرنۍ سيمې ښارونو ته يا داسې بل ځای ته ورنژدې نه شو چې زمونږ څښتن خدای هغو ځايونو ته د ورتگ څخه منع کړي وو.

د باشان د پادشاه عوج ماتې

(شمېر ۲۱: ۳۳ - ۳۵)

۳ (۱) بيا مونږ شمال ته د باشان په لور روان شو او عوج پادشاه د خپل ټول لښکر سره راووت چې د ادرعي ښار ته نژدې زمونږ سره وجنگيږي. (۲) مگر څښتن ماته وفرمايل: د هغه څخه مه وېرېږه. زه هغه، د هغه نفر او د هغه ټوله سيمه تاته درکوم. د هغه سره هماغه شان چلند وکړه لکه څنگه چې دې د اموريانو د پادشاه سيحون سره چې حشبون يې پايخت و کړی و.

(۳) نو څښتن عوج پادشاه او د هغه لښکر هم مونږ ته په لاس راکړ او هغوی ټول مو ووژل. (۴) په عين وخت کې مونږ د هغه ټول ښارونه ونيول، يو ښار هم زمونږ څخه پاتې نه شو. ټول ښارونه چې مونږ ونيول شمېر يې شپېتو ته رسېده، يعنې د ارجوب ټوله سيمه چې د باشان پادشاه عوج ورباندې حکومت کاوه. (۵) دغو ټولو ښارونو لوړ دېوالونه او داسې دروازې درلودلې چې په سيخونو باندې بندېدلې. همدارنگه ډېر داسې کلي هم وو چې دېوالونه يې نه درلودل. (۶) مونږ ټول ښارونه وران کړل او ټول نارينه، ښځې او ماشومان مو ووژل. مونږ د حشبون پادشاه سيحون په ښارونو کې هم همداسې کړي وو. (۷) مونږ حيوانات يوړل او ښارونه مو لوټ کړل.

(۸) په هغه وخت کې مونږ د اردن د سيند په ختيځ کې د هغو دوو اموريائي پادشاهانو څخه د ارنون د سيند څخه د حرمون تر غره پورې ځمکه ونيوله. (۹) (صيدونيان د حرمون غر د سريون په نوم يادوي او اموريان يې د سنير په نوم يادوي.) (۱۰) >مونږ د باشان د پادشاه عوج ټوله سيمه ونيوله يعنې هغه ښارونه چې په لوړه جلگه باندې وو او د سلخه او ادرعي د ښارونو تر ختيځ پورې د جلعاد او باشان سيمې.<

۱۱) (عوج پادشاه په رفائیانو کې آخرنی نفر ؤ. د معیاري اندازې په مطابق د هغه تابوت چې له تیرو څخه جوړ شوی ؤ څلور متره اوږد ؤ او نژدې دوه متره پلن ؤ. هغه تر اوسه پورې د عمونیانو د ربه په ښار کې شته.)

هغه قبیلې چې د اردن د سیند په ختیځ کې اوسېدلې

(شمېر ۳۲: ۱ - ۴۲)

۱۲) >کله چې مونږ هغه ځمکه ونيوله، ما د روبین او جاد قبیلو ته هغه سیمه ورکړه چې د عروعر د ښار په شمال کې وه (د عروعر ښار د ارنون سیند ته نژدې ؤ) او د جلعاد د غرنۍ سیمې یوه برخه مې هم د هغه ځای د ښارونو سره ورکړه. ۱۳) پاتې جلعاد او ټول باشان چې عوج ورباندې حکومت کړی ؤ یعنې د ټول ارجوب سیمه مې هم د منسي نیمې قبیلې ته ورکړه.

(باشان د رفائیانو د هېواد په نوم یادېده. ۱۴) یائیر چې د منسي د قبیلې څخه ؤ، هغه د ارجوب ټوله سیمه یعنې د باشان سیمه د جشور او معکې تر سرحده پورې ونيوله. د هغې سیمې کلي یې په خپل نوم یاد کړل او تر اوسه پورې د یائیر د کلیو په نوم یادېږي.)

۱۵) >جلعاد مې د ماخیر طایفې ته چې د منسي د قبیلې څخه ده ورکړه. ۱۶) د روبین او جاد قبیلو ته مې د جلعاد څخه د ارنون تر سینده پورې سیمه ورکړه. هغه سیند د هغوی جنوبي سرحد ؤ او د یبوق سیند د هغوی شمالي سرحد ؤ. د یبوق د سیند یوه برخه د عمونیانو سرحد ؤ. ۱۷) د لوېدیځې خوا څخه د هغوی سیمه د اردن تر سیند پورې یعنې د جلیل د جهیل څخه د ارام تر دریاب او د پیسگاه د غره تر لمنې پورې غزېدلې وه.

۱۸) په عین وخت کې ما هغوی ته دا حکم وکړ: زمونږ څښتن خدای تاسو ته دا ځمکه د اردن په ختیځ کې درکړې ده چې ویې نیسئ. نو اوس خپلو جنگي نفرو ته وسلې ورکړئ او د اسراییلو د نورو قبیلو څخه یې مخکې د اردن بلې غاړې ته ولېږئ چې د هغوی سره د هغوی د ځمکې په نیولو کې مرسته وکړي. ۱۹) خو ستاسو ښځې، ماشومان او همدارنگه ستاسو حیوانات به چې ډېر زیات دي په هغو ښارونو کې پاتې کیږي چې ما تاسو ته درکړي دي. ۲۰) کله چې څښتن ستاسو په شان

نورو اسراييليانو ته ارامي ور په برخه کړي او کله چې هغوی هغه ځمکه ونيسي چې څښتن يې ورته د اردن د سيند په بله غاړه باندې ورکوي نو بيا تاسو کولی شئ بېرته دې ځمکې ته چې تاسو ته مې درکړې ده راستانه شئ.

٢١) بيا مې يوشع ته داسې حکم وکړ: تا هغه ټول کارونه په خپلو سترگو ليدلي دي چې زموږ څښتن خدای په هغو دوو پادشاهانو يعنې سيحون او عوج باندې وکړل. هغه به د هغو نورو ټولو خلکو سره هم همداسې وکړي چې ته يې په وطن باندې حمله کوي. ٢٢) د هغوی څخه مه وپېرئ ځکه چې زموږ څښتن خدای به ستاسو دپاره وجنگيږي.

حضرت موسیٰ ته اجازه نه ورکول کيږي چې کنعان ته وړ داخل شي

٢٣) په هغه وخت کې ما داسې زاری وکړې: ٢٤) څښتن تعالیٰ، زه پوهېږم چې تا ماته يوازې د خپلې لوبې او قدرت څرگندول پيل کړل. په اسمان کې او په ځمکه باندې هيڅ داسې خدای نشته چې داسې لوی لوی کارونه وکولی شي کوم چې تا کړي دي! ٢٥) څښتنه، ما پرېږده چې د اردن د سيند څخه تېر شم او هغه حاصلخېزه ځمکه ووينم چې په بله غاړه باندې پرته ده او بنايسته غرنۍ سيمه او د لبنان غرونه ووينم.

٢٦) مگر څښتن ستاسو په خاطر په ما باندې په قهر و او ماته يې غور نه نيوه. د دې په ځای هغه وفرمايل: بس کړه! بيا د دې خبرې يادونه ونه کړې! ٢٧) د پيسگاه د غره څوکې ته وخېږه او د شمال او جنوب، ختيځ او لوېديځ خواته وگوره. څه چې درته ښکاري هغه په غور سره وگوره، ځکه چې ته به هيڅکله د اردن د سيند څخه تېر نه شې. ٢٨) يوشع ته لارښوونې وکړه. د هغه عزم قوي کړه، ځکه چې هغه به خلک بلې غاړې ته پورې باسي چې هغه ځمکه ونيسي چې ته يې ويني.

٢٩) نو موږ په هغې درې کې پاتې شو چې د بيت فغور ښار ته مخامخ وه.

حضرت موسیٰ قوم د خدای پاک اطاعت ته هڅوي

٤ (١) بيا حضرت موسى' قوم ته وفرمايل: <د هغو ټولو قوانينو اطاعت وكړئ چې زه يې تاسو ته درزده كوم ترڅو تاسو ژوندي پاتې شئ او هغې ځمكې ته به وړداخل شئ او وبه يې نيسئ چې ستاسو د نيكونو څښتن خدای يې دركوي. (٢) زما امرونو ته هيڅ شى ورزيات او هيڅ شى ورڅخه كم نه كړئ. د خپل څښتن خدای د امرونو څخه چې ما دركړي دي اطاعت وكړئ. (٣) تاسو په خپله وليدل چې څښتن د فغور غره ته نژدې څه وكړل. څښتن هغه ټول خلك له منځه يوړل چې هلته يې د بعل عبادت كاوه، (٤) مگر له تاسو څخه چې څوك ستاسو څښتن خدای ته وفادار وو، هغوى تر نن ورځې پورې ژوندي دي.

(٥) ما د خپل څښتن خدای د وينا سره سم تاسو ته ټول قوانين درزده كړي دي. د هغو اطاعت په هغه خاوره كې كوى چې تاسو به وړداخل شئ او هغه به ونيسئ. (٦) په وفادارى سره د هغو اطاعت وكړئ، نو دا كار به نورو قومونو ته دا خبره په ډاگه كړي چې تاسو څومره پوه خلك يئ. كله چې هغوى د دغو ټولو قوانينو په هكله واوري، داسې به وايي: دا لوى قوم څومره حكمت او پوهه لري!

(٧) بل هيڅ قوم چې هرڅومره لوى وي داسې خدای نه لري چې هغوى ته د ضرورت په وخت كې دومره نژدې وي لكه څنگه چې مونږ ته خپل څښتن خدای نژدې دى. هركله چې مونږ د مرستې دپاره سوال وكړو، هغه يې قبلوي. (٨) بل هيڅ قوم چې هرڅومره لوى وي داسې عادلانه قوانين نه لري لكه كوم چې ما تاسو ته نن درزده كړي دي.

(٩) - (١٠) ډېر پام كوى ترڅو پورې چې تاسو ژوندي يئ هغه څه چې تاسو په خپلو سترگو ليدلي دي هېر يې نه كړئ. خپلو اولادونو او لمسيو ته د هغې ورځې په باره كې ووايئ چې كله تاسو د سينا د غره سره د خپل څښتن خدای په حضور كې ولاړ وئ چې هغه ماته وفرمايل: د اسراييلو قوم راغونډ كړه. زه غواړم چې هغوى زما خبرې واوري چې ترڅه وخته پورې هغوى ژوندي وي زما احترام او اطاعت به كوي او خپلو اولادونو ته يې هم ورزده كړي چې همداسې وكړي.

(١١) خپلو اولادونو ته ووايئ چې تاسو څرنگه لاړئ او د هغه غره په لمنه كې ودرېدلئ چې هلته ټينگه ورپېځ او توره تياره وه او اور ورڅخه اسمان ته پورته كېده. (١٢) هغوى ته ووايئ چې څښتن

څنگه ستاسو سره د اور له منځ څخه خبرې وکړې، څنگه تاسو د هغه خبرې واورېدلې مگر د هغه خبره مو ونه لیدله. (۱۳) هغه درته وفرماییل د دې دپاره چې په هغه لوظ باندې ودرېږئ چې هغه ستاسو سره کړی دی څه باید وکړئ. تاسو باید د هغو لسو حکمونو اطاعت وکړئ چې هغه د تیرو په دوو لוחو باندې لیکلي دي. (۱۴) څښتن ماته وفرماییل چې تاسو ته هغه ټول قوانین درزده کړم چې باید په هغه خاوره کې یې اطاعت وکړئ چې نژدې ده چې حمله ورباندې وکړئ او هغه ونیسئ.

د بت پرستی په ضد خبرداری

(۱۵) - (۱۸) کله چې څښتن د سینا په غره باندې ستاسو سره د اور له منځ څخه خبرې وکړې، تاسو هیڅ یوه خبره ونه لیدله. نو بیا پام کوئ چې تاسو به د ځانونو دپاره د هیڅ شي په شکل کې بت نه جوړوئ، که هغه د سړي په شکل وي یا د ښځې، د حیوان یا مارغه، خزندې یا د ماهي په شکل او په دې کار به ځانونه نه گناهکاروئ. (۱۹) کله چې تاسو اسمان ته گورئ او لمر، سپوږمۍ او ستوري وینئ نو وسوسه کېږئ مه چې هغو ته سجده وکړئ یا یې عبادت وکړئ. ستاسو څښتن خدای دا شیان د دنیا د نورو قومونو دپاره پیدا کړي دي چې عبادت یې وکړي. (۲۰) مگر تاسو هغه قوم یئ چې هغه د مصر څخه راوویست، یعنې له اوره ډک داش څخه. هغه د دې دپاره راوویستلی چې ستاسو څخه خپل قوم جوړ کړي لکه څنگه چې نن یئ. (۲۱) څښتن ستاسو په خاطر په ما باندې په قهر شو، قسم یې وخور او ویې فرماییل: ته نه شي کولی د اردن د سیند څخه هغې حاصلخیزې ځمکې ته واورې چې زه یې خپل قوم ته ورکوم. (۲۲) نو زه موسی' به په دې خاوره کې مړ شم او هیڅکله به د سیند څخه تېر نه شم، مگر تاسو دې ته نژدې یئ چې ورڅخه تېر شی او هغه حاصلخیزه ځمکه ونیسئ. (۲۳) پام کوئ هغه لوظ به نه هېرئ چې ستاسو څښتن خدای تاسو سره کړی دی. د هغه د امر اطاعت وکړئ چې تاسو به د خپل ځانونو دپاره هیڅ ډول بت نه جوړوئ، (۲۴) که چېرې تاسو د نورو خدایانو عبادت وکړئ، نو ستاسو څښتن خدای غیرتي خدای دی او هغه د داسې اور په شان دی چې هر شی یې مخې ته ورشي له منځه یې وړي.

(۲۵) کله چې په هغه وطن کې ډېره موده واوسېږئ او اولادونه او لمسیان مو پیدا شي نو د هیڅ شي په شکل کې به د بت په جوړولو سره گناه نه کوئ. دا د څښتن په نظر کې بد کار دی او هغه به په دې کار په قهر شي. (۲۶) زه همدا نن اسمان او ځمکه ستاسو په مقابل کې شاهدان نیسم، که چېرې

زما څخه نافرمانی وکړی، نو ژر به د هغې ځمکې له مخ څخه ورک شی. تاسو به په هغه خاوره کې ډېره موده ژوند ونه کړی کومه چې د اردن په بله غاړه باندې پرته ده او تاسو یې نیسی. تاسو به بېخي تباہ شی. (۲۷) څښتن به تاسو په نورو قومونو کې خپاره کړي چې ستاسو څخه به یوازې خو تنه په کې ژوندي پاتې شي. (۲۸) تاسو به هلته د داسې خدایانو عبادت کوئ چې د انسانانو په لاسونو جوړ شوي وي، داسې خدایان چې د لرگیو او تیرو څخه جوړ شوي وي چې لیدلی یا اورېدلی نه شي او څه خوړلی یا بوی کولی نه شي. (۲۹) مگر که چېرې هلته د خپل څښتن خدای د لټولو پرېکړه وکړی او تاسو هغه د زړه له کومې ولټوی، نو هغه به ومومی. (۳۰) کله چې تاسو د ستونزو سره مخامخ شی او دا ټول شیان درباندي راشي، نو آخر به څښتن ته رجوع وکړی او د هغه اطاعت به وکړی. (۳۱) هغه زړه سواندی خدای دی. هغه به ستاسو څخه مخ نه اړوي او نه به تاسو تباہ کړي او هغه لوظ به هېر نه کړي چې هغه به خپله ستاسو د نیکونو سره کړی دی.

(۳۲) تېر شوي وخت ته وگورئ یعنې هغه وخت چې تاسو پیدا شوي نه وئ او له هغه وخت څخه چې خدای پاک د ځمکې په مخ انسانان پیدا کړل. ټوله دنیا ولټوی، آیا داسې لوی لوی کارونه مخکې کله شوي دي؟ آیا داسې شیان چا کله اورېدلي دي؟ (۳۳) آیا داسې قوم شته چې کوم خدای د هغه سره د اور له منځ څخه خبرې کړې وي او هغه یې ستاسو په شان اورېدلې وي او ژوندی پاتې شوی وي؟ (۳۴) آیا کوم خدای داسې جرأت کړی دی چې لار شي او د بل قوم څخه هغه قوم راواخلي کوم چې د هغوی سره غلامان وو او خپل قوم ورڅخه جوړ کړي لکه څنگه چې ستاسو څښتن خدای په مصر کې ستاسو دپاره وکړ؟ هغه ستاسو د سترگو په وړاندې د خپل لوی قدرت او قوت څخه کار واخیست. هغه آفتونه او جنگ راوست، معجزې یې وښودلې او عجیبه عجیبه کارونه یې وکړل او وپروونکې پېښې یې رامنځته کړې. (۳۵) څښتن دا شیان د دې دپاره دروښودل چې تاسو ته دا خبره ثابته کړي چې یوازې هغه خدای دی او بل خدای نشته. (۳۶) هغه تاسو پرېښودئ چې د اسمان څخه د هغه غږ واورئ، ترڅو تاسو په سمه لاره برابر کړي. هغه په ځمکه باندې تاسو ته خپل وپروونکی اور وښود او تاسو د اور له منځ څخه د هغه خبرې واورېدلې. (۳۷) د دې په خاطر چې هغه ستاسو د نیکونو سره مینه درلودله، نو د هغوی څخه وروسته یې د هغوی اولاده یعنې تاسو انتخاب کړی او په خپل لوی قدرت یې په خپله د مصر څخه راوویستلی. (۳۸) اوس تاسو د نورو قومونو سره چې ستاسو څخه قوي دي مخامخ یئ، خو څښتن لا د مخه د خپلې خاورې څخه د

هغوی په شړلو شروع کړې ده او هغه تاسو ته درکوي. (۳۹) نو همدا نن یاد ساتئ او هیڅکله دا خبره هېره نه کړئ چې څښتن د اسمانونو او ځمکې خدای دی. بل خدای نشته. (۴۰) د هغه د هغو ټولو قوانینو اطاعت کوئ چې نن مې تاسو ته درکړل، نو ستاسو او ستاسو د اولادې هر کار به سم وي. تاسو به په هغه وطن کې چې ستاسو څښتن خدای یې تاسو ته د تل دپاره درکوي اوږد ژوند ولری.

د پناه اخیستلو ښارونه چې د اردن د سیند په ختیځ کې وو

(۴۱) بیا حضرت موسیٰ د اردن د سیند په ختیځ کې درې ښارونه جدا کړل (۴۲) چې داسې سړی هلته وتښتي او خوندي پاتې شي چې په سهوې سره یې یو داسې نفر وژلی وي چې دښمن یې نه وي. هغه کولی شي چې د دغو ښارونو څخه یو ښار ته وتښتي او خپل ژوند وژغوري. (۴۳) د روبین د قبیلې دپاره د باصر ښار ؤ چې د دښتې په لوړه جلگه باندې پروت ؤ. د جاد د قبیلې دپاره راموت ؤ چې د جلعاد په سیمه کې پروت ؤ او د منسی د قبیلې دپاره د جولان ښار ؤ چې د باشان په سیمه کې پروت ؤ.

د خدای پاک د شریعت پېژندگلوي

(۴۴) حضرت موسیٰ د اسراییلو قوم ته د خدای پاک قوانین ورکړل. (۴۵-۴۶) هغه دا قوانین هغوی ته د هغه وخت څخه وروسته ورکړل چې هغوی د مصر څخه راوتلي وو او د اردن د سیند ختیځ خواته په دره کې وو چې د بیت فغور ښار ته مخامخ وه. دا د اموریانو د پادشاه یعنی د سیحون په سیمه کې وه چې د حشبون ښار یې پایتخت ؤ. مگر حضرت موسیٰ او د اسراییلو قوم هغه ته ماتې ورکړه. (۴۷) هغوی د سیحون او د باشان د پادشاه یعنی د عوج خاوره ونيوله. عوج د اموریانو بل پادشاه ؤ چې د اردن په ختیځ کې اوسېده. (۴۸) دا خاوره د عروعر د ښار څخه چې د ارنون د سیند په غاړه پروت ؤ، په شمال کې د سریون یعنی د حرمون تر غره پورې غزېدلې وه. (۴۹) په هغې کې د اردن د سیند ټوله ختیځه سیمه د ارام تر دریاب او د پیسگاه د غره تر لمنې پورې شامله وه.

لس حکمونه

(هجرت ۲۰: ۱ - ۱۷)

۵ (۱) حضرت موسیٰ د اسراییلو ټول قوم راوغوښت او ورته وېي فرمایل: >ای د اسراییلو خلکو، هغو ټولو قوانینو ته غوړ ونیسئ چې زه یې نن تاسو ته درکوم. هغه زده کړئ او په غور سره د هغو څخه پیروي وکړئ. (۲) - (۳) زموږ څښتن خدای د سینا د غره سره نه یوازې زموږ د پلرونو سره لوظ وکړ، بلکه زموږ ټولو سره یې چې تر نن ورځې پورې ژوندي یو وکړ. (۴) څښتن په هماغه غره باندې د اور له منځ څخه ستاسو سره مخامخ خبرې وکړې. (۵) په هغه وخت کې زه ستاسو او څښتن ترمنځ ودرېدم چې د هغه خبرې تاسو ته ورسوم، ځکه چې تاسو د هغه اور څخه وپرېدئ او غره ته نه ورختلئ.

څښتن وفرمایل: (۶) زه ستاسو څښتن خدای یم چې تاسو مې له مصر څخه چې په کې غلامان وئ راوويستلئ.

(۷) زما څخه پرته د بل خدای عبادت مه کوئ.

(۸) د خپلو ځانونو دپاره د هیڅ شي په شکل چې هغه په اسمان کې یا په ځمکه باندې یا د ځمکې لاندې په اوبو کې وي بتان مه جوړوئ. (۹) هیڅ بت ته سجده یا عبادت مه کوئ ځکه چې زه ستاسو څښتن خدای یو غیرتي خدای یم. څوک چې زما څخه کرکه کوي زه به هغوی او د هغوی اولادې ته تر دریم او څلورم نسله پورې سزا ورکړم. (۱۰) مگر زه د هغو زرگونو نسلونو سره چې زما سره مینه کوي او زما امرونو ته غاړه بردي مینه کوم.

(۱۱) زما نوم د بدو مقصدونو دپاره مه استعمالوئ، ځکه چې زه ستاسو څښتن خدای به هغه چاته سزا ورکړم څوک چې زما نوم په غلطه استعمال کړي.

(۱۲) لکه څنګه چې ما یعنې ستاسو څښتن خدای په تاسو باندې امر کړی دی، د سبت ورځ ولمانځئ او هغه مقدسه وګڼئ. (۱۳) تاسو د کار کولو دپاره شپږ ورځې لرئ، (۱۴) مګر اوومه ورځ د ارام کولو ورځ ده چې څښتن خدای ته وقف شوې ده. په دې ورځ به تاسو هیڅ کار نه کوئ، نه

تاسو، نه ستاسو زامن يا لورگانې، نه غلامان، نه ستاسو غوايان يا خره يا نور حيوانات او نه هغه بېگانه خلک چې ستاسو په وطن کې اوسېږي. ستاسو غلامان بايد ستاسو په شان استراحت وکړي. ۱۵ دا په ياد ولرئ چې تاسو په مصر کې غلامان وئ او ما يعنې ستاسو څښتن خدای په خپل لوی قدرت او قوت سره ازاد کړئ. نو ځکه تاسو ته امر کوم چې د سبت يعنې د ارام کولو ورځ لمانځئ.

۱۶ لکه څنگه چې زه، يعنې ستاسو څښتن خدای تاسو ته امر کوم، د خپل پلار او مور احترام کوئ ترڅو ستاسو ټول کارونه سم وي او په هغه خاوره کې چې زه يې درکوم زيات عمر ولرئ.

۱۷ قتل مه کوئ.

۱۸ زنا مه کوئ.

۱۹ غلام مه کوئ.

۲۰ د هيچا په ضد د دروغو شهادت مه ورکوئ.

۲۱ د بل سړي بڼې ته د طمعي په سترگه مه گورئ. د هغه کور، ځمکې، غلامانو، غوايانو، خړو يا هرڅه چې هغه يې لري، ورته د طمعي په سترگه مه گورئ.

۲۲ دا هغه حکمونه دي چې څښتن په هغه وخت کې تاسو ټولو ته درکړل کله چې د سينا د غره تر څنګ سره راغونډ شوي وئ او هغه په لوړ اواز سره د اور او تينګې ورپېڅې له منځ څخه خبرې وکړې. هغه نور څه نه بلکه همدا حکمونه راکړل. بيا يې هغه د تيږو په دوو لוחو باندې وليکل او ماته يې راکړل.

د خلکو وېره

(هجرت ۲۰: ۱۸ - ۲۱)

۲۳ کله چې ټول غره اور واخيست او تاسو هغه غږ واورېد چې د تيارې څخه راتله، نو ستاسو مشران او ستاسو د قبيلو رئيسان ماته راغلل ۲۴ او ويې ويل: کله چې مونږ د هغه خبرې واورېدلې

چې د اور له منځ څخه يې کولې، مونږ ته خپل څښتن خدای خپله لويي او جلال راوښود! نن مونږ وليدل چې د يو انسان دپاره که خدای پاک ورسره خبرې هم کړې وي دا ممکنه ده چې ژوندی پاتې شي. (٢٥) خو مونږ ولې خپل ځانونه د مرگ په خطر کې واچوو؟ هغه هيبتناکه اور به مونږ له منځه يوسي. مونږ يقين لرو که چېرې د خپل څښتن خدای غږ بيا واورو نو مړه به شو. (٢٦) آيا داسې يو انسان چې د اور له منځ څخه يې د حقيقي خدای خبرې اورېدلې وي کله ژوندی پاتې شوی دی؟ (٢٧) حضرت موسی، نژدې ورشه او زمونږ د څښتن خدای ټولو خبرو ته غوږ ونيسه. بيا بېرته راشه او هغه خبرې چې هغه درته وکړلې مونږ ته يې ووايه. مونږ به ورته غوږ ونيسو او وبه يې منو.

(٢٨) کله چې څښتن دا خبرې واورېدلې، هغه ماته وفرمايل: ما د دغو خلکو خبرې واورېدلې، هغوی صحيح وايي. (٢٩) کاشکې هغوی همېشه داسې احساس ولري! کاشکې هغوی همېشه زما څخه ووېرېږي او زما ټولو امرونو ته غاړه کېږدي، ترڅو د تل دپاره د هغوی او د هغوی د اولادې هر کار سم وي. (٣٠) لاړ شه او هغوی ته ووايه چې بېرته خپلو خېمو ته ورستانه شي. (٣١) مگر موسی، ته دلته زما سره پاتې شه. زه به تاته خپل ټول قوانين او امرونه درکړم. هغه قوم ته ورزده کړه، ترڅو هغوی په هغه خاوره کې ورته غاړه کېږدي چې زه يې ورکوم.

(٣٢) د اسراييلو خلکو، تاسو بايد په غور سره د خپل څښتن خدای هر امر په ځای کړئ. د هغه د هيڅ يو قانون څخه سرغړونه ونه کړئ. (٣٣) د هغو ټولو څخه پيروي وکړئ، ترڅو ستاسو ټول کارونه صحيح روان وي او په هغه وطن کې چې تاسو به يې ونيسئ، خپل ژوند ته دوام ورکړئ.

ډېر مهم حکم

٤ (١) څښتن ماته وفرمايل چې تاسو ته دغه ټول قوانين درکړم، ترڅو وکولی شئ په هغې خاورې کې د هغو اطاعت وکړئ کومه چې هغه يې درکوي. تاسو به ژر د اردن د سيند څخه تېر شئ او هغه خاوره به ونيسئ. (٢) ترڅو پورې چې تاسو ژوندي يئ، تاسو او ستاسو اولاده بايد د خپل څښتن خدای عزت کوئ او د هغه د ټولو قوانينو اطاعت کوئ چې زه يې درکوم، ترڅو تاسو په هغه خاوره کې زيات عمر ولرئ. (٣) ای د اسراييلو خلکو، غوږ ونيسئ او په غور سره هغو قوانينو ته

غاړه کېږدئ! بیا به ستاسو هر کار سم شي او ستاسو څخه به یو لوی قوم جوړ شي او زمونږ د نیکونو د څښتن خدای د وعدې سره سم به په هغې غني او حاصلخېزې خاوره کې واوسېږئ.

۴ ای د اسراییلو خلکو، غوږ ونیسئ! یوازینی خدای چې وجود لري هغه زمونږ څښتن خدای دی. ۵ د زړه له کومې په خپل ټول ځان او ټول قوت سره د خپل څښتن خدای سره مینه کوی. ۶ دا قوانین چې زه یې نن تاسو ته درکوم هغه هیڅکله مه هېږئ. ۷ هغه خپلو اولادونو ته ورزده کړئ. که په کور کې یې یا په لاره روان یې یا ارام کوی یا کار کوی هغه بیا بیا ووايي. ۸ هغه ولیکئ او په خپلو متیو او تنديو باندې یې وټړئ چې د هغو په اطاعت کولو کې درسره مرسته وکړي. ۹ دا قوانین د خپلو کورونو د دروازو په چوکاټونو او د خپلو ښارونو په دروازو باندې ولیکئ.

د نافرمانۍ په ضد خبرداری

۱۰ څښتن خدای ستاسو د نیکونو یعنی حضرت ابراهیم، حضرت اسحاق او حضرت یعقوب سره وعده کړې وه چې هغه به تاسو ته دا ځمکه درکړي. اوس به هغه تاسو هلته ورولي او تاسو به به لوی لوی ښارونه چې داسې ښې ودانۍ په کې وي چې تاسو خپله نه دي جوړې کړې درکړي. ۱۱ کورونه به د ښو ښو شیانو څخه ډک وي چې تاسو په کې نه وي ایښي او کوهیان به وي چې تاسو به نه وي کیندلي او د انگورو او د زیتونو باغونه به وي چې تاسو به نه وي کرلي. کله چې څښتن تاسو دې ځمکې ته ورولي او تاسو ته د خوراک دپاره هرڅه درورسپړي، ۱۲ پام کوی چې څښتن به نه هېږئ چا چې تاسو د مصر څخه چې په کې غلامان وئ، راوویستلئ. ۱۳ د خپل څښتن خدای څخه ووېرېږئ. یوازې د هغه عبادت کوی او یوازې د هغه په نوم قسم خورئ. ۱۴ نورو خدایانو یعنی د هغو قومونو خدایانو ته عبادت مه کوی چې ستاسو په شاوخوا کې دي. ۱۵ که چېرې تاسو د نورو خدایانو عبادت وکړئ، د څښتن قهر به د اور په شان درباندي نازل شي او تاسو به د ځمکې له مخ څخه ورک کړي ځکه ستاسو څښتن خدای چې ستاسو په منځ کې حاضر دی، هغه غیرتي خدای دی.

۱۶ خپل څښتن خدای مه ازمايئ، لکه څنګه چې تاسو په مسا کې ازمايئ. ۱۷ همپشه په غور

سره د هغو ټولو قوانينو اطاعت كوي چې تاسو ته يې دركړي دي. (١٨) - (١٩) هغه كارونه كوي چې د خښتن په نظر كې صحيح او ښه دي، نو ستاسو هر كار به سم شي. بيا به وكولى شئ چې د هغې حاصلخېزې ځمكې ملكيت ترلاسه كړئ ځكه چې خښتن به ستاسو دښمنان وشړي، لكه څنگه چې هغه ستاسو د نيكونو سره وعده كړې ده.

(٢٠) په راتلونكي كې به ستاسو اولادونه پوښتنه وكړي چې زمونږ خښتن خدای ولي په مونږ باندې امر كړى دى چې دغو ټولو قوانينو ته غاړه كېږدو؟ (٢١) بيا هغوى ته ووايئ: مونږ په مصر كې د فرعون غلامان وو او خښتن په خپل لوى قدرت ازاد كړو. (٢٢) مونږ په خپلو سترگو وليدل چې معجزې يې وكړې او په مصريانو او فرعون او د هغه په ټولو درباريانو باندې يې وپروونكي كارونه وكړل. (٢٣) هغه مونږ د مصر څخه ازاد كړو چې دلته مو راولي او دا ځمكه راكړي لكه څنگه چې هغه زمونږ د نيكونو سره وعده كړې وه. (٢٤) بيا زمونږ خښتن خدای په مونږ باندې امر وكړ چې دغو ټولو قوانينو ته غاړه كېږدو او د هغه څخه ووېرېږو. كه چېرې مونږ داسې وكړو، نو هغه به همېشه زمونږ په قوم باندې پام كوي او هغه به خوشبخته وساتي. (٢٥) كه چېرې مونږ په وفادارى سره د خدای پاك هر امر ته غاړه كېږدو، هغه به زمونږ څخه خوشاله شي.

د خښتن خپل قوم

(هجرت ٣٤: ١١ - ١٦)

٧ (١) كله چې ستاسو خښتن خدای تاسو هغې خاورې ته ورولي چې تاسو به يې ونيسئ، نو هغه به ډېر قومونه ستاسو له مخې څخه لېرې كړي يعنې حيتيان، جرجاشيان، اموريان، كنعانيان، فرزبان، حويان او يېوسيان. دا اووه قومونه ستاسو څخه لوى او ډېر قوي دي. (٢) كله چې ستاسو خښتن خدای دغه قومونه تاسو ته په لاس دركړل او تاسو هغوى ته ماتې وركړه، نو هغوى ټول به وژنئ. د هغوى سره كوم تړون مه جوړوئ او نه ورباندې رحم وكړئ. (٣) د هغوى سره ودونه مه كوي. خپلې لورگانې د هغوى زامنو ته مه وركوي او د هغوى لورگانې خپلو زامنو ته مه كوي، (٤) ځكه چې بيا به هغوى ستاسو اولادونه د خښتن څخه د نورو خدايانو عبادت ته راوړوي. كه چېرې داسې وشي نو خښتن به په تاسو باندې په قهر شي او تاسو به ژر له منځه يوسي. (٥) نو بيا داسې وكړئ

چې د هغوی د قربانی ځایونه راوغورزوی، هغه لویې تیرې چې د هغوی د عبادت دپاره استعمالیږي ټوټې ټوټې کړی، د اشیره بتان یې راچپه کړی او نور بتان یې وسوزوی. (۶) داسې کار وکړی ځکه چې تاسو د خپل څښتن خدای یی. هغه د ځمکې پر مخ د ټولو قومونو څخه تاسو د خپل خاص قوم په توګه انتخاب کړی.

(۷) څښتن د دې په خاطر ستاسو سره مینه نه کوله او د دې په خاطر یې تاسو انتخاب کړي نه یی چې ستاسو شمېر د نورو قومونو څخه زیات و، بلکه ستاسو قوم د ځمکې پر مخ ترټولو کوچنی قوم و. (۸) خو څښتن ستاسو سره مینه کوله او غوښتل یې چې په هغې وعدې باندې ودرېږي چې ستاسو د نیکونو سره یې کړې وه. نو په دې خاطر هغه تاسو په خپل لوی قوت سره وژغورلی او د مصر د پادشاه فرعون د غلامی څخه یې ازاد کړی. (۹) زه ستاسو څخه غواړم په دې پوه شی چې هغه څښتن خدای چې عبادت یې کوئ هغه حقیقي او وفادار خدای دی. که چېرې د هغه سره مینه وکړی او امرونه یې ومنی نو تاسو کولی شی په هغه باندې باور ولری چې هغه به همپشه په خپل لوظ باندې ولاړ وي او ستاسو سره به مینه کوي. (۱۰) خو هغه خلک چې د هغه څخه کرکه کوي، هغوی ته به ژر داسې سزا ورکړي چې تباه شي. (۱۱) نو اوس په غور سره د هغو ټولو قوانینو څخه چې نن مې تاسو ته درکړل پیروي وکړی.

د اطاعت کولو برکتونه

(لاویان ۲۶: ۳-۱۳ او تثنیه ۲۸: ۱-۱۴)

(۱۲) که چېرې تاسو دغو امرونو ته غوږ ونیسئ او په وفاداری سره د هغو اطاعت وکړی، بیا به ستاسو څښتن خدای لکه څنګه یې چې زمونږ د نیکونو سره وعده کړې ده په خپل هغه لوظ باندې ودرېږي چې ستاسو سره یې کړی دی او هغه به ستاسو سره په دوامداره توګه مینه کوي. (۱۳) هغه به ستاسو سره مینه وکړي او برکت به درکړي ترڅو ستاسو شمېر زیات شي او ډېر اولادونه مو پیدا شي. ستاسو په پټیو کې به برکت واچوي ترڅو تاسو غلې دانې، شراب او د زیتونو تېل ولری او د ډېرو یادو او رمو په درکولو سره به تاسو ته برکت درکړي. هغه به دا ټول برکتونه په هغه خاوره کې درکړي چې زمونږ د نیکونو سره یې وعده کړې وه چې تاسو ته به یې درکړي. (۱۴) په دنیا کې به د هیڅ قوم سره ستاسو په شان زیات برکت نه وي. ستاسو او ستاسو د حیواناتو څخه به هیڅ یو شډ نه

وي. (۱۵) خښتن به تاسو د ټولو ناروغيو څخه وساتي او هغه به تاسو په هيڅ داسې وپروونکي ناروغۍ باندې اخته نه کړي چې تاسو په مصر کې ورسره بلد وي، بلکه ستاسو ټول دښمنان به ورباندې اخته کړي. (۱۶) هغه ټول قومونه له منځه یوسي چې خپل خښتن خدای به يې تاسو ته په لاس درکړي او په هغوی باندې هيڅ رحم مه کوئ. د هغوی د خدایانو عبادت مه کوئ ځکه چې دا به ستاسو دپاره یو وژونکی دام وي.

(۱۷) د ځان سره داسې مه وایئ چې د دې قومونو شمېر زمونږ څخه زیات دی او مونږ هغوی شړلی نه شو. (۱۸) د هغوی څخه مه وپرېږئ. هغه کارونه په یاد ساتئ چې ستاسو خښتن خدای په فرعون او د مصر په ټولو خلکو باندې وکړل. (۱۹) هغه هیبتناکه بلاګانې په یاد ساتئ چې تاسو په خپلو سترګو ولیدلې، هغه معجزې او عجیبه عجیبه کارونه او هغه لوی قدرت او قوت چې ستاسو خښتن خدای تاسو ورباندې ازاد کړئ. هغه به په هماغه ډول چې مصریان یې تباہ کړل، دا ټول قومونه به چې تاسو اوس ورڅخه وپرېږئ هم تباہ کړي. (۲۰) هغه به حتی د هغوی په منځ کې سخته وپره پیدا کړي او هغه ټول خلک به له منځه یوسي چې تبستي او پټیږي. (۲۱) نو د دغو خلکو څخه مه وپرېږئ. ځکه چې ستاسو خښتن خدای ستاسو سره مل دی، هغه لوی او هیبتناکه خدای دی. (۲۲) ستاسو خښتن خدای به دا قومونه ورو ورو ستاسو له مخې څخه لېرې کړي. تاسو به ونشئ کولی چې هغوی په یو وار سره له منځه یوسي ځکه که چېرې داسې وکړئ، د وحشي حیواناتو شمېر به زیات شي او دا به تاسو ته د خطر سبب وګرځي. (۲۳) خښتن به تاسو ته خپل دښمنان په لاس درکړي او په هغوی باندې به داسې سخته وپره راولي ترڅو چې تباہ شي. (۲۴) هغه به د هغوی پادشاهان تاسو ته په لاس درکړي او تاسو به د هغوی نوم او نښان د ځمکې له مخ څخه ورک کړئ. هیڅوک به ونه شي کولی چې ستاسو په مقابل کې ودرېږي، تاسو به هغوی له منځه یوسي. (۲۵) د هغوی بتان وسوزوئ. هغو سرو او سپینو زرو ته چې دا بتان ورڅخه جوړ شوي دي د طمعي په سترګه مه ګورئ او هغه د خپلو ځانونو دپاره مه اخلئ. که چېرې داسې وکړئ، دا به وژونکی دام وي ځکه چې خښتن د بت پرستی څخه کرکه کوي. (۲۶) د دغو بتانو څخه هيڅ یو یې خپلو کورونو ته مه راوړئ. که نه، نو په تاسو باندې به هم هماغسې لعنت وویل شي لکه څنګه چې په هغو باندې ویل شوی دی. تاسو باید له دغو بتانو څخه کرکه وکړئ او په سپکه سترګه ورته وګورئ، ځکه چې په هغو باندې د خښتن لعنت ویل شوی دی.

٨ (١) په وفادارۍ سره د هغو ټولو قوانينو څخه پيروي وكړئ چې نن يې تاسو ته دركوم ترڅو ژوند وكړئ، شمېر مو زيات شي او هغې خاورې ته چې د هغې وعده څښتن ستاسو د نيكونو سره كړې ده ورننوزئ او هغه ونيسئ. (٢) در په ياد كړئ چې په تېرو څلوېښتو كلونو كې ستاسو څښتن خدای څنگه تاسو ته په دښته كې په دې اوږده سفر كې لارښودنه وكړه. په تاسو باندې يې سختې راوستلې چې ومو ازمايي ترڅو هغه پوه شي چې ستاسو په زړونو كې څه دي او د هغه په حكمونو باندې عمل كوي يا نه. (٣) هغه په تاسو باندې لوږه راوستله او بيا يې د خوراك دپاره من دركړ، يعنې هغه خواړه چې تاسو او ستاسو نيكونو مخكې هيڅكله خوړلي نه وو. هغه د دې دپاره دا كار وكړ چې تاسو ته دا خبره درزده كړي چې انسان يوازې په ډوډۍ نه بلكه په هره خبره باندې ژوندۍ دى چې د څښتن د خولې څخه راوړي. (٤) د دغو څلوېښتو كلونو په دوران كې ستاسو كالي نه دي زاړه شوي او نه مو پښې پرسېدلې دي. (٥) په ياد لرئ چې ستاسو څښتن خدای تاسو اصلاح كوي او داسې سزا دركوي لكه څنگه چې يو پلار خپلو اولادونو ته تربيه وركوي. (٦) نو بيا هغه كار كوي چې څښتن يې درباندي امر كړى دى يعنې د هغه د قوانينو په مطابق ژوند كوي او د هغه څخه وېرېږئ. (٧) ستاسو څښتن خدای تاسو يوې حاصلخېزې ځمكې يعنې داسې ځمكې ته راولي چې سيندونه او چينې لري او د ځمكې لاندې داسې ويالې لري چې اوبه يې درو او غونډيو ته راوړي، (٨) يوه داسې ځمكه چې غنم او اوربشي، انگور، اينځر، انار، زيتون او شات په كې پيدا كېږي. (٩) دا داسې وطن دى چې خواړه په كې پرېمانه دي او د هيڅ شي كمى په كې نشته. د دې ځاى تيرې د اوسپنې څخه ډكې دي او د غونډيو څخه يې مس راويستلى شى. (١٠) هرڅه چې تاسو غواړئ وخورئ هغه به درورسېږي او تاسو به د هغې حاصلخېزې ځمكې دپاره چې ستاسو څښتن خدای دركړې ده د هغه شكر ادا كړئ.

(١١) پام كوي چې تاسو به هيڅكله خپل څښتن خدای نه هېرؤ. هيڅكله د هغه د هغو قوانينو څخه سرغړونه ونه كړئ چې نن يې تاسو ته دركوم. (١٢) كله چې تاسو ته د خوراك دپاره هرڅه درورسېږي او د اوسېدلو دپاره بڼه بڼه كورونه ودان كړئ (١٣) او كله چې ستاسو يادې او رمې، ستاسو سپين زر او سره زر او نور ټول شيان زيات شي، (١٤) نو پام كوي چې تاسو به نه مغروره

کبری او خپل څښتن خدای به چې تاسو یې د مصر د غلامی څخه ازاد کړئ نه هېرئ. (۱۵) هغه د هغې پراخې او وپروونکې دښتې په لاره تاسو بوتللی چې زهرجن ماران او لړمان په کې وو. هغه په هغې وچې او بې اوبو ځمکه کې د کلک گټ څخه ستاسو دپاره اوبه راوویستلې. (۱۶) هغه په دښته کې تاسو ته د خوراک دپاره من درکړ چې داسې خواړه وو چې ستاسو نیکونو هیڅکله خورلي نه وو. له دې کبله هغه په تاسو باندې سختی راوستلې چې تاسو وازمایي، ترڅو په آخر کې هغه تاسو ته د ښو ښو شیانو سره برکت درکړي. (۱۷) نو بیا باید هیڅکله داسې فکر ونه کړئ چې تاسو په خپل قدرت او قوت سره خپل ځانونه شتمن کړي دي. (۱۸) په یاد ولرئ چې دا ستاسو څښتن خدای دی چې تاسو ته دا توان درکوي چې شتمن شی. څښتن ځکه دا کار کوي چې هغه نن هم هغه لوظ ته وفادار پاتې دی چې ستاسو د نیکونو سره یې کړی و. (۱۹-۲۰) زه نن تاسو ته خبرداری درکوم که چېرې تاسو خپل څښتن خدای هېر کړئ او د نورو خدایانو عبادت وکړئ، نو څښتن به تاسو لکه د نورو قومونو په شان چې تاسو به ورسره جنگ کوی له منځه یوسي.

د اسراییلو د قوم نافرمانی

(هجرت ۳۲: ۱ - ۳۵)

۹ (۱) ای د اسراییلو خلکو واورئ! تاسو به ژر د اردن د سیند څخه تېر شی چې هغې خاورې ته ورننوزئ او هغه قومونه وشرئ چې ستاسو څخه لوی او قوي دي. د هغوی ښارونه لوی لوی دي او داسې دېوالونه لري چې اسمان ته رسېږي. (۲) د دې قومونو څخه ځینې یې د عناقیانو اولاده ده. تاسو پوهېږئ چې هغوی څومره لوړ قدي او قوي خلک دي او تاسو اورېدلي دي چې هیڅوک هغوی ته په جنگ کې ماتې نه شي ورکولی. (۳) مگر اوس به تاسو په خپله وینئ چې ستاسو څښتن خدای به د قوي اور په شان ستاسو په مخ کې روان شي. کله چې تاسو په هغوی باندې حمله وکړئ هغه به هغوی ته ماتې ورکړي، نو د څښتن د وعدي سره سم به تاسو هغوی وشرئ او ژر به یې له منځه یوسئ.

(۴-۶) کله چې ستاسو څښتن خدای د دې قومونو په شپږو کې ستاسو سره مرسته وکړي او د هغوی هغه حاصلخېزه خاوره ونیسي، نو داسې فکر ونه کړئ چې هغه دا کار په دې خاطر وکړ چې

تاسو داسې ښه خلک یئ. تاسو ښه خلک نه یئ، تاسو سرزوري خلک یئ! نه، څښتن په دې خاطر ستاسو سره مرسته کوي چې هغه قومونه چې هلته اوسېږي هغه بدکاره قومونه دي او په دې خاطر چې هغه غواړي خپله هغه وعده پوره کړي چې ستاسو د نیکونو حضرت ابراهیم، حضرت اسحاق او حضرت یعقوب سره یې کړې ده.

۷ دا خبره هیڅکله هېره نه کړئ چې تاسو خپل څښتن خدای په دښته کې څنگه په قهر کړ. د هغې ورځې څخه نیولې چې تاسو د مصر څخه لاړئ تر هغې ورځې پورې چې دلته راوړسېدلئ، د هغه په مقابل کې مو سرکشي کړې ده. ۸ تاسو حتی د سینا د غره سره هم څښتن په قهر کړ. هغه مو دومره په قهر کړ چې غوښتل یې تاسو تباہ کړي. ۹ زه غره ته وختلم چې د تیرو لوحې راواخلم چې څښتن ورباندې هغه لوظ لیکلی ؤ چې ستاسو سره یې کړی ؤ. هلته څلوېښت شپې او ورځې پاتې شوم او نه مې څه وخورل او نه مې څه وڅښل. ۱۰ بیا څښتن ماته د تیرو دوه لوحې راکړې چې په خپل لاس یې هغه ټولې خبرې ورباندې لیکلې وې چې ستاسو سره یې د اور له منځ څخه په هغه ورځ کړې وې چې د غره په څنگ کې راغونډ شوي وئ. ۱۱ هو، د هغو څلوېښتو شپو او ورځو څخه وروسته څښتن ماته د تیرو دوه لوحې راکړې چې هغه لوظ یې ورباندې لیکلی ؤ.

۱۲ بیا څښتن ماته وفرمایل: پاڅه، همدا اوس د غره څخه کوز شه ځکه چې ستا قوم چې د مصر څخه دې راوويست فاسد شوی دی او بد کار یې کړی دی. هغوی لا پخوا زما د امرونو څخه سرغړونه کړې ده او د ځانونو دپاره یې یو فلزي بت جوړ کړی دی.

۱۳ څښتن ماته دا هم وفرمایل: ما دا خلک لیدلي دي چې هغوی څومره سرزوري دي. ۱۴ پرېږده چې هغوی له منځه یوسم ترڅو د هغوی نومونه د ځمکې له منځ څخه ورک شي. بیا به زه تا د یو داسې قوم پلار کړم چې د دوی څخه به لوی او قوي وي.

۱۵ نو زه بېرته د غره څخه راکوز شوم. په داسې حال کې چې د غره څخه د اور لمبې پورته کېدلې، ما د تیرو هغه دوه لوحې په خپلو لاسونو کې نیولې وې چې لوظ ورباندې لیکل شوی ؤ. ۱۶ ما ولیدل چې تاسو لا پخوا د خپل څښتن خدای د هغه امر څخه سرغړونه کړې وه چې هغه درکړی ؤ او د ځانونو دپاره مو د خوسي په څېره کې د فلزي بت په جوړولو سره د هغه په مقابل کې

گناه کړې وه. (١٧) نو هلته مې ستاسو په مخکې د تیرو هغه دوه لوحې وغورزولې او ټوټې ټوټې مې کړې. (١٨) نو زه یو ځل بیا د څښتن په حضور کې څلوېښت شپې او ورځې پرمخې پرېوتم او خوراک او څښاک مې ونه کړ. ما دا کار د دې دپاره وکړ چې تاسو د څښتن په مقابل کې گناه کړې وه او هغه مو په قهر کړی ؤ. (١٩) زه د څښتن د سخت قهر څخه ووپرېدم ځکه چې هغه دومره ډېر په قهر ؤ چې تاسو تباہ کړي، مگر یو ځل بیا یې زما دعا قبوله کړه. (٢٠) څښتن په حضرت هارون باندې هم دومره په قهر ؤ چې هغه ووژني، نو په هماغه وخت کې مې د حضرت هارون دپاره هم دعا وکړه. (٢١) ما هغه خوسې چې تاسو د سرو زرو څخه جوړ کړې ؤ او ستاسو د گناه نتیجه وه راواخیست او اور ته مې واچاوه. بیا مې هغه ټوټې ټوټې کړې، په گرد مې بدل کړ او د هغه گرد مې په هغې ویالې کې وغورزاوه چې د غره څخه رابېدله.

(٢٢) کله چې تاسو په تبعیره، مسا او قبروت هتاوه کې وئ تاسو هلته هم خپل څښتن خدای په قهر کړ. (٢٣) بیا کله چې هغه تاسو د قادش برنیع څخه ولېږلئ او داسې حکم یې وکړ چې لاړ شئ او هغه خاوره ونیسئ چې څښتن تاسو ته درکوله، نو د هغه په مقابل کې مو سرکشي وکړه. تاسو نه په هغه اعتبار وکړ او نه مو د هغه اطاعت وکړ. (٢٤) له هغه وخته راهیسې چې څښتن تاسو پېژندلي یئ، تاسو د هغه په مقابل کې سرکشي کوئ.

(٢٥) نو زه د څښتن په حضور کې هغه څلوېښت شپې او ورځې پرمخې پرېوتم ځکه زه پوهېدم چې هغه ستاسو د تباہ کولو اراده لري. (٢٦) او ما داسې دعا وکړه: څښتن تعالی، خپل قوم یعنې هغه قوم چې تا په خپل لوی قدرت او قوت سره وژغوره او د مصر څخه دې راوویست، مه تباہ کوه. (٢٧) خپل خدمتگاران یعنې حضرت ابراهیم، حضرت اسحاق او حضرت یعقوب در په یاد کړه او د دې قوم سرزوری، بدکاری او گناه ته مه گوره. (٢٨) که نه، نو مصریان به وایي چې تا نه شو کولی خپل قوم هغې ځمکې ته بوځې چې تا ورسره وعده کړې وه. هغوی به وایي چې تا د دې دپاره خپل قوم دښتې ته یووړ چې هغوی ووژني ځکه چې ته ورڅخه کرکه کوې. (٢٩) آخر دا هغه خلک دي چې تا د خپل قوم په توگه انتخاب کړل او کوم چې تا په خپل لوی قدرت او قوت سره د مصر څخه راوویستل.

د تیرو نوې لوحې

(هجرت ۳۴: ۱ - ۱۰)

۱۰ ﴿۱﴾ بیا خبنتن ماته وفرمایل: د اولنیو لوحو په شان د تیرو دوه لوحې تیارې کړه او د لرگیو یو صندوق جوړ کړه چې هغه په کې کېږدې. بیا ماته غره ته راوڅېږه. ﴿۲﴾ زه به په دې لوحو باندې هغه خبرې ولیکم کومې چې په هغو لوحو باندې لیکلې شوې وې چې تا ماتې کړې او بیا هغه په صندوق کې کېږده.

﴿۳﴾ نو ما د غز له لرگیو څخه یو صندوق جوړ کړ او د اولنیو لوحو په شان مې د تیرو دوه لوحې تیارې کړې او غره ته مې وڅېړولې. ﴿۴﴾ بیا خبنتن په دې لوحو باندې هماغه خبرې ولیکلې کومې چې هغه اول ځل لیکلې وې، یعنې هغه لس حکمونه چې په هغه وخت کې هغه درکړل کله چې ستاسو سره یې د اور له منځ څخه خبرې وکړې. دا کار په هغه ورځ وشو چې تاسو د غره تر څنګ راغونډ شوي وئ. خبنتن هغه لوحې ماته راکړې، ﴿۵﴾ بیا زه بېرته د غره څخه راکوز شوم. د خبنتن د امر سره سم مې هغه لوحې په هماغه صندوق کې کېښودلې کوم چې ما جوړ کړی ؤ او د هماغه وخته راهیسې په کې پرتې دي. <

﴿۶﴾ (اسرايیلیان د یعقان د خلکو د کوهیانو څخه روان شول او موسیره ته لاړل. هلته حضرت هارون وفات شو او بنځ کړای شو او د هغه زوی العازار د هغه په ځای کاهن شو. ﴿۷﴾ هغوی د هغه ځای څخه جدجوده ته او بیا یطبات ته سفر وکړ یعنې یوې خاورې ته چې د اوبو ویالې په کې وې. ﴿۸﴾ په هغه وخت کې خبنتن د لاوي قبيله انتخاب کړله چې د لوظ صندوق یوسي، د کاهنانو په توګه د خبنتن خدمت وکړي او د هغه په نوم برکت ورکړي. تر اوسه پورې دا د هغوی وظیفې دي. ﴿۹﴾ نو ځکه د لاوي قبیلې د نورو قبیلو په شان ځمکه ترلاسه نه کړه. ستاسو د خبنتن خدای د وعدې سره سم څه چې هغوی ترلاسه کړل هغه د خبنتن د کاهنتوب امتیاز ؤ.)

﴿۱۰﴾ >زه د لومړي ځل په شان څلوبښت شپې او ورځې په غره کې پاتې شوم. خبنتن یو ځل بیا زما دعا قبوله کړه او په دې راضي شو چې تاسو تباه نه کړي. ﴿۱۱﴾ بیا هغه ماته وفرمایل چې لاړ شم او ستاسو مشري وکړم ترڅو تاسو وکولی شئ هغه ځمکه ترلاسه کړئ چې هغه وعده کړې وه

چې ستاسو نیکونو ته به یې ورکړي.

د څښتن څخه ووپرېږئ

۱۲ د اسراييلو خلکو، ستاسو څخه خپل څښتن خدای څه غواړي؟ د هغه څخه ووپرېږئ او ټول امرونه یې په ځای کوئ. د هغه سره مینه کوئ او د زړه له کومې یې خدمت کوئ ۱۳ او د هغه د ټولو قوانینو اطاعت کوئ. زه نن دا قوانین تاسو ته ستاسو د گټې په خاطر درکوم. ۱۴ ټول اسمانونه ستاسو د څښتن خدای دي. ځمکه او هرڅه چې په کې دي هغه هم د څښتن دي. ۱۵ خو څښتن ستاسو د نیکونو سره دومره زیاته مینه کوله چې تاسو یې د ځمکې په منځ د ټولو قومونو څخه انتخاب کړئ او تر نن ورځې پورې د هغه انتخاب شوی قوم یئ. ۱۶ نو بیا د څښتن اطاعت کوئ او نور سرزوري مه کوئ. ۱۷ ستاسو څښتن خدای د ټولو خدایانو او حاکمانو څخه ډېر قدرتمند دی. هغه لوی او قوي دی او د هغه څخه وېره په کار ده. هغه د چا پلوي نه کوي او همېشه عادلانه فیصلې کوي. ۱۸ څښتن د یتیمانو او کونډو د حقونو څخه دفاع کوي. هغه د هغو بېگانه خلکو سره مینه کوي چې زموږ د قوم سره اوسېږي او هغوی ته خواږه او کالي ورکوي. ۱۹ نو بیا د هغو بېگانه خلکو سره مینه کوئ ځکه چې تاسو خپله یو وخت په مصر کې بېگانه وئ. ۲۰ د خپل څښتن خدای څخه وېره کوئ او یوازې د هغه عبادت کوئ. هغه ته وفادار اوسئ او یوازې د هغه په نوم قسم خورئ. ۲۱ د هغه ستاینه کوئ. هغه ستاسو خدای دی او تاسو هغه لوی لوی او عجیبه کارونه په خپلو سترگو ولیدل چې ستاسو دپاره یې کړي دي. ۲۲ کله چې ستاسو نیکونه مصر ته لاړل چې هلته واوسېږي، هغوی یوازې اویا تنه وو. مگر اوس ستاسو څښتن خدای ستاسو شمېر د اسمان د ستورو په شان زیات کړی دی.

د څښتن سره مینه کوئ او د هغه اطاعت کوئ

۱۱ د خپل څښتن خدای سره مینه کوئ او همېشه د هغه د ټولو قوانینو څخه اطاعت کوئ. ۱۲ نن ورځ دا په یاد ساتئ چې دا تاسو وئ، نه ستاسو اولادونه چې د خپل څښتن خدای انتظام، د هغه لویي، قدرت، قوت، ۱۳ او معجزې مولیدل دي. تاسو ولیدل چې هغه د مصر د پادشاه

فرعون او د هغه د ټول هېواد سره څه وکړل. (٤) تاسو وليدل چې څښتن څنگه د مصريانو لښکرې د هغوی د اسونو او جنگي گاډيو سره تباہ کړې او هغوی يې په داسې وخت کې په سره بحيره کې غرق کړل کله چې تاسو يې تعقيبولئ. څښتن هغوی د داسې تباہۍ سره مخامخ کړل چې تر اوسه پورې دوام لري. (٥) تاسو پوهېږئ مخکې له دې چې تاسو دلته راوړسېدلئ څښتن ستاسو دپاره په دښته کې څه وکړل. (٦) در په ياد کړئ چې هغه د روبين د قبيلې د الياب په زامنو يعنې په داتان او ايرام باندې څه وکړل. د ټولو خلکو په منځ کې ځمکه پرانيستل شوه او هغوی يې د خپلو کورنيو، خېمو او ټولو غلامانو او حيواناتو سره ژوندي تېر کړل. (٧) هو، تاسو هماغه خلک يې چې دا ټول لوی لوی کارونه چې څښتن کړي دي، هغه مو ليدلي دي.

د وعده شوې ځمکې برکتونه

(٨) د هغو ټولو قوانينو اطاعت کوئ چې نن مې درکړل. نو بيا به د دې قوت پيدا کړئ چې د اردن له سيند څخه تېر شئ او هغه خاوره ونيسئ چې تاسو ورننوزئ. (٩) تاسو به په هغه غني او حاصلخېزه خاوره کې ډېره موده ژوند وکړئ چې څښتن يې د ورکولو وعده ستاسو د نيکونو او د هغوی د اولادې سره کړې ده. (١٠) کومه خاوره چې تاسو يې اوس نيسئ د مصر د خاورې په شان نه ده چې مخکې په کې اوسېدلئ. تاسو چې کله هلته تخم کاره، مجبور وئ چې پتيو ته د اوبو ورکولو دپاره ډېر زيار وباسئ. (١١) خو هغه خاوره چې تاسو ور داخلېږئ، هلته غرونه او درې دي او د باران په واسطه ورته اوبه ورکول کېږي. (١٢) ستاسو څښتن خدای په دې ځمکه باندې پام کوي او ټول کال هغه تر خپل نظر لاندې ساتي.

(١٣) نو بيا د هغو امرونو اطاعت کوئ چې نن مې درکړل. د خپل څښتن خدای سره مينه کوئ او د زړه له کومې د هغه خدمت کوئ. (١٤) که چېرې داسې وکړئ نو هغه به د اړتيا په وخت يعنې په مني او پسرلي کې ستاسو په ځمکه باندې باران واوروي ترڅو تاسو ته غلې دانې، شراب او د زيتونو تېل درورسيږي. (١٥) او حيواناتو ته به مو واښه ورورسيږي. هرڅومره خواږه چې غواړئ تاسو ته به درورسيږي. (١٦) پام کوئ. که نه، نو تاسو به وغولېږئ او بې لارې به شئ او د نورو خدايانو عبادت به وکړئ او هغو ته به سجده وکړئ. (١٧) که چېرې تاسو داسې وکړئ نو څښتن به درياندې په قهر

شي. هغه به درباندي باران ودروي، ستاسو ځمکه به وچه شي او فصلونه به په کې نه راشنه کيږي. که څه هم هغه ځمکه چې هغه يې تاسو ته درکوي بڼه ده، خو تاسو به په کې ژر مړه شئ.

۱۸ دا قوانین په ياده زده کړئ او د هغو په هکله فکر کوئ. هغه وليکئ او په خپلو متيو او تنديو باندې يې وتری چې د هغو په اطاعت کولو کې درسره مرسته وکړي. ۱۹ هغه خپلو اولادونو ته ورزده کړئ. هر وخت د هغو په هکله خبرې کوئ، که په کور کې يې يا په لاره روان يې يا ارام کوئ يا کار کوئ. ۲۰ دا قوانین د خپلو کورونو د دروازو په چوکاټونو او د خپلو ښارونو په دروازو باندې وليکئ. ۲۱ بيا به تاسو او ستاسو اولاده په هغه خاوره کې ډېره موده ژوند وکړئ چې څښتن ستاسو د نيکونو سره د هغې د ورکولو وعده کړې ده. ترڅو پورې چې ځمکه او اسمان وي، تاسو به هلته ژوند کوئ.

۲۲ د هغو ټولو قوانينو چې ما درکړي دي په وفاداري سره اطاعت کوئ. د خپل څښتن خدای سره مينه کوئ، د هغه هر امر په ځای کوئ او هغه ته وفادار اوسئ. ۲۳ بيا به څښتن هغه ټول قومونه ستاسو له مخې څخه لېرې کړي او تاسو به د هغو قومونو ځمکه ونيسئ چې ستاسو څخه لوی او قوي دي. ۲۴ په هرځای باندې چې تاسو قدم ږدئ هغه به ستاسو وي. ستاسو سيمه به د جنوبي دښتې څخه په شمال کې د لبنان تر غرونو پورې وغزيرې او د فرات د سيند څخه به چې په ختيځ کې دی د مديترانې تر بحيرې پورې چې په لوېديځ کې ده وغزيرې. ۲۵ د هغې خاورې هرځای ته چې تاسو لاړ شئ، ستاسو څښتن خدای به د خپلې وعدې سره سم د هغو خلکو په زړونو کې وېره واچوي چې ستاسو څخه ووېرېږي او هيڅوک به ونه شي کولی چې ستاسو په مقابل کې ودرېږي.

۲۶ زه نن تاسو ته دا فرصت درکوم چې د څښتن څخه برکت غواړئ يا غواړئ چې لعنت درباندي وشي. ۲۷ که چېرې د خپل څښتن خدای د امرونو څخه چې زه يې نن درکوم اطاعت وکړئ، برکت به ومومئ. ۲۸ خو که چېرې د دغو امرونو څخه سرغړونه وکړئ او د هغو نورو خدايانو عبادت وکړئ چې مخکې مو هيڅکله د هغو عبادت نه دی کړی، نو څښتن به درباندي لعنت ووايي. ۲۹ کله چې څښتن تاسو هغې خاورې ته ورولي چې تاسو يې نيسئ، نو د جرزيم د غره څخه به د برکت اعلان وکړئ او د عيبال د غره څخه به د لعنت اعلان وکړئ. ۳۰ (تاسو پوهېږئ چې دا دوه غرونه د اردن د سيند په لوېديځ کې په هغې خاوره کې دي چې اوس د هغو کنعانيانو تر واکمنۍ

لاندې ده چې د اردن په دره کې اوسېږي. دا غرونه د جلال بلې خواته د مورهِ مقدسو ونو ته نژدې دي. (٣١) تاسو به ژر د اردن د سيند څخه تېر شئ او هغه خاوره به ونيسئ چې ستاسو څښتن خدای يې درکوي. کله چې تاسو هغه خاوره ونيسئ او په کې اوسېږئ، (٣٢) نو تاسو به په غور سره د هغو ټولو قوانينو اطاعت کوئ چې زه يې نن درکوم.

يوازينی ځای چې د څښتن عبادت په کې وشي

١٢ (١) کله چې تاسو هغې خاورې ته ورننوزئ چې ستاسو د نيکونو څښتن خدای تاسو ته درکړې ده، نو ترڅو پورې چې ژوندي يئ په دې قوانينو باندې بايد عمل وکړئ. (٢) مگر هغه قومونه چې هلته اوسېږي د نورو خدايانو عبادت کوي. نو کله چې تاسو هغه خاوره ونيوله بايد د هغوی د عبادت ځايونه په بشپړه توگه وران کړئ يعنې هغه ځايونه چې په غرونو او په غونډيو باندې دي او يا د لويو ونو لاندې دي. (٣) د هغوی د قربانۍ ځايونه راوغورزئ او هغه لويې تيرې چې د هغوی د عبادت دپاره استعمالېږي ټوټې ټوټې کړئ. د هغوی د اشيره بتان وسوزئ او نور بتان يې راجپه کړئ ترڅو بيا هيڅکله په هغو ځايونو کې د هغو بتانو عبادت ونه شي.

(٤) د خپل څښتن خدای عبادت په داسې ډول مه کوئ لکه څنگه چې دا خلک د خپلو خدايانو عبادت کوي. (٥) ستاسو د ټولو قبيلو د سيمو څخه به څښتن يو ځای انتخاب کړي او هلته بايد تاسو د هغه حضور ته راشئ او د هغه عبادت وکړئ. (٦) تاسو بايد هلته خپلې سوزېدونکې نذرانې او نورې قربانۍ، خپل عشر او هديې، هغه سوغاتونه چې د نذر په توگه يې څښتن ته ورکوئ، خپلې رضاکارانه نذرانې او د خپلو يادو او رمو اولني زېږېدلي بچيان وړاندې کړئ. (٧) تاسو او ستاسو کورنۍ او نوکران به هلته د خپل څښتن خدای په حضور کې چې برکت يې درکړی دی خوراک کوئ او د هغو ښو شيانو دپاره به خوشالي کوئ چې تاسو د هغو دپاره کار کړی دی.

(٨) په هغې خاوره کې چې تاسو يې نيسئ، بايد داسې کارونه ونه کړئ لکه څنگه چې دلته يې کوئ. تر اوسه پورې تاسو ټول د خپلې خونبې په مطابق عبادت کوئ، (٩) ځکه چې تاسو لا تر اوسه هغې خاورې ته چې خپل څښتن خدای يې درکوي او تاسو په کې په سوله کې ژوند کولی شئ

نه يی داخل شوي. (۱۰) کله چې تاسو د اردن د سیند څخه تېر شی، څښتن به تاسو پرېږدي چې هغه خاوره ونیسئ او هلته واوسېږئ. هغه به تاسو د خپلو ټولو دښمنانو څخه په امن کې وساتي او په سوله کې به ژوند کوئ. (۱۱) څښتن به د خپل عبادت دپاره یوازې یو ځای انتخاب کړي او تاسو باید هلته هغه ته هر هغه شی چې ما یې امر کړی دی راوړئ یعنې ستاسو سوزېدونکې نذرانې او نورې قربانۍ، عشر او هدیه او هغه خاص سوغاتونه چې د نذر په توګه یې څښتن ته ورکوئ. (۱۲) هلته د هغه په حضور کې د خپلو اولادونو، نوکرانو او د هغو لایوانو سره خوشالي کوئ چې ستاسو په ښارونو کې اوسېږي. په یاد لرئ چې لایوان به هیڅ خپله ځمکه ونلري. (۱۳) په هرځای کې چې ستاسو خوښه وي باید هلته خپلې قربانۍ وړاندې نه کړئ. (۱۴) تاسو باید یوازې په یو ځای کې هغه قربانۍ وړاندې کړئ یعنې هغه ځای چې څښتن به یې ستاسو د قبیلو څخه په یوې قبیلې کې انتخاب کړي. تاسو باید یوازې په هغه ځای کې خپلې سوزېدونکې نذرانې وړاندې کړئ او هغه ټول کارونه وکړئ چې ما یې درته امر کړی دی.

(۱۵) مګر تاسو په ازادانه ډول کولی شئ چېرته چې اوسېږئ هلته حیوانات حلال کړئ او ویې خورئ. څومره چې څښتن درکوي هغه وخورئ. تاسو ټول که په مذهبي لحاظ پاک یی یا ناپاک کولی شئ چې هغه داسې وخورئ لکه څنګه چې د هوسۍ یا د غرڅه غوښه خورئ. (۱۶) مګر د هغوی وینه باید ونه خورئ، تاسو باید هغه د اوبو په شان په ځمکه باندې توی کړئ. (۱۷) هیڅ شی چې تاسو یې څښتن ته وړاندې کوئ باید ستاسو د اوسېدلو په ځایونو کې ونه خوړل شي یعنې ستاسو د غلو دانو عشر، د شرابو یا د زیتونو د تېلو عشر، د پادو او رمو اولني زېږېدلي بچیان، هغه سوغاتونه چې څښتن ته یې د نذر په توګه ورکوئ، رضاکارانه نذرانې یا داسې نورې نذرانې. (۱۸) تاسو او ستاسو اولادونه دې ستاسو د نوکرانو او هغو لایوانو سره چې ستاسو په ښارونو کې اوسېږي دا نذرانې یوازې د خپل څښتن خدای په حضور کې یعنې د عبادت په هغه ځای کې وخورئ چې د هغه له خوا انتخاب کړای شوی دی. په هر کار کې چې کوئ یې د هغه په حضور کې خوشالي وکړئ. (۱۹) ترڅو پورې چې تاسو په خپله خاوره کې اوسېږئ، پام کوئ چې لایوان هېر نه کړئ.

(۲۰) کله چې ستاسو څښتن خدای د خپلې وعدې سره سم ستاسو سیمه پراخه کړي، هر وخت چې هرڅومره غوښه وغواړئ تاسو یې خوړلی شئ. (۲۱) که چېرې د عبادت ځای ستاسو څخه لېرې

وي نو لکه څنگه چې مې درته ويلې دي تاسو کولی شئ چې د خپلې پادې يا رمې يو حيوان چې څښتن درکړی وي حلال کړئ او غوښه يې په خپلو کورونو کې وخورئ. (۲۲) هر څوک که په مذهبي لحاظ پاک وي يا ناپاک، کولی شي چې هغه غوښه داسې وخورې لکه څنگه چې د هوسۍ يا د غرڅه غوښه خوري. (۲۳-۲۴) پام کوئ چې وينه ونه خورئ، ځکه چې دا د هغه حيوان ژوند دی، نو پرېږدئ چې هغه د غوښې د خوړلو څخه مخکې د اوبو په شان په ځمکه باندې توی شي. (۲۵) که چېرې تاسو د دې امر اطاعت وکړئ، څښتن به خوشاله شي او ستاسو او ستاسو د اولادې هر کار به سم شي. (۲۶) هغه نذرانې او سوغاتونه چې څښتن ته يې د نذر په توگه ورکوئ، هغه ځای ته يوسئ چې څښتن يې د خپل عبادت دپاره انتخابوي. (۲۷) هلته هغه قربانۍ چې د څښتن په قربانگاه باندې په بشپړه توگه سوزول کېږي وړاندې کړئ. همدارنگه هغه قربانۍ هم وړاندې کړئ چې غوښه يې خورئ او وينه يې په قربانگاه باندې تويوئ. (۲۸) په وفادارۍ سره د دغو ټولو شيانو چې ما درته حکم کړی دی اطاعت کوئ نو ستاسو او ستاسو د اولادې هر کار به د تل دپاره سم وي، ځکه چې تاسو به هغه کارونه کوئ چې هغه صحيح وي او ستاسو څښتن خدای ورباندې خوشالېږي.

د بت پرستۍ په ضد خبرداری

(۲۹) څنگه چې تاسو د هغوی په خاوره باندې حمله وکړئ ستاسو څښتن خدای به هغه قومونه تباه کړي او تاسو به هغه ځای ونیسئ او په کې به اوسېږئ. (۳۰) کله چې څښتن هغه قومونه تباه کړل، پام کوئ چې د هغوی د مذهبي رواجونو څخه پيروي ونه کړئ ځکه چې دا به ستاسو دپاره يو وژونکی دام وي. د دې خبرې د معلومولو هڅه مه کوئ چې هغوی په کوم ډول د خپلو خدايانو عبادت کوي د دې دپاره چې تاسو هم همدا ډول عبادت وکړئ. (۳۱) د خپل څښتن خدای عبادت په هغه ډول مه کوئ لکه څنگه چې هغوی د خپلو خدايانو عبادت کوي، ځکه چې هغوی په خپل عبادت کې ټول هغه ناوړه کارونه کوي چې څښتن ورڅخه کرکه کوي. هغوی حتی د قربانۍ په ځايونو باندې خپل اولادونه هم په اور کې قرباني کوي.

(۳۲) ما چې کوم حکمونه تاسو ته درکړي دي په هغو باندې عمل کوئ. د هغو څخه مه څه کموئ او مه يې ورزياتوئ.

د نورو خدايانو عبادت مه كوى

۱۳ ﴿۱﴾ فرض كړئ ستاسو په منځ كې يو نبي يا يو څوك راپيدا شي چې خوبونه تعبيري او تاسو ته د كومې معجزې يا كوم عجيبه كار په باره كې پېشگويي وكړي. ﴿۲﴾ كه چېرې هغه نښه يا هغه عجيبه كار چې د هغه په باره كې يې خبرې كړې وي رښتيا شي او هغه ووايي: راحئ چې د نورو خدايانو څخه پيروي او عبادت وكړو (هغه خدايان چې مخكې مو د هغو عبادت نه دي كړي)، ﴿۳﴾ نو تاسو بايد د هغه نبي يا د خوب تعبيريونكي خبرو ته غور و نه نيسئ. ستاسو څښتن خداى په تاسو باندې د دې دپاره ازمايښت كوي چې دا معلومه كړي چې د هغه سره د زړه له كومي مينه كوى او كه نه. ﴿۴﴾ د څښتن څخه پيروي كوى او د هغه څخه وپره كوى. د هغه د امرونو څخه اطاعت كوى، عبادت يې كوى او ورته وفادار اوسئ. ﴿۵﴾ مگر هغه خوب تعبيريونكى يا نبي ووژنى چې تاسو ته وايي چې د څښتن يعنې هغه چا په مقابل كې سرکشي وكړئ چې تاسو يې د مصر څخه چې په كې غلامان وئ ازاد كړئ. داسې خلك بدكاره دي او هڅه كوي چې تاسو د هغې لارې څخه واړوي چې څښتن يې تاسو ته د پيروي كولو امر كړى دى. د دې دپاره چې تاسو خپل ځانونه له دې بدكارۍ څخه خلاص كړئ، نو هغوى بايد ووژل شي.

﴿۶﴾ حتى كېداى شي چې خپل ورور يا خپل زوى يا خپله لور يا ښځه چې تاسو ورسره مينه كوى يا خپل تر ټولو نژدې ملگرى په پټه تاسو دې ته تشويق كړي چې د نورو خدايانو عبادت وكړئ، يعنې د هغو خدايانو چې تاسو او ستاسو نيكونو يې هيڅكله عبادت نه دي كړي. ﴿۷﴾ كېداى شي چې د هغوى څخه كوم يو تاسو دې ته تشويق كړي چې د هغو خلكو د خدايانو عبادت وكړئ چې ستاسو سره نژدې اوسېږي يا د هغو خلكو چې ستاسو څخه لېرې اوسېږي. ﴿۸﴾ مگر هغه مه پرېږدئ چې تاسو تشويق كړي، حتى غور هم ورته مه نيسئ. په هغه باندې رحم مه كوى يا زړه ورباندې مه سوزوى او د هغه راز پټ مه ساتئ. ﴿۹﴾ هغه ووژنئ! اول يې تاسو سنگسار كړئ او بيا نور ټول خلك پرېږدئ چې سنگسار يې كړي. ﴿۱۰﴾ هغه سنگسار كړئ چې مړ شي! ځكه چې د دې هڅه يې كړې ده چې تاسو د خپل څښتن خداى څخه واړوي چا چې تاسو د مصر څخه چې په كې غلامان وئ ازاد كړئ. ﴿۱۱﴾ نو د اسرايلو ټول قوم به د دې پېښې څخه خبر شي، نو هغوى به ووپرېږي او بيا به هيڅوك داسې بد كار ونه كړي.

١٢) كله چې تاسو په هغو ښارونو كې واوسېږئ چې ستاسو څښتن خدای يې دركوي، كېدای شي تاسو واوړئ ١٣) چې ستاسو د قوم ځينې خوشې خلكو د خپل ښار خلك بې لارې كړي دي چې د داسې خدايانو عبادت وكړي چې مخكې تاسو هيڅكله د هغو عبادت نه وي كړي. ١٤) كه چېرې تاسو داسې اوازې واوړئ، د هغو په هكله پوره خپرنه وكړئ او كه چېرې هغه رښتيا وي او داسې بده پېښه شوې وي، ١٥) بيا د هغه ښار ټول خلك او د هغوی ټول حيوانات هم ووژنئ او هغه ښار په بشپړه توگه وړان كړئ. ١٦) د هغه ځای د اوسېدونكو ټول مال او جايداد راوړئ او د ښار په چوك كې يې انبار كړئ. بيا هغه ښار د هرڅه سره چې په كې دي خپل څښتن خدای ته د نذرانې په توگه وسوزوئ. هغه بايد د تل دپاره كندواله پاتې شي او بيا هيڅكله ودان نه شي. ١٧) - ١٨) د هغو شيانو څخه چې بايد له منځه يوړل شي هيڅ شى هم د ځان دپاره مه ساتئ، نو بيا به د څښتن سخت قهر سوړ شي او په تاسو باندې به رحم وكړي. كه چېرې تاسو د هغه د ټولو امرونو چې ما نن دركړي دي اطاعت وكړئ او د هغه غوښتنې ومنئ، هغه به په تاسو باندې رحم وكړي او لكه څنگه چې يې ستاسو د نيكونو سره وعده كړې ده، ستاسو څخه به يو لوی قوم جوړ كړي.

د ژړا كولو منع شوی رواج

١٤) تاسو د خپل څښتن خدای اولادونه يئ. نو كله چې د مړو دپاره ژاړئ، خپل ځانونه مه غوځوئ يا د خپل كاكل ويښتان مه خرابئ. ١٥) تاسو د خپل څښتن خدای يئ، هغه د هغو ټولو قومونو څخه چې د ځمكې په منځ باندې ژوند كوي تاسو د خپل قوم په توگه انتخاب كړي يئ.

حلال او حرام حيوانات

(لاويان ١١: ١ - ٤٧)

١٦) هيڅ داسې شيان مه خورئ چې څښتن هغه حرام اعلان كړي دي. ١٧) تاسو كولی شئ چې د دغو حيواناتو غوښه وخورئ: غوايان، پسونه، وزې، ١٨) هر ډول هوسى، غرنى پسونه، ځنگلي وزې يا غرڅې ١٩) يعنې هر هغه حيوان چې خلاص سوم ولري او شخوند هم وهي. ٢٠) مگر د هيڅ داسې حيوان غوښه بايد ونه خوړل شي چې خلاص سومان نه لري او شخوند نه وهي. تاسو بايد د

اوبنانو، سويو، يا د غرنيو سويو غوښه ونه خورئ. هغه بايد ناپاک وگڼل شي، هغه شخوند وهي مگر خلاص سومان نه لري. (۸) د خوگ غوښه مه خورئ. خوگ بايد ناپاکه وگڼل شي، هغه خلاص سومان لري مگر شخوند نه وهي. د دغو حيواناتو غوښه مه خورئ او حتی د هغو مرو ته لاس هم مه وروړئ.

(۹) تاسو کولی شئ هر ډول ماهيان چې وزرونه او پتري ولري وخورئ، (۱۰) مگر بل داسې شی چې په اوبو کې ژوند کوي او وزرونه او پتري ونلري خوړل يې روا نه دي، هغه بايد ناپاک وگڼل شي.

(۱۱) تاسو کولی شئ چې هر ډول پاک مرغان وخورئ. (۱۲) - (۱۸) مگر دا هغه ډول مرغان دي چې تاسو يې بايد ونه خورئ: عقاب، ډول ډول تپوسان، هر ډول بانښې، هر ډول کارغان، شترمرغ، ډول ډول گونگيان، د درياب مرغان، لک لگ، هر ډول ماهي خوړونکي مرغان، ملاچرگک او شوپړک.

(۱۹) ټول وزر لرونکي حشرات ناپاک دي، هغه مه خورئ. (۲۰) تاسو کولی شئ چې هر ډول پاک حشرات وخورئ.

(۲۱) د داسې حيوان غوښه مه خورئ چې په خپل مرگ مړ شي. تاسو کولی شئ چې دا هغو بېگانه خلکو ته چې ستاسو په منځ کې اوسېږي ورکړئ چې ويې خوري يا تاسو کولی شئ چې په نورو بېگانه خلکو باندې يې خرڅه کړئ. مگر تاسو د خپل خښتن خدای يې، تاسو د هغه قوم يئ.

يو سپرلی د خپلې مور په شيدو کې مه پخوئ.

د عشر په هکله قانون

(۲۲) تاسو بايد هر کال د خپلو پټيو د ټولو حاصلاتو لسمه برخه جدا کړئ. (۲۳) بيا هغه ځای ته لاړ شئ چې ستاسو خښتن خدای به يې د خپل عبادت دپاره انتخاب کړي او هلته د هغه په حضور کې د خپلو غلو دانو، شرابو او زيتونو د تېلو عشر او د خپلو پادو او رمو اولني زېږېدلي بچيان وخورئ. دا کار وکړئ ترڅو د همېش دپاره خپل خښتن خدای ته احترام کول زده کړئ. (۲۴) که

چېرې د عبادت خای ستاسو د کور څخه ډېر لږې وي چې د خپلو هغو محصولاتو عشر چې څښتن تاسو ته په کې برکت درکړی دی هلته وړلی نه شی، بیا داسې وکړئ (۲۵) چې خپل حاصلات خرڅ کړئ او د هغو پیسې د عبادت خای ته یوسی. (۲۶) په هر شي باندې چې تاسو غواړئ دا پیسې مصرف کړئ یعنې په غواگانو، پسونو، وزو، شرابو او بیرو باندې او د خپلو کورنیو سره یې هلته د خپل څښتن خدای په حضور کې وخورئ او خوشالي وکړئ.

(۲۷) هغه لایوان مه هېرئ چې ستاسو په ښارونو کې اوسېږي، هغوی خپله ځمکه نه لري. (۲۸) د هر دریم کال په پای کې د خپلو ټولو حاصلاتو عشر راوړئ او په خپلو ښارونو کې یې ذخیره کړئ. (۲۹) هغه لایوانو ته چې ستاسو په منځ کې خپله ځمکه نه لري او همدارنگه هغو بېگانه خلکو، یتیمانو او کونډو ته چې ستاسو په ښارونو کې اوسېږي ورکړئ چې ویې خوري او ورباندې ماړه شي. نو بیا به ستاسو څښتن خدای تاسو ته په ټولو کارونو کې برکت درکړي.

د قرضونو د بڅښلو کال

(لایوان ۲۵: ۱ - ۷)

۱۵ (۱) د هر اووم کال په پای کې باید تاسو د خپلو قرضدارانو قرضونه وروبڅښئ. (۲) دا کار به په دې ډول کېږي: ستاسو څخه هرڅوک چې کوم بل اسراييلي ته یې پیسې په قرض ورکړې وي باید د هغه قرض وروبڅښي. هغه دې د هغه اسراييلي څخه دا پیسې بېرته ونه غواړي، ځکه چې څښتن په خپله دا قرض بڅښل شوی اعلان کړی دی. (۳) تاسو کولی شئ چې د یو بېگانه څخه خپل قرض واخلي، مگر باید د خپلو خلکو څخه قرض بېرته ونه غواړئ.

(۴) - (۶) په اسراييلو کې به هیڅوک غریب نه وي، په دې شرط چې تاسو د خپل څښتن خدای اطاعت وکړئ او په غور سره د هغه په ټولو حکمونو باندې چې زه یې نن درکوم عمل وکړئ. ستاسو څښتن خدای تاسو ته دا خاوره درکوي او هغه دا وعده کړې ده چې تاسو ته به په ټولو کارونو کې بری درکوي. تاسو به ډېرو قومونو ته پیسې په قرض ورکوی، مگر د هیچا څخه به قرض اخیستلو ته اړ نه شئ. تاسو به په ډېرو قومونو باندې حکومت وکړئ، مگر هیڅ قوم به په تاسو باندې حکومت

ونه کړي.

٧) که چېرې ستاسو د خاورې په کوم ښار کې چې ستاسو څښتن خدای یې درکوي کوم بل اسرایلی وی چې محتاج وي، نو زړه مه سختوئ او د هغه سره د مرستې کولو څخه انکار مه کوئ، ٨) بلکه سخي اوسئ او څومره پیسو ته چې اړتیا ولري په قرض یې ورکړئ. ٩) پام کوئ چې د خپل ځان سره داسې ونه وایئ چې اووم کال به ژر راورسیري بیا به زه ونشم کولی چې خپلې پیسې بېرته واخلم. که تاسو داسې فکر وکړئ نو دا به ډېره بده وي چې د هغه غریب سره د کومک کولو څخه انکار وکړئ. که چېرې د هغه سره کومک ونه کړئ هغه به ستاسو په ضد څښتن ته فریاد وکړي او تاسو به گناهکار وگڼل شی. ١٠) هغه ته په وړیا توگه او د پېرزوینې له مخې ورکړئ نو څښتن به تاسو ته په هر کار کې برکت درکړي. ١١) همېشه به ځینې غریب او محتاج اسرایلیان موجود وي، نو زه تاسو ته امر کوم چې د هغوی سره د سخاوت څخه کار واخلي.

د غلامانو ازادول

(هجرت ٢١: ١ - ١١)

١٢) که چېرې کوم نارینه یا ښځینه عبرانی خپل ځان په تاسو باندې د غلام په توگه خرڅ کړي او شپږ کاله ستاسو خدمت وکړي، نو په اووم کال باید هغه پرېږدئ چې ازاد شي او لاړ شي. ١٣) د ازادېدلو په وخت کې هغه تش لاس مه لېږئ. ١٤) څومره چې څښتن د برکت په توگه درکړي دي د هغو څخه د سخاوت له مخې ورکړئ یعنې پسونه، وزې، غلې دانې او شراب. ١٥) په یاد لرئ چې تاسو په مصر کې غلامان وئ او خپل څښتن خدای ازاد کړئ، نو په دې خاطر زه نن تاسو ته دا امر درکوم.

١٦) مگر کېدای شي چې ستاسو غلام ونه غواړي چې لاړ شي. کېدای شي چې هغه تاسو او ستاسو د کورنۍ سره مینه ولري او ورته بهتره وي چې ستاسو سره پاتې شي. ١٧) بیا هغه د خپل کور دروازې ته بوځی او هلته د هغه غوږ په رینه باندې سوری کړئ، بیا به هغه ټول عمر ستاسو غلام وي. د ښځینه غلامانو سره هم همداسې کوئ. ١٨) کله چې تاسو یو غلام ازادوئ نو خفه کېږئ مه. آخر هغه د مزدور په نیمه بیه شپږ کاله ستاسو خدمت کړی دی. که چېرې داسې وکړئ نو تاسو ته به

خپل څښتن خدای په هر کار کې برکت درکړي.

اولني زېږېدل شوي حيوانات

١٩ د خپل څښتن خدای دپاره د خپلو پادو او رمو څخه ټول اولني زېږېدل شوي نران بېل کړئ. د اولنيو زېږېدل شويو غوايانو څخه کار مه اخلئ او اولني زېږېدل شوي پسونه مه سکولئ. (٢٠) هر کال بايد تاسو او ستاسو کورنۍ د هغو غوښه د څښتن په حضور کې يعنې په هغه ځای کې وخورئ چې هغه يې د خپل عبادت دپاره انتخابوي. (٢١) مگر که چېرې په حيواناتو کې کوم عيب وي، هغه معيوب يا ږوند وي يا کوم بل غټ عيب ولري، تاسو بايد هغه خپل څښتن خدای ته قرباني نه کړئ. (٢٢) تاسو کولی شئ چې د داسې حيواناتو غوښه په خپل کور کې وخورئ. تاسو ټول که په مذهبي لحاظ پاک يئ يا ناپاک کولی شئ چې د هغو حيواناتو غوښه داسې وخورئ لکه څنگه چې د هوسۍ يا غرڅه غوښه خورئ. (٢٣) خو تاسو بايد هيڅکله د حيوان وينه ونه خورئ، بلکه هغه د اوبو په شان په ځمکه باندې توی کړئ.

د فسحې اختر

(هجرت ١٢: ١ - ٢٠)

١٤ د ايب په مياشت کې خپل څښتن خدای ته د فسحې د اختر په لمانځلو سره د هغه احترام وکړئ، ځکه چې په همدې مياشت کې څښتن د شپې له خوا تاسو د مصر څخه راوويستلئ. (٢) د فسحې د اختر قربانۍ بايد يو غويي، پسه يا وزه وي او تاسو بايد دا په هغه ځای کې خپل څښتن خدای ته وړاندې کړئ چې هغه يې د خپل عبادت دپاره انتخابوي. (٣) کله چې تاسو د قرباني غوښه خورئ، داسې ډوډۍ ورسره مه خورئ چې خميره ولري. اووه ورځې بايد تاسو د هغه وخت په شان فطيره ډوډۍ وخورئ کله چې تاسو په بېره د مصر څخه وتلئ. دا ډوډۍ وخورئ، دا به د څورېدلو د ډوډۍ په نوم ياده شي، نو ترڅو پورې چې تاسو ژوندي يئ، هغه ورځ به مو په ياد وي چې تاسو د مصر يعنې د څورېدلو د ځای څخه راووتلئ. (٤) ستاسو په ټوله خاوره کې بايد هيڅوک اووه ورځې خميره ونلري او د هغه حيوان غوښه چې د اولي ورځې په ماښام حلال شوی

وي بايد په هماغه شپه وخورل شي.

٥ تاسو بايد د فسحې د اختر قرباني په هيڅ ښار کې چې خپل څښتن خدای يې درکوي وړاندې نه کړئ. ٦ دا قرباني بايد يوازې په هغه ځای کې وړاندې شي چې څښتن يې د خپل عبادت دپاره انتخابوي. د قرباني حيوان د لمړپړواته په وخت کې حلال کړئ، ځکه چې تاسو له مصر څخه د لمړپړواته په وخت کې راووتلئ. ٧ بيا د هغه غوښه پخه کړئ او د عبادت په ځای کې يې وخورئ او سهار خپلو څېمو ته ستانه شئ. ٨ په راتلونکو شپږو ورځو کې بايد فطيره ډوډۍ وخورئ او په اوومه ورځ د خپل څښتن خدای د عبادت دپاره راغونډ شئ او په هغه ورځ هيڅ کار مه کوئ.

د لو کولو اختر

(هجرت ٣٤: ٢٢ او لاويان ٢٣: ١٥ - ٢١)

٩ د هغه وخت څخه چې تاسو د غلو دانو رپيل پيل کړئ اووه هفتې وشمېرئ ١٠-١١ او بيا هغه ځای ته لاړ شئ چې څښتن يې د خپل عبادت دپاره انتخابوي او د خپل څښتن خدای د احترام دپاره د لو کولو اختر ولمانځئ او د هغه په حضور کې خوشالي وکړئ. هغه ته د خپل وس په مطابق يوه رضاکارانه نذرانه راوړئ يعنې څومره چې څښتن تاسو ته درکړي وي د هماغې په مطابق يې راوړئ. خپل اولادونه او خپل نوکران د ځان سره بوځئ. لاويانو، بېگانه خلکو، يتيمانو او کونډو ته هم بلنه ورکړئ چې ستاسو سره گډون وکړي. ١٢ تاسو به په غور سره د دغو امرونو اطاعت کوئ. دا خبره مه هېرئ چې تاسو په مصر کې غلامان وئ.

د جونگرو اختر

(لاويان ٢٣: ٣٣ - ٤٣)

١٣ کله چې تاسو خپلې غلې دانې غوښل کړلې او خپل انگور مو وټکول، اووه ورځې د جونگرو اختر ولمانځئ. ١٤ د خپلو اولادونو او نوکرانو او د هغو لاويانو، بېگانه خلکو، يتيمانو او کونډو سره چې ستاسو په ښارونو کې اوسېږي په دې اختر کې خوشالي وکړئ. ١٥ په هغه ځای کې چې

څښتن يې د خپل عبادت دپاره انتخابوي اووه ورځې د دې اختر په لمانځلو سره د خپل څښتن
خدای احترام وکړی. تاسو به ډېر خوشاله شئ ځکه چې څښتن به ستاسو په ټولو حاصلاتو او په هر
کار کې برکت واچوي.

١٦ په هر کال کې درې اخترونه دي چې بايد ټول نارينه اسراييليان په کې هغه ځای ته لاړ شي
چې څښتن يې د خپل عبادت دپاره انتخابوي. هغه اخترونه دا دي: د فسحې اختر، د لو کولو اختر او
د جونگړو اختر. هيڅوک دې څښتن ته تش لاس نه ورځي. ١٧ څومره چې هغه حاصلات چې
څښتن درکړي دي ډېر وي، هغومره بايد ستاسو سوغات غټ وي.

قاضيان

١٨ د خپلې هرې قبيلې دپاره په هر ښار کې چې ستاسو څښتن خدای يې تاسو ته درکوي،
قاضيان او نور ماموران مقرر کړی. هغوی دې په خلکو باندې د انصاف له مخې قضاوت کوي. ١٩
هغوی دې په خپلو قضاوتونو کې بې انصافي يا طرفداري نه کوي او رشوت دې نه اخلي ځکه چې
رشوت حتی د پوهو او صادقانو خلکو سترگې هم ړندوي او د دې سبب گرځي چې هغوی غلطې
فيصلې واوروي. ٢٠ هميشه عادل او بانصافه اوسئ، ترڅو تاسو هغه خاوره ونيسئ چې خپل
څښتن خدای يې درکوي او هلته خپل ژوند ته دوام ورکړی.

هغه عبادت چې منع دی

٢١ کله چې تاسو خپل څښتن خدای ته د قربانۍ ځای جوړوئ، د هغه په څنگ کې د لرگيو د
اشيره بت مه ودروئ. ٢٢ همدارنگه د بت پرستۍ دپاره تيرې مه ودروئ، ځکه چې څښتن د دغو
شيانو څخه کرکه کوي.

هغه قربانۍ چې کوم عيب په کې وي

١٧ خپل څښتن خدای ته داسې غويی او پسه مه قرباني کوئ چې کوم عيب په کې وي،

څښتن له دې کار څخه کرکه کوي.

هغه خلک ووژنئ چې د بتانو عبادت کوي

٢-٣ ستاسو څښتن خدای تاسو ته د اوسېدلو دپاره ښارونه درکوي. خو وروسته کېدای شي یو سړی یا یوه ښځه په دې ښارونو کې د نورو خدایانو یا حتی^۱ د لمر، سپوږمۍ یا ستورو ته عبادت شروع کړي. خو ما تاسو ته خبرداری درکړی دی چې د نورو خدایانو عبادت به نه کوئ، ځکه هرڅوک چې هغوی ته عبادت کوي هغه د څښتن د امر څخه سرغړونه کوي او هغه لوظ ماتوي چې څښتن ستاسو سره کړی دی. (٤) که چېرې تاسو داسې خبر واورئ، نو د هغې په هکله پوره څېړنه وکړئ. که چېرې دا خبره رښتیا وي چې په اسراییلو کې داسې بد کار شوی دی، (٥) نو بیا هغه نفر د ښار څخه دباندې بوځئ او سنگسار یې کړئ چې مړ شي. (٦) خو بیا هم هغه دې یوازې په هغه صورت کې ووژل شي چې دوه یا زیات شاهدان د هغه په ضد شاهدي ورکړي. که چېرې یوازې یو شاهد وي، هغه دې نه وژل کيږي. (٧) اول باید شاهدان تیرې گوزارې کړي او بیا دې نور ټول خلک هغه نفر سنگسار کړي. په دې ډول به تاسو د دې بدکاری څخه خلاص شئ.

مشکلي دعوي

٨) کېدای شي چې داسې دعوي وي چې د محلي قاضیانو دپاره یې فیصله کول ډېر گران وي، لکه د جایداد د حقونو یا د چا د ټیپي کولو دعوي یا داسې دعوي چې د قتل او د داسې مرگ ترمنځ فرق په کې شامل وي چې په سهوې سره شوی وي. کله چې داسې کار کيږي نو د عبادت هغه ځای ته ځئ چې ستاسو د څښتن خدای له خوا انتخابيږي. (٩) نو خپله دعوه لاوي کاهنانو او د هغه وخت قاضي ته وړاندې کوئ او هغوی پرېږدئ چې د دعوي فیصله وکړي. (١٠) هغوی به خپله فیصله واوروي او تاسو باید کټ مټ هماغسې وکړئ څنګه چې هغوی یې درته وايي. (١١) د هغوی فیصله ومنئ او په لارښوونو باندې یې پوره عمل وکړئ. (١٢) هرڅوک چې دا جرأت وکړي چې د قاضي یا هغه کاهن د امر څخه سرغړونه وکړي چې ستاسو د څښتن خدای خدمت کوي، هغه دې ووژل شي. په دې ډول به تاسو د اسراییلو څخه دا بدکاری لېرې کړئ. (١٣) بیا به ټول خلک له دې څخه خبر شي او وبه وپریږي او بل هیڅوک به دا جرأت ونه کړي چې داسې عمل وکړي.

د پادشاه په هکله لارښودنې

١٤) کله چې تاسو هغه ځمکه ونیسئ چې ستاسو څښتن خدای یې درکوي او هلته اوسېږئ، نو وبه وایئ چې مونږ هم لکه د خپل شاوخوا قومونو په شان پادشاه غواړو. ١٥) گورئ، کوم سړی چې تاسو د پادشاه په توگه انتخابوئ باید هغه څوک وي چې د څښتن له خوا انتخاب شوی وي. هغه باید ستاسو د قوم څخه وي. کوم بېگانه سړی خپل پادشاه نه کړئ. ١٦) د پادشاه لښکر باید زیات اسونه ونلري او هغه باید مصر ته خلک د دې دپاره ونه لېږي چې هلته اسونه په بیه واخلي ځکه چې څښتن فرمایلي دي چې د هغه قوم دې هیڅکله هلته بېرته نه ځي. ١٧) پادشاه باید ډېرې ښځې ونلري ځکه چې هغوی به هغه ولمسوي چې د څښتن په مقابل کې بې وفا شي. بالاخره، پادشاه باید د دې هڅه ونه کړي چې په زیاته اندازه سره زر او سپین زر لاس ته راوړي. ١٨) کله چې هغه پادشاه شي، هغه دې د دې قوانینو د نسخې یو نقل جوړ کړي چې اصلي نقل یې د لاوي کاهنانو سره دی. ١٩) د قوانینو دا نقل دې د هغه سره وي او ټول عمر دې هغه لولي ترڅو د څښتن احترام کول زده کړي او په وفادارۍ سره د هغو ټولو امرانو اطاعت وکړي چې په دې قوانینو کې راغلي دي. ٢٠) په دې کار سره به هغه داسې فکر نه کوي چې هغه د نورو اسرایلیانو په پرتله ښه سړی دی او د څښتن د امرانو څخه به هیڅ سرغړونه نه کوي. بیا به هغه او د هغه اولاده د ډېرو کلونو دپاره په اسرایلو باندې حکومت وکړي.

د کاهنانو او لاویانو برخه

١٨) د لاوي د قبیلې خلک به د کاهنانو په شمول د نورو قبیلو سره هیڅ ځمکه ترلاسه نه کړي. د هغې په ځای به هغوی د هغو قربانیو یوه برخه چې څښتن ته وړاندې کېږي اخلي. ٢) هغوی دې هیڅ ځمکه ونلري لکه څنگه چې نورې قبیلې یې لري. د څښتن د وعدې سره سم د هغوی برخه دا امتیاز دی چې هغوی د څښتن کاهنان دي.

٣) کله چې غوایان یا پسونه قرباني کېږي، کاهنانو ته دې اوږه، ژامه او لری ورکول کېږي. ٤) هغوی ته دې د غلو دانو، شرابو، د زیتونو د تېلو او د پسونو د وړیو اولنی حاصل ورکول کېږي. ٥)

ستاسو څښتن خدای ستاسو د ټولو قبیلو څخه د لایو قبیلو انتخاب کړه چې د تل دپاره د کاهنانو په توگه د هغه خدمت وکړي.

۶ هر لایو چې زړه یې وغواړي کولی شي د اسراییلو د هر ښار څخه چې په کې اوسېږي هغه ځای ته ورشي چې څښتن یې د خپل عبادت دپاره انتخابوي (۷) او کولی شي د نورو ټولو لایوانو په شان چې هلته خدمت کوي هغه هم هلته د خپل څښتن خدای د کاهن په توگه خدمت وکړي. ۸ که څه هم کېدای شي چې هغه د خپلې کورنۍ د مال د خرڅولو په وسیله پیسې ترلاسه کړي وي، هغه دې د نورو کاهنانو په اندازه خواره ترلاسه کوي.

د بې دینه خلکو د رواجونو څخه ځانونه وساتئ

۹ کله چې تاسو هغې خاورې ته ورداخل شئ چې خپل څښتن خدای یې درکوي، د هغه ځای د قومونو د ناوړه رواجونو څخه پیروي مه کوئ. (۱۰) په خپلو قربانگاوو باندې خپل اولادونه په اور کې مه قرباني کوئ او خپل خلک مه پرېږدئ چې فال وگوري یا کوډو پسې وگرځي یا جادو وکړي (۱۱) یا تعویذ استعمال کړي. همدارنگه خلک مه پرېږدئ چې د مړو سره د مشورې کولو کوښښ وکړي. (۱۲) ستاسو څښتن خدای د هغو خلکو څخه کرکه کوي څوک چې داسې ناوړه کارونه کوي، نو په دې خاطر څښتن هغه قومونه ستاسو له مخې څخه لېرې کوي. (۱۳) څښتن ته پوره وفادار اوسئ.

د نبی د رالېږلو وعده

۱۴ بیا حضرت موسیٰ وفرمایل: >په هغه خاوره کې چې تاسو به یې ژر ونیسئ، خلک د هغه چا د مشورې څخه پیروي کوي څوک چې کوډې کوي او فال گوري. مگر تاسو ته خپل څښتن خدای اجازه نه درکوي چې داسې کار وکړئ. (۱۵) د دې په ځای به هغه تاسو ته ستاسو د قوم څخه زما په شان یو نبی درولېږي او تاسو باید د هغه اطاعت وکړئ.

۱۶ په هغه ورځ چې تاسو د سینا د غره سره راغونډ شوی نو ومو ویل چې مونږ نور نه غواړو د خپل څښتن خدای اواز واورو او دا وپروونکی اور ووینو ځکه مونږ وپېرېږو چې مړه به شو. (۱۷) نو

څښتن ماته وفرمايل: هغوی صحیح وايي. (۱۸) زه به هغوی ته د هغوی د خپل قوم څخه ستا په شان یو نبي ورولمېرم. زه به ورته ووايم چې څه باید ووايي او هغه به قوم ته هغه څه وايي چې زه یې امر کوم. (۱۹) هغه به زما په نوم خلکو ته خبرې کوي او زه به هر هغه چاته سزا ورکړم چې هغه ته د اطاعت کولو څخه انکار وکړي. (۲۰) مگر که چېرې یو نبي جرأت وکړي او په داسې وخت کې زما په نوم یو پیغام واوروي چې ما ورته امر نه وي کړی، نو هغه باید مړ شي او هغه نبي هم باید مړ شي چې د نورو خدایانو په نوم خبرې کوي.

(۲۱) کېدای شي چې ستاسو سره دا سوال پیدا شي چې مونږ څنگه پوهېدلی شو چې د نبي پیغام د څښتن له خوا څخه نه دی؟ (۲۲) که چېرې یو نبي د څښتن په نوم خبرې وکړي او د هغه خبرې رښتیا نه شي، بیا هغه د څښتن پیغام نه دی. هغه نبي له خپله ځانه دا خبرې کړې دي نو باید د هغه څخه ونه وپېرېږي.

د پناه اخیستلو ښارونه

(شمېر ۳۵: ۹ - ۳۴ او یوشع ۲۰: ۱ - ۹)

۱۹ (۱) کله چې ستاسو څښتن خدای هغه خلک تباہ کړي چې ځمکه یې تاسو ته درکوي او تاسو د هغوی ښارونه او کورونه ونیسئ او په کې واوسېږئ، (۲) - (۳) هغه سیمه په دريو برخو ووېشئ. په هرې برخې کې یو داسې ښار انتخاب کړئ چې خلک وکولی شي د خوندي پاتې کېدلو دپاره لار شي. دغو ښارونو ته لارې جوړې کړئ ترڅو خلک وکولی شي په اسانۍ سره هغو ځایونو ته ورورسېږي. بیا که څوک یو نفر ووژني هغه به وکولی شي چې د دې ښارونو څخه کوم یو ته وتښتي او خوندي پاتې شي. (۴) که چېرې څوک په سهوې سره یو نفر ووژني چې د هغه دښمن نه و، هغه کولی شي چې دغو ښارونو ته وتښتي او خپل ژوند وژغوري. (۵) د مثال په ډول، که چېرې دوه تنه د لرگیو د ماتولو دپاره ځنگل ته لار شي او په داسې حال کې چې یو تن ونه په تېر وهي، د تېر سر د لاستې څخه ووزي او بل نفر ورباندې ووژل شي، بیا هغه کولی شي چې د دغو دريو ښارونو څخه یو ښار ته وتښتي او خپل ژوند وژغوري. (۶) که چېرې د پناه اخیستلو ښار ډېر لږ وي نو کېدای شي چې هغه بدل اخیستونکی چې ډېر په قهر دی وکولی شي په هغه قاتل پسې

ورورسيږي او هغه ووژني. که څه هم اولنی قتل يوه تصادفي پېښه وه خو هغه به ووژل شي. (۷) په دې خاطر زه تاسو ته حکم کوم چې د پناه اخیستلو دپاره درې ښارونه بېل کړئ.

(۸) کله چې ستاسو څښتن خدای ستاسو سیمه پراخه کړي لکه څنگه چې هغه ستاسو نیکونو ته فرمایلي وو او هغه ټوله ځمکه درکړي چې د هغوی سره یې وعده کړې ده، (۹) بیا باید تاسو درې نور ښارونه انتخاب کړئ. (هغه به په دې شرط دا ځمکه درکړي چې تاسو هغه ټول امرونه په ځای کړئ چې زه یې نن درکوم او د خپل څښتن خدای سره مینه وکړئ او همپشه د هغه د تعلیم سره سم ژوند وکړئ.) (۱۰) دا کار وکړئ ترڅو بې گناه خلک مړه نه شي او تاسو په هغه خاوره کې چې څښتن یې درکوي د هغوی د وژلو مجرم نه شی.

(۱۱) مگر فرض کړئ یو نفر خپل دښمن په سره سینه په قصدي توګه په قتل رسوي او بیا د هغو ښارونو څخه یو ښار ته د خوندي پاتې کېدو دپاره وتښتي. (۱۲) په هغه صورت کې دې د قاتل د ښار مشران هغه راوغواړي او د وژل شوي نفر خپلوان ته دې چې د قتل د بدل اخیستلو مسئولیت په غاړه لري وسپاري ترڅو ووژل شي. (۱۳) په هغه باندې هیڅ رحم مه کوئ. تاسو باید اسراییل د بې گناه وینې توښدلو د جرم څخه پاک کړئ، ترڅو ستاسو هر کار په ښه ډول پرمخ لاړ شي.

د جايداد د حدونو تيرې مه بېخايه کوئ

(۱۴) په هغه خاوره کې چې څښتن یې تاسو ته درکوي، هلته له مخکې څخه تیرې ودرول شوې دي چې ستاسو او ستاسو د گاونډیانو د پټیو ترمنځ د جايداد حد په نښه کړي. نو هغه تیرې مه بېخايه کوئ.

د شاهدانو په هکله قوانین

(۱۵) د دې دپاره یو شاهد بس نه دی چې په یو چا باندې د جرم تور ثابت کړي، دوه یا درې شاهدان ضرور دي چې په یو چا باندې جرم ثابت کړي. (۱۶) که چېرې څوک دا هڅه وکړي چې بل چاته د درواغو د تور لگولو په وسیله زیان ورسوي، (۱۷) هغه دواړه دې هغه ځای ته لاړ شي

چېرته چې د خښتن عبادت کيږي او د کاهنانو او د هغه وخت د قاضيانو له خوا دې ورباندې قضاوت وشي. (۱۸) قاضيان بايد د دعوي پوره خپره وکړي او که چېرې چا په خپل اسراييلي ورور باندې د درواغو تور لگولی وي، (۱۹) هغه ته دې هغه سزا ورکړل شي چې تورن شوي نفر ته به ورکړل شوې وای. په دې ډول به تاسو خپل ځانونه د دې بدکاری څخه خلاص کړئ. (۲۰) بيا به نور ټول خلک د دې پېښې څخه خبر شي او وبه وپريږي او هيڅوک به بيا هيڅکله داسې بد کار نه کوي. (۲۱) په داسې صورت کې هيڅ رحم مه کوئ: د ژوند په بدل کې سزا ژوند دی، د سترگې په بدل کې سترگه، د غاښ په بدل کې غاښ، د لاس په بدل کې لاس او د پښې په بدل کې پښه.

د جنگ په هکله قوانين

۲۰ (۱) کله چې تاسو د خپلو دښمنانو سره د جگړې دپاره لار شئ او ووينئ چې د هغوی جنگي گاډۍ او اسونه او لښکر ستاسو په پرته زيات دي، د هغوی څخه مه وپريږئ. ستاسو خښتن خدای چې تاسو يې د مصر څخه ازاد کړئ هغه به ستاسو سره مل وي. (۲) مخکې له دې چې تاسو جگړه پيل کړئ، يو کاهن دې مخکې راشي او لښکر ته دې داسې ووايي: (۳) د اسراييلو خلکو، اوورئ! تاسو نن جگړې ته روان يئ. د خپلو دښمنانو څخه ونه وپريږئ او جرأت له لاسه ورنه کړئ او وارخطا نه شئ. (۴) ځکه چې ستاسو سره خپل خښتن خدای روان دی چې ستاسو په خاطر ستاسو د دښمنانو په مقابل کې وجنگيږي او تاسو ته بری درکړي.

(۵) بيا دې منصبداران لښکرو ته وينا وکړي او ودي وايي: آيا دلته داسې سړی شته چې نوی کور يې ودان کړی وي مگر لا تر اوسه پورې يې ورته کډه نه وي وروړې؟ که چېرې وي نو هغه دې کور ته لار شي. که نه، نو که چېرې هغه په جگړه کې ووژل شي، بل څوک به د هغه په کور کې واوسېږي. (۶) آيا دلته داسې سړی شته چې د انگورو باغ يې جوړ کړی وي، مگر لا تر اوسه يې دا موقع نه وي موندلې چې د هغه څخه انگور راټول کړي؟ که چېرې وي نو هغه دې کور ته لار شي. که نه، نو که چېرې هغه په جگړه کې ووژل شي، بل څوک به يې د مېوو څخه خوند واخلي. (۷) آيا دلته داسې څوک شته چې کوژدن يې کړې وي او تر اوسه پورې يې واده نه وي کړی؟ که چېرې وي نو هغه دې کور ته لار شي. که نه، نو که چېرې هغه په جگړه کې ووژل شي، بل څوک به د هغه د

کوژدن شوې ښځې سره واده وکړي.

۸) منصبداران به لښکرو ته دا هم ووايي: آیا دلته داسې سپری شته چې خپل جرأت یې له لاسه ورکړی وي او وپریږي؟ که چېرې وي نو هغه دې کور ته لاړ شي. که نه، نو هغه به د نورو رویه کمزورې کړي. ۹) کله چې منصبداران د لښکرو سره خپلې خبرې خلاصې کړي، نو قوماندانان دې د لښکرو مشري په غاړه واخلي.

۱۰) کله چې تاسو په یو ښار باندې د حملې کولو دپاره لاړ شئ، اول د هغه ځای خلکو ته د تسلیمېدلو موقع ورکړئ. ۱۱) که چېرې هغوی دروازې خلاصې کړي او تسلیم شي، هغوی ټول دې ستاسو غلامان شي او ستاسو دپاره دې سخت کارونه کوي. ۱۲) مگر که چېرې د هغه ښار خلک تسلیم نه شي بلکه وجنگېږي، د خپلو لښکرو په وسیله هغه ښار محاصره کړئ. ۱۳) کله چې هغه ښار تاسو ته خپل څښتن خدای په لاس درکړي، بیا د هغه ټول سپري ووژنئ. ۱۴) مگر تاسو کولی شئ چې د هغه ښار ښځې، ماشومان، حیوانات او نور ټول شيان د غنیمت په توګه د ځان دپاره واخلي. تاسو کولی شئ چې د خپلو دښمنانو هر شی استعمال کړئ. څښتن هغه تاسو ته درکړی دی. ۱۵) تاسو باید د هغو ښارونو سره چې د وعده شوې ځمکې څخه لېرې دي همداسې چلند وکړئ.

۱۶) مگر کله چې تاسو په هغه خاوره کې چې خپل څښتن خدای یې درکوي، ښارونه ونیسئ د هغه ځای ټول خلک او حیوانات ووژنئ. ۱۷) د څښتن د حکم په مطابق ټول خلک په بشپړه توګه له منځه یوسئ یعنې حیتیان، اموریان، کنعانیان، فرزینان، حویان او ییوسیان. ۱۸) هغوی ووژنئ، ترڅو په تاسو باندې د هغو ټولو ناوړه شیانو په درزده کولو سره د څښتن په مقابل کې ګناه ونه کړي چې هغوی یې خپلو خدایانو ته په عبادت کې کوي.

۱۹) کله چې تاسو یو ښار د زیات وخت دپاره تر محاصرې لاندې نیسئ او د هغه په مقابل کې جنگېږئ چې وبې نیسئ، نو د هغه ځای د مېوې ونې مه وهئ ځکه چې تاسو کولی شئ د هغو مېوه وخورئ. ونې یې له منځه مه وړئ ځکه چې ونې ستاسو دښمنان نه دي. ۲۰) کېدای شي چې تاسو د زینو او برجونو د جوړولو دپاره لرګیو ته اړتیا ولرئ چې دېوالونو ته په ختلو او د ښار په نیولو کې درسره مرسته وکړي. خو یوازې د هغو ونو څخه کار واخلي چې په دې پوهېږئ چې هغه د مېوې

ونې نه دي.

نامعلومه قتل

۲۱ ﴿۱﴾ فرض کړئ د هغه هېواد په يوه بانډه کې چې خپل خښتن خدای يې تاسو ته درکوي يو قتل شوی نفر موندل کېږي او تاسو نه پوهېږئ چې هغه چا وژلی دی. ﴿۲﴾ ستاسو مشران او قاضيان دې لار شي او له هغه ځای څخه چې مړی په کې موندل شوی دی تر شاوخوا ښارونو پورې دې فاصله اندازه کړي. ﴿۳﴾ بيا د هغه ښار مشران چې هغه ځای ته تر ټولو نژدې وي چېرته چې مړی موندل شوی وي، يوه داسې خوسې انتخاب کړي چې هيڅ کار ورڅخه اخیستل شوی نه وي او جغ ورباندې نه وي ايښودل شوی. ﴿۴﴾ هغوی دې دا خوسې يوې داسې ويالې ته نژدې يو ځای ته کوزه کړي چې هيڅ نه وچېږي او چېرته چې ځمکه هيڅکله قلبه شوې نه وي او څه په کې کرل شوي نه وي او هلته دې هغوی د هغې اورمېر مات کړي. ﴿۵﴾ لاوي کاهنان دې هم هلته لار شي ځکه چې هغوی د هرې قانوني دعوي پرېکړه کوي چې ظلم او زياتی په کې وي. ستاسو خښتن خدای هغوی د عبادت ځای د خاص خدمت دپاره او د دې دپاره انتخاب کړي دي چې د هغه په نوم برکت ورکړي. ﴿۶﴾ بيا به د هغه ښار ټول مشران چې هغه ځای ته تر ټولو نژدې وي چېرته چې مړی موندل شوی وي، خپل لاسونه د مړې خوسې دپاسه ومنيځي ﴿۷﴾ او داسې اعلان دې وکړي: مونږ دا نفر په قتل نه دی رسولی او په دې نه پوهېږو چې چا دا قتل کړی دی. ﴿۸﴾ خښتنه، خپل قوم اسراييل چې تا د مصر څخه ازاد کړی دی وبخښه. مونږ وبخښه او د يو بې گناه نفر د قتل مسئوليت زمونږ په غاړه مه اچوه. ﴿۹﴾ نو تاسو به خپل ځانونه د بې گناه وينې د تويولو د جرم څخه پاک کړئ ځکه چې تاسو داسې کار وکړ چې د خښتن په نظر کې صحيح دی.

د يوې اسيرې نجلۍ سره واده کول

﴿۱۰﴾ کله چې تاسو ته خپل خښتن خدای په جگړه کې بری درکړي او تاسو خلک اسيران کړئ، ﴿۱۱﴾ نو کېدای شي چې د هغوی په منع کې يوه داسې ښايسته نجلۍ ووينئ چې ستاسو خوبښيږي او غواړئ چې واده ورسره وکړئ. ﴿۱۲﴾ هغه خپل کور ته راوړئ. هلته به هغه خپل سر وخرابي، خپل

نوکان به پرې کړي (۱۳) او خپل د اسیرتوب کالي به وباسي. هغه دې یوه میاشت ستاسو په کور کې پاتې شي او د خپل مور او پلار دپاره دې وژاړي. له هغې څخه وروسته تاسو کولی شئ چې واده ورسره وکړئ. (۱۴) وروسته که چېرې تاسو د هغې سره خوشاله نه وئ، نو طلاق ورته ورکړئ او هغه پرېږدئ چې هر چېرته چې غواړي لاړه شي. هغه د یوې غلامې په توګه نه شئ خرڅولی او نه یې خپله غلامه کولی شئ ځکه چې تاسو د هغې سره یوځای شوي یئ.

د مشر زوی حقونه

(۱۵) فرض کړئ یو سړی دوه ښځې لري چې یوه ورباندې ګرانه وي او بله ورباندې ګرانه نه وي او هغوی دواړه هغه ته زامن وزېږوي، مګر مشر زوی یې د هغې ښځې اولاد وي چې د هغه خوښه نه ده. (۱۶) کله چې هغه سړی پرېکړه کوي چې څنګه به هغه د خپلو زامنو ترمنځ خپل جايداد ووېشي، نو هغه دې د مشر زوی د برخې په ورکولو سره د خپلې هغې ښځې د زوی طرفداري نه کوي چې هغه یې خوښه ده. (۱۷) هغه دې د خپل مال څخه مشر زوی ته دوه چنده برخه ورکړي، که څه هم هغه د هغې ښځې زوی نه دی چې د هغه خوښه ده. یو سړی باید خپل مشر زوی قبول کړي او هغه برخه ورته ورکړي چې هغه یې په قانوني توګه مستحق دی.

یو سرکش زوی

(۱۸) فرض کړئ یو سړی یو سرزوری او سرکش زوی لري، سره له دې چې مور او پلار ورته سزا هم ورکوي خو د هغوی اطاعت نه کوي. (۱۹) د هغه مور او پلار دې هغه د ښار دروازې ته چېرته چې د ښار مشران غونډه کوي ورولي. (۲۰) هغوی دې مشرانو ته داسې ووايي: زموږ زوی سرزوری او سرکش دی او زموږ اطاعت نه کوي، هغه پیسې بې ځایه مصرفوي او شرابي دی. (۲۱) بیا دې د ښار خلک هغه سنگسار کړي چې مړ شي او په دې ډول به تاسو خپل ځانونه د دې بدکاری څخه خلاص کړئ. په اسرایلو کې به ټول خلک د دې پېښې څخه خبر شي او وبه وپریږي.

د یوه مجرم مړی

٢٢) که چپرې يو نفر د يو جرم له کبله وژل شوی وي او د هغه مړی په يوه ونه کې خورند وي،
٢٣) دا مړی بايد ټوله شپه هلته پاتې نه شي. هغه بايد په هماغه ورځ بنځ شي ځکه چې يو داسې
مړی چې په ونه کې خورند وي په وطن باندې د خدای پاک لعنت راولي. نو هغه مړی بنځ کړئ
ترڅو تاسو هغه وطن ناپاکه نه کړئ چې خپل څښتن خدای يې درکوي.

د نورو سره مرسته کول

٢٢) که چپرې تاسو د خپل اسراييلي ورور غویي يا پسه ووينئ چې لاره يې ورکه کړې وي،
نو خپلې سترگې ورباندې مه پټوئ، هغه حيوان بېرته د هغه خاوند ته بوځئ. (٢) مگر که چپرې د
هغه خاوند لېرې اوسېږي يا تاسو نه پوهېږئ چې هغه حيوان د چا دی، بيا يې خپل کور ته بوځئ.
کله چې خاوند يې د هغه د لټولو دپاره راشي، هغه ورته بېرته ورکړئ. (٣) که چپرې يو خر، ټوکر،
يا بل داسې شی پيدا کړئ چې د يو اسراييلي ورور څخه ورک شوی وي، همدا ډول کار ورسره
وکړئ. (٤) که چپرې د يو اسراييلي ورور خر يا غویي په لاره باندې لوېدلې وي، په هغه باندې
خپلې سترگې مه پټوئ، بلکه د هغه سره مرسته وکړئ چې خپل حيوان بېرته پورته کړي.

د کاليو په باره کې قانون

٥) ښځې دې د سړيو کالي نه اغوندي او سړي دې د ښځو کالي نه اغوندي. ستاسو څښتن خدای
د هغو خلکو څخه چې داسې کارونه کوي کرکه کوي.

د مرغیو مور مه اخلئ

٦) که چپرې تاسو په يوه ونه کې يا په ځمکه باندې د مرغیو يوه ځاله پيدا کړئ چې د مرغیو مور
په هگيو باندې يا د خپلو بچيانو سره ناسته وي، تاسو بايد د مرغیو مور وانخلئ. (٧) تاسو کولی
شئ چې د مرغی بچيان وانخلئ، مگر د مرغیو مور بايد خوشې کړئ ترڅو اوږد او خوشبخته ژوند
ولري.

د بام گردچاپیره دېوالونه

۸ کله چې تاسو یو نوی کور جوړوئ، د بام گردچاپیره یو دېوال جوړ کړئ. بیا که چېرې څوک ورڅخه راغورزیږي او وژل کیږي، مسئولیت به یې ستاسو په غاړه نه وي.

د مختلفو شیانو د یوځای کولو په هکله قوانین

۹ که چېرې تاسو د انگورو باغ جوړوئ نو په هغه کې د نورو مېوو ونې یا فصل مه کړئ، که چېرې داسې وکړئ نو تاسو ته د انگورو یا د نورو حاصلاتو استعمالول حرام کیږي.

۱۰ یو غویی او خر د قلبې دپاره د یو بل سره یوځای مه تړئ.

۱۱ داسې کالي مه اغوندئ چې د دوه مختلفو ډولونو تار څخه یعنې د اوبدل شویو وړیو او کتان دواړو څخه گډ جوړ شوي وي.

۱۲ د خپلې چینې په څلورو کنجونو پورې زونډې وگنډئ.

د جنسي پاکوالي په هکله قوانین

۱۳ فرض کړئ یو سړی د یوې نجلی سره واده کوي او د هغې سره یوځای کیږي خو وروسته یې هغه نه خوښیږي ۱۴ او په هغې باندې د درواغو تور ولگوي او هغه بدنامه کړي ووايي: ما د دې نجلی سره واده وکړ، مگر کله چې مونږ سره ځملاستو نو ماته معلومه شوه چې هغه پېغله نه وه.

۱۵ که چېرې داسې وشي، نو د نجلی مور او پلار دې د واده هغه روجایي چې په وینه باندې ککړه وي واخلي چې دا خبره ثابته کړي چې هغه پېغله وه. هغوی دې دا روجایي د ښار مشرانو ته د هغه ښار په دروازه کې وروښايي. ۱۶ د هغې پلار به هغوی ته داسې ووايي: ما خپله لور دې سړي ته په نکاح ورکړې ده او اوس زما لور د هغه نه خوښیږي. ۱۷ په هغې باندې یې د درواغو تور لگولی دی او داسې وایي: کله چې ما د هغې سره واده وکړ هغه پېغله نه وه. مگر دا زما د لور د پېغلتوب

ثبوت دی. د واده په رواجیې باندې د وینې داغونه وگورئ! (۱۸) بیا دې د ښار مشران د هغې مېړه په قمچینه باندې ووهي. (۱۹) هغوی دې هغه سړی سل مثقاله سپین زر جریمه هم کړي او هغه دې د ښځې پلار ته ورکړي ځکه چې هغه یوه اسرايیلی ښځه بدنامه کړې ده. له دې سره سره به هغه د هغه سړي ښځه پاتې شي او ترڅو پورې چې هغه ژوندی وي هغې ته طلاق نه شي ورکولی.

(۲۰) مگر که چېرې دا تور حقیقت ولري او د هغې د پېغلتوب هیڅ ثبوت نه وي، (۲۱) بیا دې هغوی هغه ښځه د خپل پلار د کور د دروازې خولې ته وباسي او د هغه ښار خلک دې هغه هلته سنگساره کړي چې مړه شي. ځکه چې هغې په داسې حال کې چې لا د خپل پلار په کور کې اوسېدلې د واده څخه مخکې د کوم سړي سره د زنا کولو په سبب زمونږ د قوم په منځ کې له شرمه ډک کار کړی دی. نو د هغې په وژلو سره باید تاسو خپل ځانونه د دې بدکاری څخه خلاص کړئ.

(۲۲) که چېرې یو سړی د بل سړي د ښځې سره د زنا کولو په حال کې ونیول شي، هغوی دواړه دې ووژل شي. په دې ډول به تاسو د دې بدکاری څخه خلاص شئ.

(۲۳) فرض کړئ په یو ښار کې یو سړی د یوې داسې پېغلې سره د زنا کولو په حال کې نیول کېږي چې د بل چا سره یې کوژدن شوې وي. (۲۴) تاسو باید هغوی دواړه د ښار څخه بیرون وباسئ او سنگسار یې کړئ چې مړه شي. هغه پېغله دې ځکه مړه شي چې د مرستې دپاره یې چيغې نه دي وهلې، که څه هم هغه په ښار کې وه او کېدای شو چې هلته د هغې چيغې اورېدل شوې وای. او سړی دې ځکه مړ شي چې هغه د هغه چا سره زنا کړې ده چې کوژدن شوې وه. تاسو باید خپل ځانونه د دې بدکاری څخه خلاص کړئ.

(۲۵) فرض کړئ یو سړی د ښار څخه بیرون په یوه بانډه کې یوه داسې پېغله بې عزته کړي چې د بل چا سره یې کوژدن شوې وي. بیا دې یوازې سړی ووژل شي، (۲۶) پېغلې ته دې هیڅ شی ونه ویل شي ځکه چې هغې داسې گناه نه ده کړې چې د مرگ لایقه وي. دا هماغه شان دعوه ده لکه څنگه چې یو سړی په بل سړي باندې حمله وکړي او هغه په قتل ورسوي. (۲۷) هغه سړي په بانډه کې کوژدن شوې پېغله بې عزته کړه او که څه هم هغې د مرستې دپاره چيغې ووهلې، خو هلته هیڅوک نه و چې د هغې سره مرسته وکړي او هغه وژغوري.

٢٨ فرض کړئ یو سړی د یوې داسې پېغلې په بې عزته کولو نیول کيږي چې کوژدن شوې نه وي.
٢٩ هغه سړی دې د هغې پلار ته د مهر بیه یعنې پنځوس مثقاله سپین زر ورکړي او د هغې پېغلې سره دې واده وکړي، ځکه چې هغه یې مجبوره کړې وه چې ورسره ځملي. ترڅو پورې چې هغه ژوندی وي هغې ته طلاق نه شي ورکولی.

٣٠ هیڅ سړی دې د خپل پلار د کومې بڼې سره د زنا کولو په سبب خپل پلار نه سپکوي.

هغه خلک چې د څښتن په قوم کې نه شي شاملېدلی

٢٣ هیڅ داسې سړی چې خصي شوی وي یا د هغه تناسلي آله پرې کړل شوې وي د څښتن په قوم کې نه شي شاملېدلی.

٢٤ هیڅ داسې نفر چې حرامي وي او د داسې نفر اولاده حتی^۱ تر لسم نسله پورې د څښتن په قوم کې نه شي شاملېدلی.

٢٥ هیڅ عمونی یا موآبی او د هغوی اولاده حتی^۱ تر لسم نسله پورې د څښتن په قوم کې نه شي شاملېدلی. (٢٤) دا په دې سبب کله چې تاسو د مصر څخه راوتلی، هغوی تاسو ته د ډوډۍ او اوبو د برابرولو څخه انکار وکړ او د بعور زوی بلعام یې چې په بین النهرین کې د فتور د ښار څخه و اجیر ونيوه چې په تاسو باندې لعنت ووايي. (٢٥) مگر ستاسو څښتن خدای به بلعام ته غوږ نه نیوه، د هغې په ځای یې لعنت په برکت بدل کړ ځکه چې هغه ستاسو سره مینه درلودله. (٢٦) تاسو او ستاسو راتلونکي نسلونه د هغو قومونو سره د هیڅ شي مرسته ونه کړئ او د هغوی خوشبختي مه غواړئ.

٢٧ ادمیانو ته په سپکه سترگه مه گورئ، ځکه چې هغوی ستاسو خپلوان دي. مصریانو ته هم په سپکه سترگه مه گورئ، ځکه چې یو وخت تاسو د هغوی په خاوره کې اوسېدلئ. (٢٨) کېدای شي چې د هغوی لمسیان د څښتن په قوم کې شامل شي.

د کمپ پاک ساتل

٩) کله چې تاسو د جنگ په وخت کې په کمپ کې یئ، باید د هر هغه شي څخه چې تاسو په مذهبي لحاظ ناپاکه کوي ځانونه وساتئ. ١٠) که چېرې د شپې له خوا شیطان یو سړی وغولوي او له دې کبله هغه ناپاک شي، هغه دې د کمپ څخه بیرون ووزي او هلته دې پاتې شي. ١١) هغه دې مازدیگر غسل وکړي او ماښام کولی شي چې بېرته کمپ ته راشي.

١٢) د کمپ څخه بیرون یو داسې ځای جوړ کړئ چې د تشناب په توګه ورڅخه کار واخیستل شي. ١٣) په خپلو سامانونو کې یو داسې شی ولرئ چې ځمکه ورباندې وکیندل شي. کله چې تاسو د حاجت د رفع کولو دپاره ځئ، په هغه باندې یوه کنده وباسئ. بیا وروسته له دې چې خپل حاجت رفع کړئ، خپل غایطه مواد په هغې کندی کې بنځوئ. ١٤) څرنګه چې ستاسو څښتن خدای ستاسو په کمپ کې ګرځي چې ستاسو ساتنه وکړي او په خپلو دښمنانو باندې بری درکړي، نو ستاسو کمپ باید مقدس وي ترڅو هغه ستاسو په منځ کې کوم خراب شی ونه ویني او ستاسو څخه مخ ونه ګرځوي.

ډول ډول قوانین

١٥) که چېرې یو غلام د خپل بادار څخه وتښتي او تاسو ته د پناه اخیستلو دپاره راشي، هغه بېرته خپل بادار ته په لاس مه ورکوئ. ١٦) هغه کولی شي ستاسو په هر ښار کې چې د هغه خوبه وي واوسېږي او تاسو باید د هغه سره بده رویه ونه کړئ.

١٧) هیڅ اسرایلی سړی یا ښځه باید د عبادتخاني لواطت کار یا فاحشه نه شي. ١٨) همدارنګه هیڅ داسې پیسې چې په دې ډول ګټل شوي وي د نذر د ورکولو دپاره دې ستاسو د څښتن خدای کور ته رانه وړل شي. څښتن د عبادتخاني د لواطت کارانو او فاحشو څخه کرکه کوي.

١٩) کله چې تاسو یو اسرایلی ورور ته پیسې یا ډوډۍ یا بل شی په قرض ورکړئ، د هغه څخه سود مه اخلئ. ٢٠) تاسو کولی شئ چې د بېګانه نفر څخه سود واخلئ، مګر د اسرایلی څخه نه. دا

کار وکړئ، نو ستاسو څښتن خدای به ستاسو په هر کار کې چې تاسو یې په هغه خاوره کې کوی چې تاسو یې نیسئ برکت واچوي.

٢١) کله چې تاسو خپل څښتن خدای ته نذر منئ، د خپلې وعدې په پوره کولو کې ځنډ مه کوی، ځکه چې ستاسو څښتن خدای به ستاسو څخه وغواړي چې هغه وعده پوره کړئ. که نه، نو تاسو به گناهکار وگڼل شئ. ٢٢) دا کومه گناه نه ده چې تاسو څښتن ته نذر ونه منئ. ٢٣) څه چې تاسو ویلي دي هغه باید خامخا پوره کړئ، ځکه چې تاسو په خپله خوښه او په خپلې خولې څښتن ته نذر منلی دی.

٢٤) کله چې تاسو د بل چا د انگورو باغ ته ورننوزئ، څومره انگور چې غواړئ خوړلی یې شئ، مگر هغه باید په یو لوبڼي کې د خپل ځان سره یونسئ. ٢٥) کله چې تاسو د بل چا د غلو دانو پټي ته ورننوزئ، کولی شئ چې په خپلو لاسونو باندې وړي راټول کړئ او هغه وخورئ، مگر هغه باید په لور باندې ونه رښی.

د طلاق په هکله قانون

٢٤ ١) فرض کړئ یو سړی د یوې نجلی سره واده وکړي او وروسته یې بد ایسي ځکه چې په هغې کې یو داسې شی گوري چې د هغه نه خوښیږي. نو هغه طلاقنامه لیکي، هغې ته یې ورکوي او د خپل کور څخه یې شړي. ٢) بیا فرض کړئ هغه د یو بل سړي سره واده کوي ٣) او د دوهم مېړه هم هغه بڼځه نه خوښیږي، نو هغه هم طلاقنامه لیکي، هغې ته یې ورکوي او د خپل کور څخه یې شړي. یا فرض کړئ د هغې دوهم مېړه مړ کیږي. ٤) په دواړو صورتونو کې دې د هغې اولنی مېړه بیا د هغې سره واده نه کوي، ځکه چې هغه نجسه شوې ده. که چېرې هغه ورسره بیا واده وکړي، د هغوی واده به هغه ځمکه ناپاکه کړي کومه چې خپل څښتن خدای یې درکوي او څښتن د دې کار څخه کرکه کوي.

هغه سړی چې نوی واده کوي

٥ که چېرې یو سړی نوی واده کړی وي، هغه دې جنګ یا کومې بلې وظيفې ته نه لېږل کېږي. هغه دې یو کال د وظيفې څخه معاف وي ترڅو هغه په کور کې پاتې شي او خپله ښځه خوشاله وساتي.

د قرض ورکولو په هکله قانون

٦ کله چې تاسو چاته کوم شی په قرض ورکوئ، باید د هغه د مېچنې پلونه چې د غلو دانو د میده کولو دپاره ورڅخه کار اخیستل کېږي د ضمانت په توګه وانخلي. په دې کار سره به د هغې کورنۍ هغه وسیله له منځه لاړه شي کوم چې هغوی ورباندې د ژوندي پاتې کېدلو دپاره خواره تیاروي.

د اسرائیلي ورونو تښتول

٧ که چېرې یو نفر ونيول شي چې خپل اسرائیلي ورور یې تښتاوه چې هغه خپل غلام کړي یا یې د غلام په توګه خرڅ کړي، نو تښتونکی دې ووژل شي. په دې ډول به تاسو د دې بدکاری څخه خلاص شئ.

د پوستکي د ساري ناروغیو په هکله قانون

٨ کله چې تاسو د پوستکي په ساري ناروغۍ اخته شئ نو څه چې لاوي کاهنان درته وایي کټ مټ هماغسې وکړئ. د هغو لارښودنو څخه پیروي وکړئ چې ما هغوی ته ورکړي دي. ٩ په یاد ساتئ کله چې تاسو د مصر څخه راوتلی، ستاسو څښتن خدای په مریم باندې څه وکړل.

د ضمانت اخیستلو په هکله قانون

١٠ کله چې تاسو چاته کوم شی په قرض ورکوئ، د هغه کور ته د دې دپاره مه ورننوزئ چې د

هغه څخه کوم شی د ضمانت په توګه واخلي. (۱۱) بیرون انتظار وباسئ او پرېږدئ چې هغه یې په خپله تاسو ته راوړي. (۱۲) فرض کړئ یو نفر دومره غریب وي چې یوازینی شی چې هغه یې کولی شي تاسو ته د ضمانت په توګه درکړي هغه چپنه ده، نو د هغه چپنه د شپې د خپل ځان سره ونه ساتئ. (۱۳) هغه د لمر پرېواته څخه مخکې بېرته ورکړئ ترڅو د هغې خاوند وکولی شي هغه واغوندي او ویده شي او د څښتن څخه ستاسو دپاره برکت وغواړي. نو دا کار به ستاسو د څښتن خدای په نظر کې ښه عمل وګڼل شي.

د غریبانو اجوره

(۱۴) که چېرې تاسو غریب خلک د خپل کار دپاره مزدوران ونیسئ، نو د هغوی اجوره مه ځنډوئ، که هغه اسرایلیان وي یا هغه بېګانه خلک چې ستاسو په ښارونو کې اوسېږي. (۱۵) د هرې ورځې اجوره د لمر پرېواته څخه مخکې ورکوئ. هغوی خپل ژوند په نېستی کې تېروي او د ژوندي پاتې کېدلو دپاره پیسو ته ضرورت لري. که چېرې هغوی ته په خپل وخت سره اجوره ورنه کړئ، هغوی به ستاسو په ضد څښتن ته فریاد وکړي او تاسو به ګناهکار وګڼل شئ.

د مرګ سزا

(۱۶) مور او پلار دې د هغو جرمونو په خاطر نه وژل کېږي چې د هغوی اولادونو کړي وي او اولادونه دې د هغو جرمونو په خاطر نه وژل کېږي چې د هغوی مور او پلار کړي وي. هرڅوک دې یوازې د هغو جرمونو دپاره ووژل شي چې هغوی په خپله کړي وي.

د بې وسې خلکو سره بده رویه مه کوئ

(۱۷) بېګانه خلک او یتیمان د خپلو حقونو څخه مه محروموی او د قرض په خاطر د یوې کونډې کالي د ضمانت په توګه مه اخلي. (۱۸) په یاد ساتئ چې تاسو په مصر کې غلامان وئ او خپل څښتن خدای ازاد کړئ، نو ځکه زه تاسو ته دا حکم کوم.

د خپلو حاصلاتو څخه لږ غريبانو ته پرېږدئ

١٩) کله چې تاسو خپل فصلونه لو کوئ او په پټي کې درڅخه کومه گېډۍ پاتې شي، د هغې پسې بېرته مه ورځئ. هغه بېگانه خلکو، يتيمانو او کونډو ته پرېږدئ ترڅو ستاسو څښتن خدای ستاسو په هر کار کې برکت واچوي. ٢٠) کله چې تاسو يوځل خپل زيتون راټول کړل، نو د پاتې شويو زيتونو پسې بېرته مه ورځئ چې هغه هم راوړئ. هغه د بېگانه خلکو، يتيمانو او کونډو دپاره پرېږدئ. ٢١) کله چې تاسو يوځل خپل انگور راټول کړل، دوهم ځل تاکنونو ته مه ورځئ. کوم انگور چې پاتې وي هغه د بېگانه خلکو، يتيمانو او کونډو دپاره دي. ٢٢) دا خبره هيڅکله مه هېرئ چې تاسو په مصر کې غلامان وي، نو ځکه زه تاسو ته دا حکم کوم.

د سزا په هکله قانون

٢٥) فرض کړئ دوه اسراييليان محکمې ته ورځي چې يوه دعوه حل کړي او يو تن يې بې گناه او بل يې مجرم وگڼل شي. ٢٦) که چېرې په مجرم باندې د وهلو حکم وشي، قاضي دې هغه پرمخې ځملي او په قمچينه باندې دې ووهي. د قمچينې د گوزارونو شمېر به د هغه په جرم پورې اړه ولري. ٢٧) هغه به د څلوېښتو گوزارونو څخه زيات نه وهل کيږي، د هغې څخه زيات به په عام محضر کې د هغه د سپکاوي سبب شي.

د غويي خوله مه تړئ

٢٨) د غلو دانو د غوبل کولو په وخت کې د غويي خوله مه تړئ.

د مړه ورور دپاره زوی

٢٩) که چېرې دوه ورونه په يو جايداد باندې ژوند کوي او د هغو څخه يو تن مړ شي او هيڅ زوی ورڅخه پاتې نه شي، بيا دې د هغه کونډه د کورنۍ څخه بيرون د بل چا سره واده نه شي. دا د مړه شوي سړي د ورور وظيفه ده چې د هغې سره واده وکړي. ٣٠) د هغوی اول زوی چې پيدا شي،

هغه به د مړ شوي سړي زوی گڼل کېږي ترڅو د هغه نوم د اسراييلو له قوم څخه ورک نه شي. (۷)

مگر که چېرې د مړ شوي سړي ورور نه غواړي چې د هغې سره واده وکړي، نو هغه بنځه دې د ښار مشرانو ته چې د ښار په دروازه کې غونډه کوي ورشي او داسې دې ورته ووايي: زما لېور زما په حق کې خپل مسئولیت نه ترسره کوي، هغه د دې خبرې څخه انکار کوي چې د هغه ورور دې د اسراييلو په قوم کې اولاده ولري. (۸)

بيا دې د ښار مشران د هغې لېور راوغواړي او خبرې دې ورسره وکړي. که چېرې بياهم د هغې سره د واده کولو څخه انکار کوي، نو د هغه د ورور کونډه دې د ښار د مشرانو په حضور کې هغه ته ورشي، د هغه يوه خپلې دې وباسي، په مخ دې ورته لياړې توکړي او داسې دې ووايي: د هغه سړي سره چې نه غواړي د خپل مړ ورور کور يې ودان شي داسې کېږي. (۹)

پس له دې به د هغه سړي کورنۍ په اسراييلو کې د خپلې ويستل شوي د کورنۍ په نوم مشهوره شي.

نور قوانین

(۱۱) که چېرې دوه نفره يو د بل سره جنگ کوي او د يو سړي بنځه هڅه وکړي چې خپل مېړه د هغه سړي څخه وژغوري او هغه سړی د تناسلي آلې څخه ونيسي، (۱۲) نو په هغې باندې هيڅ رحم مه کوئ. د هغې لاس پرې کړئ.

(۱۳) - (۱۴) دوه قسمه وزنونه يا اندازې چې خلک ورباندې وغولوي مه استعمالوئ چې يو يې د کوم شي د اخیستلو دپاره استعمال کړئ چې زیاته گټه ترلاسه کړئ او بل يې د خرڅلاو دپاره چې خلکو ته کم شی ورکړئ. (۱۵) د صحيح وزنونو او اندازو څخه کار اخلي ترڅو تاسو په هغه خاوره کې چې خپل څښتن خدای يې درکوي زیات عمر ولرئ. (۱۶) څښتن د داسې خلکو څخه چې ټگي او منافقت کوي، کرکه کوي.

د عماليقيانو د وژلو امر

(۱۷) در په یاد کړئ کله چې تاسو د مصر څخه راتللئ، عماليقيانو په تاسو باندې څه وکړل. (۱۸)

هغوی د خدای پاک څخه هيڅ وېره نه درلودله، په داسې حال کې چې تاسو ډېر ستړي وئ نو د شا

له خوا يې درباندي حمله وکړه او هغه نفر چې شاته پاتې وو هغه ټول يې ووژل. (۱۹) نو بيا کله چې خپل څښتن خدای تاسو ته هغه وطن درکړي او د خپلو ټولو دښمنانو څخه مو چې ستاسو په شاوخوا کې اوسېږي خوندي وساتي، دا خبره هېره نه کړئ چې عماليقيان بايد په بشپړه توگه د ځمکې له مخ څخه ورک کړئ، ترڅو هيڅوک نور هغوی ياد نه کړي.

د حاصلاتو نذرانې او عشر

۲۶ (۱) کله چې تاسو هغه خاوره ونيسئ چې خپل څښتن خدای يې درکوي او هلته واوسېږئ، (۲) تاسو هر يو بايد د هر فصل اوله برخه چې تاسو يې رېبئ په يوې ټوکړۍ کې واچوئ او د خپلو ځانونو سره يې هغه ځای ته يوسئ چې ستاسو څښتن خدای يې د خپل عبادت دپاره انتخابوي. (۳) بيا د هغه وخت کاهن ته ورشئ او داسې ورته ووايئ: زه نن خپل څښتن خدای ته دا اقرار کوم چې زه هغه وطن ته ورداخل شوی يم چې هغه يې زمونږ د نيکونو سره وعده کړې وه چې مونږ ته به يې راکړي.

(۴) کاهن به ستاسو څخه ټوکړۍ واخلي او د څښتن خدای د قربانۍ د ځای په مخ کې به يې کېږدي. (۵) بيا به تاسو د څښتن په حضور کې دا خبرې بيان کړئ: زما نيکه چې د ارام څخه ؤ يو در په در گرځېدونکی سړی ؤ. هغه خپله کورنۍ مصر ته بوتله چې هلته واوسېږي. کله چې هغوی هلته لاړل، د هغوی شمېر کم ؤ، مگر يو لوی او قدرتمند قوم ورڅخه جوړ شو. (۶) مصريانو زمونږ سره بده رويه کوله او مونږ يې دې ته مجبورولو چې د غلامانو په توگه کار وکړو. (۷) بيا مونږ د خپلو نيکونو څښتن خدای ته د مرستې دپاره فریاد وکړ. هغه زمونږ فریاد واورېد او ويې ليدل چې مونږ څومره بې وزلي وو چې مصريانو راباندي ظلم کاوه او مونږ يې مجبورولو چې سخت کار وکړو. (۸) هغه د زورورو معجزو په ښودلو سره مصريان سخت ووېرول او په خپل لوی قدرت او قوت سره يې مونږ د مصر څخه ازاد کړو. (۹) هغه مونږ دلته راوستلو او دا غني او حاصلخېزه ځمکه يې مونږ ته راکړه. (۱۰) نو اوس زه تاته د هغو حاصلاتو اولنی برخه راوړم چې تا څښتن راته راکړي دي.

ټوکړۍ د څښتن په حضور کې کېږدئ او هلته عبادت وکړئ. (۱۱) بيا لاړ شئ او د هغو ټولو ښو

شيانو په خاطر چې ستاسو څښتن خدای تاسو او ستاسو کورنيو ته درکړي دي جشن ونيسئ. دا ياد ساتئ چې لاويانو او هغه بېگانه خلکو ته چې ستاسو په منځ کې اوسېږي په دې جشن کې بلنه ورکړئ.

د حاصلاتو لسمه برخه

۱۲) په هر درېيم کال د خپلو حاصلاتو لسمه برخه يعنې عشر هغو لاويانو، بېگانه خلکو، يتيمانو او کونډو ته چې ستاسو په ښارونو کې اوسېږي ورکوي، ترڅو هغوی د خوراک دپاره هرڅه ولري. ۱۳) بيا څښتن ته داسې ووايئ: ما د خپل کور څخه هغه لسمه برخه چې مقدسه ده واخيستله او هغه مې ستا د امر سره سم لاويانو، بېگانه خلکو، يتيمانو او کونډو ته ورکړه. ما ستا د هغو امرونو څخه چې د عشر په هکله دي، د هيڅ يو څخه سرغړونه نه ده کړې او نه مې هېر کړی دی. ۱۴) ما د غمرازی په وخت کې د دې مقدس عشر څخه هيڅ شی نه دی خوړلی. کله چې زه ناپاک وم هغو ته مې لاس نه دی وروړی او نه مې د هغو څخه د مړو په نوم څه ورکړي دي. ای څښتنه، ما ستا اطاعت کړی دی او تا چې ماته هر حکم کړی دی هغه مې په ځای کړی دی. ۱۵) ای څښتنه، د خپل مقدس ځای څخه چې په اسمان کې دی لاندې وگوره او خپل قوم يعنې اسراييلو ته برکت ورکړه. په هغې غني او حاصلخېزې ځمکې کې هم برکت واچوه چې تا مونږ ته د هغې وعدې سره سم راکړې ده چې زمونږ د نيکونو سره دې کړې وه.

د څښتن خپل قوم

۱۶) نن تاسو ته خپل څښتن خدای امر کوي چې د هغه ټولو قوانينو ته غاړه کېږدئ. نو په وفاداری سره او د زړه له کومې هغو ته غاړه کېږدئ. ۱۷) نن تاسو اقرار وکړ چې څښتن ستاسو خدای دی. تاسو وعده کړې ده چې د هغه اطاعت به کوئ، د هغه د ټولو قوانينو څخه به پيروي کوئ او د هغه په ټولو حکمونو باندې به عمل کوئ. ۱۸) څښتن د خپلې وعدې سره سم نن دا اقرار کړی دی چې تاسو د هغه خاص قوم یئ او تاسو ته امر کوي چې د هغه ټولو قوانينو ته غاړه کېږدئ. ۱۹) څښتن به ستاسو قوم د نورو ټولو قومونو څخه چې هغه پيدا کړي دي لوی کړي او ستاسو صفت او عزت به کيږي. تاسو به د څښتن د وعدې سره سم د هغه خپل قوم یئ.

د عیبال په غره باندې قربانگاه

۲۷ ﴿۱﴾ بیا حضرت موسیٰ^۱ د اسرائیلو د مشرانو سره ولاړ ؤ او قوم ته یې وویل: >هغو ټولو حکمونو ته غاړه کېږدئ چې زه یې نن تاسو ته درکوم. ﴿۲﴾-﴿۴﴾ تاسو به ژر د اردن د سیند څخه تېر شئ او هغې خاورې ته به ورداخل شئ چې ستاسو څښتن خدای وعده کړې ده چې تاسو ته به یې درکوي. دا هغه خدای دی چې ستاسو نیکونو یې عبادت کاوه. دا غني او حاصلخېزه خاوره ده. څنگه چې هغې خاورې ته ورننوزئ نو د عیبال غره ته لاړ شئ. هلته لویې لویې تیرې ودرول او د گچ اخیړ ورته ورکړئ. بیا په هغو باندې دا ټول قوانین ولیکئ. ﴿۵﴾ په هغه ځای کې یوه قربانگاه جوړه کړئ، خو د داسې تېرو څخه په کې کار مه اخلئ چې د اوسپنیز سامان په وسیله پرې کړل شوې وي، ﴿۶﴾ ځکه تاسو چې خپل څښتن خدای ته د قربانۍ ځای جوړوئ باید د داسې تېرو څخه جوړ شي چې پرې کړل شوې نه وي. هلته باید تاسو سوزېدونکې نذرانې وړاندې کړئ ﴿۷﴾ او هلته باید خپلې د سلامتی نذرانې قربانې کړئ او هغه وخورئ او د خپل څښتن خدای په حضور کې خوشالي وکړئ. ﴿۸﴾ په هغو تېرو باندې چې د گچ اخیړ ورته ورکړل شوی دی، په واضح ډول د خدای پاک د قوانینو ټولې خبرې ولیکئ.<

﴿۹﴾ بیا حضرت موسیٰ^۱ او لاوي کاهنانو د اسرائیلو ټول قوم ته وویل: >ای د اسرائیلو خلکو، غلي شئ او غوږ ونیسئ. نن تاسو د خپل څښتن خدای قوم شوی. ﴿۱۰﴾ نو د هغه اطاعت کوئ او د هغه د ټولو قوانینو څخه چې زه یې نن درکوم پیروي کوئ.<

د سرغړونې په خاطر لعنتونه

﴿۱۱﴾ په هماغه ورځ حضرت موسیٰ^۱ د اسرائیلو قوم ته حکم وکړ: ﴿۱۲﴾ >کله چې تاسو د اردن له سیند څخه تېر شوی، دغه قبیلې دې د جریم په غره باندې ودرېږي چې قوم ته برکتونه اعلان کړي: شمعون، لاوي، یهودا، یساکار، یوسف او بنیامین. ﴿۱۳﴾ دغه قبیلې به د عیبال په غره باندې ودرېږي کله چې د لعنتونو اعلان کړي: روبین، جاد، اشیر، زبولون، دان او نفتالی. ﴿۱۴﴾ لاویان به د اسرائیلو ټول قوم ته په لوړ اواز سره دا خبرې وکړي:

١٥ د خدای پاک لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د تیرې، لرگي یا د فلز څخه بت جوړوي او په پټه د هغه عبادت کوي. څښتن د بت پرستی څخه کرکه کوي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: امین!

١٦ د خدای پاک لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د خپل پلار او مور بې احترامی کوي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: امین!

١٧ د خدای پاک لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې هغه تیرې بېځایه کوي چې د گاوندې د جايداد حد ورباندې په نښه کېږي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: امین!

١٨ د خدای پاک لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې ړانده ته غلظه لار ورښايي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: امین!

١٩ د خدای پاک لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې بېگانه خلک، یتیمان او کونډې د خپلو حقونو څخه محروموي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: امین!

٢٠ د خدای پاک لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د خپل پلار د ښځې سره د زنا کولو په سبب خپل پلار سپکوي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: امین!

٢١ د خدای پاک لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د حیوان سره جنسي اړیکې ساتي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: امين!

٢٢ د خداى پاک لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د خپلې سکه يا ناسکه خور سره زنا کوي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: امين!

٢٣ د خداى پاک لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د خپلې خواښې سره زنا کوي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: امين!

٢٤ د خداى پاک لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې په پټه قتل کوي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: امين!

٢٥ د خداى پاک لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د يو بې گناه نفر د قتلولو دپاره پيسې اخلي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: امين!

٢٦ د خداى پاک لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د هغه د دې ټولو قوانينو اطاعت نه کوي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: امين!

د اطاعت کولو په خاطر برکتونه

(لاويان ٢٦: ٣-١٣ او تثنيه ٧: ١٢-٢٤)

٢٨ د څېرې تاسو په وفادارۍ سره د خپل شبنتن خداى اطاعت وکړئ او د هغه د ټولو امرونو څخه چې زه يې نن درکوم پيروي وکړئ، هغه به ستاسو قوم د دنيا د نورو ټولو قومونو څخه

لوی کړي. ۲) د خپل څښتن خدای اطاعت کوي، نو دا ټول برکتونه به ستاسو شي:

۳) څښتن به ستاسو په ښارونو او ټیټو کې برکت واچوي.

۴) څښتن به تاسو ته ډېر اولادونه، پرېمانه فصلونه او ډېرې پادې او رمې درکړي.

۵) څښتن به ستاسو د غلو دانو په فصلونو او په هغو خواړو کې برکت واچوي چې تاسو یې د هغو فصلونو څخه تیاروئ.

۶) څښتن به ستاسو په هر کار کې برکت واچوي.

۷) کله چې ستاسو دښمنان په تاسو باندې حمله کوي، څښتن به ستاسو سره مرسته وکړي چې هغوی ته ماتې ورکړئ. هغوی به د یوې لارې څخه حمله کوي، مگر هرې خواته به ستاسو څخه تښتي.

۸) ستاسو څښتن خدای به ستاسو په هر کار کې برکت واچوي او ستاسو گودامونه به د غلو دانو څخه ډک کړي. هغه به تاسو ته په هغه ځمکه کې چې تاسو ته یې درکوي برکت درکړي.

۹) که چېرې تاسو د خپل څښتن خدای اطاعت وکړئ او د هغه هر امر په ځای کړئ، هغه به د خپلې وعدې سره سم ستاسو څخه خپل خاص قوم جوړ کړي. ۱۰) بیا به د دنیا ټول قومونه وویني چې څښتن تاسو د خپل قوم په توګه انتخاب کړي یا ست او هغوی به ستاسو څخه ووېرېږي. ۱۱)

څښتن به تاسو ته ډېر اولادونه، ډېر حیوانات او پرېمانه فصلونه په هغې خاوره کې درکړي چې ستاسو د نیکونو سره یې وعده کړې وه چې تاسو ته به یې درکړي. ۱۲) هغه به په صحیح وخت د خپلو غني اسماني زېرمو څخه په تاسو باران او روي او ستاسو په ټولو کارونو کې به برکت واچوي ترڅو تاسو ډېرو قومونو ته قرض ورکړئ، مګر د هیڅ قوم څخه به څه شی په قرض نه اخلئ. ۱۳) که چېرې تاسو د څښتن هغو ټولو امرونو ته چې زه یې نن درکوم په وفاداری سره غاړه کېږدئ، ستاسو څښتن خدای به ستاسو قوم د نورو قومونو په منځ کې پيرو نه بلکه مشر کړي، تاسو به همېشه بریالي یاست او هیڅکله به نه ناکامېږئ. ۱۴) مګر تاسو باید هیڅکله او په هیڅ ډول د دغو امرونو

خخه سرغړونه ونه کړئ او نه د نورو خدایانو عبادت او خدمت وکړئ.

د نافرمانۍ نتیجه

(لاویان ۲۶: ۱۴ - ۴۶)

۱۵ مگر که چېرې تاسو د خپل څښتن خدای نافرمانی وکړئ او په وفاداری سره د هغه د ټولو فرمانونو او قوانینو خخه چې زه یې نن درکوم پیروي ونه کړئ، دا ټول لعنتونه به په تاسو باندې راشي:

۱۶ څښتن به ستاسو په ښارونو او پټیو باندې لعنت ووايي.

۱۷ څښتن به ستاسو د غلو دانو په فصلونو او په هغو خواړو باندې لعنت ووايي چې تاسو یې ورخه تیاروئ.

۱۸ څښتن به تاسو ته د لږو اولادونو، خرابو فصلونو او لږو پادو او رمو په درکولو سره په تاسو باندې لعنت ووايي.

۱۹ څښتن به ستاسو په هر کار باندې لعنت ووايي.

۲۰ که چېرې تاسو بد کارونه وکړئ او څښتن رد کړئ، هغه به تر هغه وخته پورې ستاسو په هر کار کې آفت، وارخطایي او تکلیف رامنځته کوي ترڅو تاسو ژر او په بشپړه توګه تباه شئ. ۲۱ هغه به تر هغه وخته پورې تاسو په پرله پسې ناروغیو باندې اخته کوي ترڅو ستاسو خخه هیڅوک په هغې خاورې کې پاتې نه شي چې تاسو به یې ژر ونیسئ. ۲۲ څښتن به تاسو په ساري ناروغیو، پرسوب او تبې باندې اخته کړي. هغه به وچکالي او چناسکې رامنځته کړي او سوزوونکي بادونه به رانازل کړي چې ستاسو فصلونه له منځه یوسي. دا آفتونه به په تاسو باندې تر هغه وخته پورې وي ترڅو مړه شئ. ۲۳ باران به هیڅ نه اوریري او ستاسو ځمکه به د اوسپنې په شان کلکه شي. ۲۴ د باران په ځای به څښتن د گردونو او شګو طوفانونه تر هغه وخته پورې په تاسو باندې نازلوي ترڅو تاسو تباه شئ.

٢٥) څښتن به ستاسو دښمنانو ته په تاسو باندې بری ورکړي. تاسو به د یوې لارې څخه په هغوی باندې حمله کوئ، مگر د هغوی څخه به هرې خواته تښتئ او کله چې د دنیا ټول خلک دا پېښې وويني چې په تاسو باندې تېرېږي، نو هغوی به سخت ووېرېږي. ٢٦) کله چې تاسو مړه شئ، مرغان او وحشي حیوانات به راځي او ستاسو مړي به خوري او هیڅوک به نه وي چې هغوی وشړي. ٢٧) څښتن به په تاسو باندې دانې راوڅړوي لکه څنگه چې هغه په مصریانو باندې راڅپړولي وې. هغه به ستاسو په بدنونو باندې زخمونه راپیدا کړي. تاسو به د داغونو څخه ډک شئ او خارښت به در باندې ولگېږي، مگر هیڅ علاج به یې نه وي. ٢٨) څښتن به تاسو لېوني کړي، هغه به تاسو رانده او وارخطا کړي. ٢٩) تاسو به په رڼا ورځ د رانده په شان لاس او پښې وهئ او خپله لاره به نه شئ پیدا کولی. په خپل هیڅ کار کې به نه کامیابېږئ. په تاسو باندې به همېشه ظلم کېږي او لوټل کېږئ به او هیڅوک به نه وي چې مرسته در سره وکړي.

٣٠) تاسو به د یوې پېغلې سره کوژدن کوئ، مگر بل څوک به په زور د هغې سره ځملي. تاسو به کور جوړوئ، مگر هیڅکله به په کې ونه اوسېږئ. تاسو به د انګورو باغ جوړوئ، مگر هیڅکله به د هغه انګور ونه خورئ. ٣١) ستاسو غوایان به ستاسو په مخکې حلال کړای شي، مگر تاسو به د هغو غوښه ونه خورئ. خره به مو په زور بیول کېږي او تاسو به ورته گورئ خو بېرته به تاسو ته نه درکول کېږي. ستاسو دښمنان به ستاسو پسونه بوځي او هیڅوک به نه وي چې مرسته در سره وکړي. ٣٢) ستاسو زمان او لورگانې به ستاسو په مخکې بېګانه خلکو ته د غلامانو په توګه ورکول کېږي. هره ورځ به تاسو خپلې اوبنکې تویوئ او بې ځایه به خپلو اولادونو ته سترګې په لاره یئ چې راستانه به شي. ٣٣) یو بېګانه قوم به ستاسو ټول فصلونه چې تاسو په ډېر زحمت سره کړلي دي اخلي خو تاسو به د دوامداره ظلم او بدې روپې څخه پرته هیڅ شی تر لاسه نه کړئ. ٣٤) څه چې تاسو وینئ هغه به دومره وپروونکي وي چې تاسو به لېوني شئ. ٣٥) څښتن به تاسو ته داسې سزا درکړي چې د سر څخه نیولې تر پښو پورې له دردناکو دانو څخه ډک شئ چې هیڅ علاج به یې نه وي.

٣٦) څښتن به تاسو او هغه پادشاه چې تاسو به یې انتخاب کړئ پرېږدي چې یو داسې بېګانه هېواد ته د اسیرانو په توګه یوړل شئ چې نه تاسو او نه ستاسو نیکونو پېژانده. هلته به تاسو د داسې

خدایانو عبادت کوی چې د لرگیو او تیرو څخه جوړ شوي وي. (۳۷) په هغو هېوادونو کې چې خښتن به تاسو په کې خپاره کړي، د هغو ځایونو خلک به د دې پېښو په لیدلو سره چې په تاسو باندې تېرېږي له وېرې ولرزېږي او په تاسو باندې به ملنډې وهي.

(۳۸) تاسو به په کافي اندازه تخم وکړئ، مگر لږ حاصل به ورپېی ځکه چې ملخان به ستاسو فصلونه وخورې. (۳۹) تاسو به د انگورو باغونه جوړ کړئ او د هغو ساتنه به وکړئ، مگر انگور به ورڅخه راټول نه کړئ او د هغو شراب به ونه څښئ، ځکه چې تاکنه به چينجې وخورې. (۴۰) ستاسو په وطن کې به په هر ځای کې د زيتونو ونې شنې کيږي، مگر د هغو په تېلو باندې به خپل ځانونه غوړ نه کړئ ځکه چې زيتون به له پخېدلو څخه مخکې راغورزېږي. (۴۱) تاسو به زامن او لورگانې ولرئ، مگر هغوی به له لاسه ورکړئ ځکه چې هغوی به د جنگي اسيرانو په توگه يوړل شي. (۴۲) ستاسو ټولې ونې او فصلونه به د ملخانو له خوا له منځه يوړل شي.

(۴۳) هغه بېگانه خلک چې ستاسو په خاوره کې اوسېږي هغوی به نور هم شتمن او قدرتمند شي، خو تاسو به نور هم غريبان او بې وزلي شئ. (۴۴) هغوی به پيسې ولري چې تاسو ته يې په قرض درکړي، مگر تاسو به هيڅ شی نه لرئ چې هغوی ته يې په قرض ورکړئ. په آخر کې به هغوی ستاسو مشران شي.

(۴۵) که چېرې تاسو د هغو ټولو قوانينو چې ستاسو خښتن خدای يې درکوي اطاعت ونه کړئ، نو هغه به دا ټول آفتونه په تاسو باندې نازل کړي. دا آفتونه به تر هغه پورې په تاسو باندې وي ترڅو تباه شئ. (۴۶) دا به د تل دپاره په تاسو او ستاسو په اولادې باندې د خښتن د قضاوت نښه وي. (۴۷) خښتن تاسو ته په هر لحاظ برکت درکړ، مگر تاسو په خوشاله زړونو د هغه خدمت ونه کړ. (۴۸) په دې خاطر به خښتن ستاسو دښمنان راولېږي چې په تاسو باندې حمله وکړي او تاسو به د غلامانو په توگه د هغوی خدمت کوئ. تاسو به وږي، تړي، لوڅ او د هر شي دپاره به حاجتمند ياست. خښتن به ستاسو دښمنان دې ته پرېږدي چې په تاسو باندې سخت ظلم وکړي ترڅو مړه شئ. (۴۹) خښتن به د دنيا د بل سر څخه ستاسو په ضد يو داسې قوم راولي چې تاسو به يې په ژبه نه پوهېږئ. هغوی به د عقاب په شان په تاسو باندې راکوز شي. (۵۰) هغوی به بې رحمه وي او په هيچا به رحم نه کوي، نه په ځوانانو او نه په زړو خلکو. (۵۱) هغوی به ستاسو حيوانات او فصلونه

واخلي او تاسو به له لورې مړه شئ. هغوی به تاسو ته هیڅ غلې دانې، شراب، د زیتونو تېل، پادې او رمې پرېږدي او تاسو به مړه شئ. (۵۲) هغوی به ټول ښارونه چې په هغه خاوره کې دي چې خپل څښتن خدای یې درکوي محاصره کړي او هغه لوړ او قوي دېوالونه به راوغورزوي چې تاسو ورباندې ډاډه یئ.

(۵۳) د هغو تکلیفونو له امله چې ستاسو دښمنان به یې د محاصرې په وخت کې په تاسو باندې راولي، تاسو به دومره وږي شئ چې حتی خپل اولادونه به چې خپل څښتن خدای درکړي دي هم وخورئ. (۵۴) - (۵۵) حتی تر ټولو مهربان او نرم سړی به هم د محاصرې په وخت کې دومره وږی شي چې د نورو خواړو د نشتوالي له کبله به د خپلو اولادونو غوښې وخوري. هغه به خپل ورور یا خپلې ښځې ته چې مینه ورسره کوي او خپلو پاتې اولادونو ته د هغې د ورکولو څخه په کلکه انکار کوي. (۵۶) - (۵۷) حتی تر ټولو مهربانه او نازکه ښځه چې دومره شتمنه وي چې د نازه خپله پښه په ځمکه نه ږدي، هغه به هم همداسې چلند وکړي. کله چې دښمن د هغې ښار محاصره کړي، هغه ښځه به دومره وږې شي چې په پټه به خپل نوی زېږېدلی ماشوم او د هغه پېروان هم وخوري. هغه به خپل مېړه چې ورسره مینه کوي یا خپل نور اولادونه په هغې کې شریک نه کړي.

(۵۸) که چېرې تاسو د خدای پاک د ټولو قوانینو څخه چې په دې کتاب کې لیکلي دي په وفاداری سره اطاعت ونه کړئ او د خپل څښتن خدای د جلالې او هیبتناکه نوم احترام ونه کړئ، (۵۹) هغه به تاسو او ستاسو اولاده په وپروونکو بلاگانو او داسې خطرناکو ناروغیو اخته کړي چې علاج به یې نه کېږي. (۶۰) هغه به په تاسو باندې هغه ټول مرضونه راولي چې په مصر کې ورڅخه وپېرېدلې او هیڅکله به روغ نه شئ. (۶۱) حتی هغه به تاسو په هر ډول ناروغیو او بلاگانو باندې چې د خدای پاک د قوانینو په دې کتاب کې ورڅخه یادونه نه ده شوې هم اخته کړي او تباه به شئ. (۶۲) که څه هم یو وخت ستاسو شمېر د اسمان د ستورو په شان زیات ؤ، مگر ستاسو څخه به یوازې څو تنه ژوندي پاتې شي ځکه چې تاسو د خپل څښتن خدای اطاعت ونه کړ. (۶۳) لکه څنګه چې څښتن خوشاله ؤ چې ستاسو سره نېکي وکړي او ستاسو شمېر زیات کړي، همداسې به هغه خوشاله شي چې تاسو له منځه یوسي او تباهي درباندې راولي. تاسو به د هغې خاورې څخه چې ژر به یې ونیسي بېخي وویستل شئ.

٦٤ څښتن به تاسو د دنيا د يو سر څخه تر بل سره پورې په ټولو قومونو کې خپاره کړي او هلته به د داسې خدايانو عبادت کوي چې د لرگيو او تيرو څخه جوړ شوي وي، د داسې خدايانو چې نه تاسو او نه ستاسو نیکونو مخکې د هغو عبادت کړي وي. ٦٥ تاسو به په هيڅ ځای کې ارامي نه مومي، هميشه به د کور په ارمان يې. څښتن به تاسو په اندېښنو، ناامیدی او مایوسۍ کې غرق کړي. ٦٦ ستاسو ژوند به هميشه په خطر کې وي. تاسو به شپه او ورځ سخت وپېرئ او د مرگ په دوامداره وېره کې به ژوند کوئ. ٦٧ تاسو چې هر شي ته گوري زړونه به مو د وپېرې له لاسه درزېږي. هر سهار به وايي، کاشکې شپه وای او هر هره شپه به وايي، کاشکې سهار وای. ٦٨ څښتن به تاسو بېرته په کشتيو کې مصر ته ولېږي که څه هم هغه فرمايلي دي چې تاسو به هيڅکله نه مجبوره کېږئ چې بيا هلته لاړ شئ. هلته به تاسو د دې هڅه کوئ چې خپل ځانونه په خپلو دښمنانو باندې د غلامانو په توگه خرڅ کړئ، مگر هيڅوک به تاسو نه اخلي. <

په موآب کې د اسراييلو سره د څښتن لوظ

٢٩ ١ دا د هغه لوظ شرايط دي چې څښتن حضرت موسیٰ ته امر کړی و چې د اسراييلو د خلکو سره يې د موآب په خاوره کې وکړي. دا د هغه لوظ څخه جدا و چې څښتن د هغوی سره د سینا د غره سره کړی و.

٢ حضرت موسیٰ د اسراييلو ټول خلک راوغوښتل او ورته وېي فرمايل: <تاسو په خپله وليدل چې څښتن په مصر کې په فرعون، د هغه په درباريانو او د هغه په ټول هېواد باندې څه وکړل. ٣ تاسو هغه هيبتناکه بلاگانې، معجزې او هغه عجيبه عجيبه کارونه وليدل چې څښتن کړي وو. ٤ مگر تر نن ورځې پورې هغه تاسو دې ته نه يې پرېښي چې په هغه څه باندې پوه شئ چې په تاسو باندې تېر شوي دي. ٥ څښتن څلوېښت کاله تاسو ته په دښته کې لارښودنه وکړه او په دې موده کې ستاسو کالي او خپلې هيڅ زاړه نه شول. ٦ تاسو د خوراک دپاره ډوډۍ نه درلودله او نه مو د څښاک دپاره شراب يا بېر درلودل، مگر څښتن تاسو ته خاص خواړه برابر کړل د دې دپاره چې تاسو په دې باندې پوه شئ چې هغه ستاسو خدای دی. ٧ کله چې مونږ دلته راغلو، د حشبون پادشاه سيحون او د باشان پادشاه عوج په مونږ باندې حمله وکړه. مگر مونږ هغوی ته ماتې ورکړه،

۸ د هغوی خاوره مو و نیوله او هغه مو د روبین او جاد د قبیلو او منسی د نیمې قبیلې ترمنځ ووبشله. ۹ د دې لوظ د ټولو شرایطو څخه په وفاداری سره اطاعت وکړی ترڅو تاسو په خپل هر کار کې بریالی اوسئ.

۱۰-۱۱ نن تاسو ټول یعنې ستاسو قبیلوي مشران، سپین ږيري او ماموران، ستاسو نارینه، ښځې او ماشومان او هغه بېگانه خلک چې ستاسو په منځ کې اوسېږي او ستاسو دپاره لرگي ماتوي او اوبه درته راوړي د خپل څښتن خدای په حضور کې ولاړ یاست. ۱۲ تاسو نن دلته د دې دپاره ولاړ یاست چې په هغه لوظ کې شامل شئ چې خپل څښتن خدای یې ستاسو سره کوي او د هغه شرایط قبول کړئ. ۱۳-۱۵ په دې لوظ کې څښتن دا وعده کړې ده چې تاسو به د هغه قوم یئ او هغه به ستاسو خدای وي. دا وعده هغه اول ستاسو د نیکونو یعنې حضرت ابراهیم، حضرت اسحاق او حضرت یعقوب سره کړې وه او هماغه وعده نن ستاسو سره کوي. خو دا یوازې ستاسو سره نه بلکه ستاسو د اولادې سره یې هم کوي.

۱۶ ستاسو په یاد دي چې په مصر کې مو څنگه ژوند کاوه او څنگه د نورو قومونو د سیمې په لاره باندې تېر شولو. ۱۷ تاسو د هغوی د کرکې وړ بتان ولیدل چې د لرگیو، تیږو، سپینو او سرو زرو څخه جوړ شوي وو. ۱۸ پام کوی چې هیڅ سړی، ښځه، کورنی یا قبيله چې نن دلته ولاړ دي زمونږ د څښتن خدای څخه به منځ نه اړوي او نه به د نورو قومونو د خدایانو عبادت کوي. که چېرې ستاسو څخه کوم یو د بتانو عبادت کوي هغه به د داسې بوتې په شان وي چې ترڅه او زهرجنه مېوه نیسي. ۱۹ گورئ چې نن باید دلته داسې څوک نه وي چې د دې لوظ خبرې واورې او بیا هم خپل ځان ته دا ډاډگیرنه ورکړي چې حتی که چېرې هغه په سرزوری سره هم په خپله لاره لاړ شي، د هغه هر کار به په ښه ډول پرمخ ځي. داسې کار به تاسو ټول ښه او بد یوشان تباہ کړي. ۲۰ څښتن به داسې سړی ونه بخښي، بلکه د هغه په ضد به د هغه قهر او غضب راوپارېږي او هغه ټول آفتونه به چې په دې کتاب کې لیکل شوي دي په هغه باندې نازلېږي ترڅو څښتن د هغه نوم او نښان د ځمکې له منځ څخه ورک کړي. ۲۱ څښتن به د اسراییلو ټولو قبیلو ته هغه یو عبرت وگرځوي او د هغو ټولو لعنتونو سره سم به په هغه باندې آفت نازل کړي کوم چې په هغه لوظ کې شامل دي چې د څښتن د شریعت په دې کتاب کې لیکل شوی دی.

٢٢-٢٣) څښتن به ستاسو هېواد په مرضونو او آفتونو باندې ووهي. ستاسو اولاده او د لېرې هېوادونو بېگانه خلک به وويني چې ستاسو خاوره د مالگې او گوگړو په يوه سوزوونکې دښتې بدله شوې ده چې هلته نه څه کرل کيږي، نه به تېغونه وھي او نه به په کې څه راشنه کيږي. ستاسو ځمکه به د سدوم، عموره، ادمه او صبوئيم د ښارونو په شان وي چې کله څښتن سخت په قهر شو او هغه يې له منځه يوړل. (٢٤) بيا به د ټولې دنيا خلک داسې پوښتنې کوي: څښتن ولې د هغوی په هېواد باندې داسې وکرل؟ د دې سخت غضب دليل څه دی؟ (٢٥) او ځواب به داسې وي: دا ځکه چې دې خلکو د خپلو نيکونو د څښتن خدای لوظ مات کړی دی، هغه لوظ چې څښتن د هغوی سره هغه وخت کړی ؤ چې کله يې هغوی له مصر څخه راوويستل. (٢٦) هغوی د نورو خدايانو عبادت کاوه چې مخکې يې هيڅکله نه ؤ کړی او څښتن د هغو عبادت منع کړی ؤ. (٢٧) نو څښتن په خپل قوم باندې په قهر شو او د هغوی په خاوره باندې يې هغه ټول آفتونه نازل کړل چې په دې کتاب کې ليکل شوي دي. (٢٨) څښتن سخت په قهر شو او د خپل سخت قهر په وخت کې يې هغوی د خپلې خاورې څخه وويستل او پردی خاورې ته يې وشړل او هغوی اوس هم هلته دي.

(٢٩) ځينې داسې خبرې شته چې زمونږ څښتن خدای زمونږ څخه پټې ساتلې دي، مگر هغه خپل شريعت راته ښکاره کړی دی او مونږ او زمونږ اولاده بايد د تل دپاره د هغه شريعت اطاعت وکړو.

څښتن به تاسو بېرته خپلې خاورې ته راولي

٣٠) تاسو ته مې اوس د برکت او لعنت د انتخابولو حق درکړی دی. کله چې په تاسو باندې دا ټولې پېښې وشي او تاسو د هغو قومونو په منځ کې ژوند وکړئ چې خپل څښتن خدای هلته شړلي ياست، نو زما هغه خبره به در په ياده شي. (١) که چېرې تاسو او ستاسو اولاده بېرته څښتن ته رجوع وکړئ او د زړه له کومې د هغه د ټولو امرونو چې نن يې درکوم اطاعت وکړئ، (٢) بيا به خپل څښتن خدای په تاسو باندې رحم وکړي. هغه به تاسو د هغو قومونو څخه چې تاسو يې په کې خپاره کړي ياست بېرته راولي او بېرته به مو خوشبخته کړي. (٣) حتی که تاسو د دنيا په بل سر کې هم اوسئ، ستاسو څښتن خدای به تاسو راپيدا کړي او بېرته به مو راولي، (٤) ترڅو ستاسو اولاده بيا هغه خاوره ترلاسه کړي چې يو وخت د هغوی نيکونه په کې اوسېدل. هغه به ستاسو اولاده

د خپلو نیکونو څخه نوره هم خوشبخته او زیاته کړي. (۶) تاسو او ستاسو اولادې ته به خپل څښتن خدای منونکي زړونه درکړي ترڅو د زړه له کومې د هغه سره مینه وکړئ او په هغه خاوره کې خپل ژوند وکړئ. (۷) هغه به دا ټول لعنتونه ستاسو په دښمنانو باندې چې ستاسو څخه یې کرکه کوله او تاسو یې ځورولې راوړي (۸) او تاسو به بیا د څښتن او د هغه د ټولو امرانو اطاعت کوئ چې زه یې نن درکوم. (۹) څښتن به تاسو ته په خپلو ټولو کارونو کې زیات بریالیتوبونه درکړي. تاسو به ډېر اولادونه او حیوانات لرئ او ستاسو پټي به پرېمانه فصلونه کوي. هغه به ستاسو په خوشبخته کولو باندې هماغسې خوشاله وي لکه څنگه چې ستاسو د نیکونو په خوشبخته کولو باندې خوشاله و، (۱۰) مگر تاسو به مجبور یئ چې د څښتن اطاعت وکړئ او د هغو ټولو قوانینو څخه پیروي وکړئ چې په دې کتاب کې لیکل شوي دي. تاسو به مجبور یئ چې د زړه له کومې هغه ته رجوع وکړئ.

مرگ نه بلکه ژوند انتخاب کړئ

(۱۱) هغه امرونه چې نن یې تاسو ته درکوم په هغو باندې پوهېدل او عمل کول ډېر سخت کار نه دی. (۱۲) هغه امرونه پورته په اسمان کې نه دي ترڅو تاسو دې ته مجبور شئ چې داسې پوښتنه وکړئ: څوک به پورته وڅېړي چې هغه مونږ ته لاندې راوړي ترڅو هغه واورو او عمل ورباندې وکړو؟ (۱۳) نه هغه د درياب په بلې غاړې باندې دي ترڅو دې ته مجبور شئ چې داسې پوښتنه وکړئ: څوک به د درياب څخه تېر شي چې هغه مونږ ته راوړي ترڅو هغه واورو او عمل ورباندې وکړو؟ (۱۴) نه، هغه دلته ستاسو سره دي. په هغو باندې پوهېږئ او هغه ویلي شئ، نو تاسو باید ورباندې عمل وکړئ.

(۱۵) نن زه تاسو ته د خوشبختۍ او بدبختۍ او ژوند او مرگ د انتخابولو حق درکوم. (۱۶) که چېرې تاسو د خپل څښتن خدای امرونو ته چې زه یې نن درکوم غاړه کېږدئ، که چېرې د هغه سره مینه وکړئ، اطاعت یې وکړئ او د هغه د ټولو قوانینو څخه پیروي وکړئ، بیا به تاسو خوشبخته شئ او یو لوی قوم به درڅخه جوړ شي. تاسو ته به خپل څښتن خدای په هغه خاوره کې چې تاسو به یې ژر ونیسئ برکت درکړي. (۱۷) مگر که چېرې سرغړونه وکړئ او غوږ ورته ونه نیسئ او نور خلک تاسو

بي لاري کړي او د نورو خدايانو عبادت وکړي، (۱۸) نو تاسو به تباہ شي. زه تاسو ته اوس همدلته خبرداري درکوم. تاسو به په هغه خاوره کې چې د اردن د سيند په بلې غاړې باندې پرته ده او ژر به يې ونيسي ډېره موده ژوند ونه کړي. (۱۹) زه اوس تاسو ته د ژوند او مرگ، د خداي پاک د برکت او لعنت د انتخابولو حق درکوم او زه اسمان او ځمکه د دې خبرې دپاره شاهدان نيسم چې تاسو کوم شي انتخابوي. تاسو ژوند انتخاب کړئ ترڅو تاسو او ستاسو اولاده ژوندي پاتې شي. (۲۰) خپل څښتن خداي ته پوره وفادار اوسي، د هغه سره مينه کوي او څه چې درته فرمايي هغه کوي. يوازې څښتن دې چې ژوندون ورکولي شي. هغه به تاسو ته په هغه خاوره کې چې ستاسو د نيکونو حضرت ابراهيم، حضرت اسحاق او حضرت يعقوب سره يې وعده کړې ده زيات عمر درکړي.

يوشع د اسراييلو مشر ټاکل کيږي

(شمېر ۲۷: ۱۲ - ۲۳)

۳۱ (۱) حضرت موسیٰ د اسراييلو د قوم سره خپلو خبرو ته دوام ورکړ (۲) او ويې فرمايل: >زه اوس د يوسلو شل کالو په عمر يم او نور د دې توان نه لرم چې ستاسو مشري وکړم او څښتن ماته فرمايلي دي چې ته به د اردن له سيند څخه تېر نه شي. (۳) ستاسو څښتن خداي به په خپله ستاسو په مخ کې روان وي او هغه قومونه به چې هلته اوسېږي له منځه يوسي، ترڅو تاسو د هغوی خاوره ونيسي. لکه څنگه چې څښتن فرمايلي دي يوشع به ستاسو مشر وي. (۴) څښتن به هغه خلک داسې له منځه يوسي لکه څنگه چې هغه د اموريانو پادشاهانو سيحون او عوج ته ماتې ورکړه او د هغوی هېواد يې وران کړ. (۵) څښتن به تاسو ته په هغوی باندې بری درکړي او تاسو بايد د هغوی سره هماغه شان عمل وکړئ لکه څنگه چې ما درته ويلي دي. (۶) قوي او زړور اوسي. د هغوی څخه مه وپېږي. ستاسو څښتن خداي به همېشه ستاسو سره وي او تاسو به هيڅکله يوازې نه پرېږدي.<

(۷) بيا حضرت موسیٰ يوشع راوغوښت او د اسراييلو د ټول قوم په حضور کې يې ورته وفرمايل: >قوي او زړور اوسه. د هغې خاورې په نيولو کې به ته د دغو خلکو مشري کوي چې څښتن يې د هغوی د نيکونو سره وعده کړې ده. (۸) څښتن به په خپله تاته لارښودنه کوي او درسره مل به وي.

هغه به ستا سره مرسته کوي او تا به يوازې نه پرېږدي. نو جرأت له لاسه مه ورکوه او وېرېره مه.

د شريعت د حکمونو لوستل

۹ نو حضرت موسیٰ د شريعت حکمونه وليکل او هغو لاري کاهنانو ته چې د څښتن د لوظ صندوق يې انتقالاوه او د اسراييلو ټولو مشرانو ته يې ورکړل. ۱۰ حضرت موسیٰ هغوی ته داسې امر وکړ: >د هر اووم کال په آخر کې يعنې کله چې د قرضونو د بڅښلو کال راځي هغه د جونگړو په اختر کې په لوړ اواز لولئ. ۱۱ دا په هغه وخت کې د اسراييلو قوم ته لولئ کله چې هغوی د څښتن خدای د عبادت دپاره هغه ځای ته راځي چې هغه يې انتخابوي. ۱۲ ټول سړي، ښځې او ماشومان او هغه بېگانه خلک چې ستاسو په ښارونو کې اوسېږي راوغواړئ، ترڅو هرڅوک هغه واوري او د خپل څښتن خدای احترام کول زده کړي او په وفادارۍ سره د هغه د ټولو قوانينو څخه پيروي وکړي. ۱۳ په دې ډول به ستاسو اولاده چې د خپل څښتن خدای شريعت يې نه دی اورېدلی واوري. نو هغوی به ټول ژوند په هغه خاوره کې چې تاسو به يې ژر د اردن د سيند په بله غاړه ونيسئ د څښتن اطاعت کول زده کړي.<

حضرت موسیٰ ته د څښتن اخرنی لارښودنې

۱۴ بيا څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: >ستا د مړينې وخت رانژدې شوی دی. يوشع راوغواړه او مقدسې څښتنې ته يې راوله ترڅو هغه د اسراييلو مشر وټاکم.< حضرت موسیٰ او يوشع څښتن ته لارل ۱۵ او څښتن هغوی ته هلته په يوې ورېځې کې چې د څښتن د دروازې په سر باندي ولاړه وه ښکاره شو.

۱۶ څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: >ته به ژر مړ شې او ستا د مړينې څخه وروسته به خلک زما سره بې وفايي وکړي او هغه لوظ به مات کړي چې ما د هغوی سره کړی دی. هغوی به ما پرېږدي او په هغه هېواد کې به چې هغوی ورداخلېږي د پرديو خدايانو عبادت کوي. ۱۷ کله چې داسې وشي نو زه به په هغوی باندي په قهر شم، د هغوی څخه به مخ واړوم او هغوی به تباه شي. ډېر هيبتناکه آفتونه به په هغوی باندي نازل شي او هغوی به په دې پوه شي چې دا پېښې ځکه ورباندي

راځي چې زه يعني د هغوی خدای نور د هغوی سره نه يم. (۱۸) په هغه وخت کې به زه د هغوی سره د مرستې کولو څخه انکار وکړم ځکه چې هغوی بد کار کړی دی او د نورو خدایانو عبادت يې کړی دی.

(۱۹) موسیٰ او یوشع، اوس دا روحاني سندره وليکئ. موسیٰ، هغه اسراييليانو ته ورزده کړه. که چېرې هغوی دا سندره زده کړه نو هغوی به پوه شي چې زه ورڅخه څه غواړم چې ويې کړي او هغوی سره به کومه بهانه نه وي چې زما د امر څخه سرغړونه وکړي. (۲۰) لکه څنگه چې مې د هغوی د نيکونو سره وعده کړې ده، زه به هغوی دې غني او حاصلخېزې ځمکې ته بوځم. څومره خواږه چې هغوی غواړي هلته به ورته ورسېږي او هغوی به ارام ژوند لري. مگر هغوی به زما څخه مخ واړوي او د نورو خدایانو عبادت به کوي. هغوی به زما څخه منکر شي او زما لوظ به مات کړي (۲۱) او ډېر هيبتناکه آفتونه به ورباندې نازل شي. مگر بياهم دا سندره به ويل کيږي او دا به د هغوی په ضد يوه نښه وي. حتی اوس، مخکې له دې چې زه هغوی هغه هېواد ته بوځم چې ما يې د ورکولو وعده ورسره کړې ده، زه پوهېږم چې هغوی څه پلان سنجوي.

(۲۲) په هماغه ورځ حضرت موسیٰ سندره وليکله او د اسراييلو قوم ته يې ورزده کړله.

(۲۳) بيا څښتن د نون زوی یوشع مشر وټاکه او ورته ويې فرمايل: <قوي او زړور اوسه. ته به د اسراييلو قوم هغه هېواد ته بوځې چې ما يې د هغوی سره وعده کړې ده او زه به ستا سره مل يم.>

(۲۴) حضرت موسیٰ د شريعت حکمونه په کتاب کې وليکل او پام يې کاوه چې څه شی ورڅخه پاتې نه شي. (۲۵) کله چې هغه وزگار شو، هغه هغو لاوي کاهنانو ته چې د څښتن د لوظ صندوق يې انتقالاوه داسې وفرمايل: (۲۶) <د شريعت دا کتاب یوسئ او د خپل څښتن خدای د لوظ د صندوق په څنگ کې يې کېږدئ. دا کتاب به د دې خبرې يو ثبوت وي چې تاسو پوهېږئ چې څښتن ستاسو څخه څه غواړي چې ويې کړئ. (۲۷) زه په دې پوهېږم چې هغوی څومره سرزوري او سرکش خلک دي. هغوی زما د ژوندانه په دوران کې د څښتن په مقابل کې سرکشي کړې ده او زما د مړينې څخه وروسته به نور هم سرکش شي. (۲۸) خپل ټول قبيلوي مشران او ماموران زما په مخکې راغونډ کړئ ترڅو هغوی ته دا خبرې وکړم. زه به اسمان او ځمکه د اسراييلو د قوم په مقابل

کې خپل شاهدان ونيسم. (۲۹) زه په دې پوهېږم چې زما د مرگ څخه وروسته به قوم بېخي فاسد شي او د هغې لارې څخه به چې ما ورته حکم کړی دی وگرځي. د وخت په تېرېدو سره به هغوی د آفت سره مخامخ شي ځکه چې هغوی به څښتن د هغو کارونو په سبب کوم چې هغه منع کړي دي په قهر کړي.

د حضرت موسیٰ روحاني سندره

(۳۰) بيا حضرت موسیٰ ټوله سندره وويله او د اسراييلو ټول قوم ورته غوږ نيولی و.

۳۲ (۱) > ای ځمکې او اسمانه زما خبرې واورئ

واورئ په غور سره چې زه څه وایم

(۲) زما تعلیم دې راپرېوزي لکه څاڅکو د باران په شان

او په ځمکه دې راپرېوزي لکه د پرځې په شان

د باران په شان دې اوري زما خبرې په تنکیو بوټو باندې

د نري باران په شان دې رااورېږي په تنکیو واښو باندې

(۳) زه به کرمه د څښتن د نوم ستاینه

او خپل قوم دې بې لويي بیانوي

(۴) څښتن دی د غښتلي گټ په شان

ټول کارونه بې کامل دي او عادل دي

ستاسو خدای دی وفادار او دی رښتینې

کړي کارونه دی صحیح او بانصافه

٥ مگر تاسو بې وفا یئ او د دغې لایق نه یئ

چې قوم د هغه اوسئ

ستاسو قوم گناهکار او چلباز قوم دی

٦ ای احمقانو بې شعوره خلکو

آیا دا لار ده چې خښتن سره کوئ دا رویه؟

ستاسو پلار دی او هغه ستاسو خالق دی

دی جوړ کړی هغه ستاسو څخه قوم

٧ د تېر شوي وخت په هکله فکر وکړئ

هغه وخت چې دی تېر شوی ډېر پخوا

د خپل مور او پلار نه وکړئ تپوسونه چې څه وشول

د تېر وخت په هکله وکړئ تپوسونه له سپین ږيرو

٨ قومونو ته ورکړې خدای تعالیٰ دي خپلې ځمکې

د قومونو د هستوگنې په خاطر هغه ټاکلي دي ځایونه

هر یو قوم ته یې مقررې کړې ساتونکې فرښتې

٩) خو خپل ځان ته يې انتخاب کړه اولاده د يعقوب

١٠) هغه وموندل په دښته کې هغوی

چې سرگردانه گرځېدل

يوه خوشې او يوه داسې صحرا

چې زيات بادونه لري

ده ساتنه د هغو کړه او په هغوی يې پام کاوه

لکه د خپلو سترگو د کسيو په شان

١١) څښتن دی لکه عقاب چې خپله ځاله ساتي

او الوتل کوي په سر باندي د خپلو بچو

همپشه څښتن تيار دی چې خپاره کړي خپل وزرونه

او چې راوښيي خپل خلک چې کله لويږي هغوی

١٢) په سفر کې د خپل قوم مشري وکړله څښتن خپله يوازي

مرسته نه وه د هغه سره د بل خدای

١٣) څښتن پرېښودل هغوی چې حکومت وکړي

د کنعان په لورو ځمکو باندي

او څه چې پتيو کې شنه کېدل دوی به خوړل

هغه هغوی ته د گټونو منځ کې شات ورکړل

د زيتون ونې يې شوې شنې په ډبرينه ځمکه

د هغوی غواوو او وزو به ورکولې شيدې او مستې (۱۴)

هغوی لرل ډېر بڼه پسونه او وزې او پادې

او هغوی لرل ډېر بڼه غنم او شراب

د څښتن قوم شتمن شو خو ياغي شو (۱۵)

هغوی چاغ وو او ډوډۍ يې ډېره خوړله

هغوی منځ واپراوه له خپل خالقه خدايه

او هغوی خپل قوي نجات ورکونکی رد کړ

بت پرستی د هغوی څښتن کړ په غضب (۱۶)

په خپلو بدو عملونو يې هغه کړ په قهر

هغوی وړاندې قربانۍ کړې شيطانانو ته (۱۷)

خوشي خدايانو ته چې هيڅکله يې کومک ورسره نه دی کړی

هغو نويو خدايانو ته چې هيڅکله يې نيکونو عبادت د هغو نه و کړی

هغوی هېر کړلو خپل خدای (۱۸)

خپل قوي نجات ورکونکی

هغه څوک چا چې ژوند ورکړی دوی ته

چې څښتن کله دا ولیدل په قهر شو (۱۹)

او کړل رد یې خپل زامن او خپلې لونیې

هغه وویل زه نور نه کومه مرسته د هغوی (۲۰)

بیا به وگورم څه کیري په دې قوم

چې سرزوری بې وفا دی

هغوی زما قهر د خپلو بتانو په سبب راپارولی دی (۲۱)

زما غیرت یې د خپل تش په نامه خدایانو په سبب راپارولی دی

هغه داسې خدایان دي چې رښتیني خدایان نه دي

نوزه به کار واخلم د یو تش په نامه قوم څخه چې یې په قهر کړم

زه به غیرت د دوی راوپاروم د احمقانو په قوم

زما قهر به د اور په شان لمبې ووهي (۲۲)

او فصلونه به په ځمکه باندې وسوزوي

هغه به ورسیري د مړو دنیا ته

او د غرونو تهدابونه به وسوزوي

نه ختمېدونکي آفتونه به نازل کړم په هغوی باندې (۲۳)

او خپل ټول غشي به گوزار کړم په هغوی باندې

٢٤ له لورې او تېې به هغوی مړه شي

د هيبتناکو ناروغيو له کبله به هغوی مړه شي

زه به نازل کړم وحشي حيوانات

چې حمله وکاندي هغوی باندې

او زه به نازل کړم زهرجن ماران چې هغوی وچيچي

٢٥ په سبب د جنگ به مړي وي پراته کوڅو کې

او په کورونو به راپرېوزي وحشت

پېغلې او ځوانان به مړه شي

نه به کوچنيان پاتې شي نه به سپين ږيري

٢٦ ما به بېخي وای تباہ کړي هغوی

ترڅو چې پاتې نه وای د هيچا ياد کې هغوی

٢٧ خو زه له دې نه وېرېدم چې دنمندان به د هغوی وايي

چې هغوی ماتې ورکړې زما قوم ته

خو دا زه وم چې په خپله مې هغوی ته ماتې ورکړه

٢٨ اسراييل يو بې شعوره قوم دی

هيڅ عقل نشته دوى كې

٢٩ په دې نه پوهيږي دوى چې ولې ماتې وخورله

په دې نه پوهيږي دوى چې څه ورپېښ شول

٣٠ د اسراييلو زرو تنو ولې ماتې وخورله

د دښمن د يوه تن له لاسه

او لسو زرو وخورله ماتې له دوه تنو؟

خپل څښتن خداى له هغوى څخه خپل مخ و اړولى

هغوى خپل قوي خداى وو پريښي

٣١ دښمنان د دوى پوهيږي چې د هغوى خپل خدايان كمزوري دي

او د اسراييلو د خداى په شان قوي نه دي

٣٢ د سدوم او عموره په شان فاسد دي د هغوى دښمنان

هغوى دي په شان د هغو تاكونو چې زهرجن او ترخه انگور نيسي

٣٣ داسې شرابو په شان چې وي جوړ شوي

د چمچه مار له زهرو

٣٤ دا د څښتن په ياد دي چې دښمنانو د هغوى څه وکړل

هغه كوي انتظار صحيح موقعې ته

چې سزا ورکړي ورته

څښتن به واخلي بدله له هغوی (۳۵)

او سزا به ورکړي ورته

وخت به راشي د هغوی د پرزېدلو

د هغوی د تباهي ورځ رانژدې ده

چې کله وويني څښتن (۳۶)

چې قوت د ده د قوم له منځه تللی

نو د هغوی سره به وکړي انصاف

کله چې وويني څښتن

چې هغوی څومره بې وزلي دي

هغه به وکړي دلسوزي په هغو خلکو

چې خدمت د هغه کاندي

بيا به څښتن وکړي پوښتنه داسې له خپله قومه څخه (۳۷)

چېرته دي هغه غښتلي خدايان چې مو باور پرې درلود؟

تاسو هغوی ته ورکوله د خوراک دپاره (۳۸)

د خپلو قربانيو وازگه

او د خښاک دپاره مو شراب ورکول

اوس پرېږدئ چې دوی راشي

او کومک درسره وکړي

او راشي چې ساتنه ستاسو وکړي

آیا دا نه پوهېږئ؟ (۳۹)

یوازینی خدای یم زه چې بل خدای نشته

مرگ او ژوند زما په لاس کې دی

تپي کول او روغول زما په لاس کې دي

او نه شي کولی هیڅوک مخالفت زما د کار سره

لکه څنگه چې زه یمه تل ژوندی خدای (۴۰)

زه خپل لاس پورته کوم او دا وعده کومه

زه به تېره کړم خپله ځلانده توره (۴۱)

او زه به انصاف وکړم

زه به له خپلو دښمنانو څخه واخلم بدل

او هغو خلکو ته به ورکړم سزا

څوک چې کرکه کړي له ما

وبه خخیري د دوی وینه زما د غشو خخه (۴۲)

او وبه وژني زما توره هغه خلک

چې زما مخالفت کړي

زه به ټول اسیران مړه کړم

او زه به پرې کړمه سرونه

د دینمنانو د مشرانو

ای اسمانونو! خوشالي وکړئ د خښتن د قوم سره (۴۳)

ټولو خدایانو! د خښتن په مخکې وکړئ سجده

هغه له خپلو دینمنانو خخه اخلي بدل

چا چې وژلی دی قوم د هغه

او پاکوي د خپل قوم ځمکه د هغې ناپاکی خخه

چې پیدا شوې په سبب د گناهونو د دوی <

حضرت موسیٰ^۱ دا سندره وویلله ترڅو د اسراییلو خلک یې واوري او یوشع ورسره مرسته (۴۴) - (۴۵)

وکړه. کله چې حضرت موسیٰ^۱ وزگار شو، (۴۶) هغه وفرمایل: <تاسو به هرو مرو د دغو ټولو امرونو

اطاعت کوئ چې نن ما درکړي دي. دا خپلو اولادونو ته تکراروئ ترڅو هغوی په وفاداری سره د

خدای پاک ټولو تعلیمونو ته غاړه کېږدي. (۴۷) دا تعلیم تشې خبرې نه دي بلکه ستاسو ژوند دی. د

هغه په وسیله کولی شئ چې په هغه خاوره کې ډېره موده ژوند وکړئ چې د اردن د سیند په بلې

غاړې باندې پرته ده او تاسو به یې ژر ونیسئ.>

حضرت موسیٰ د نبو د غره په سر باندې وفات کيږي

٤٨ په هماغه ورځ خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: ٤٩ >د عباریم غرونو ته چې د اریحا ښار ته مخامخ د موآب په خاوره کې دي لاړ شه. د نبو غره ته وروخپڙه او د کنعان خاورې ته وگوره چې زه به یې ژر د اسراییلو قوم ته ورکړم. ٥٠ ته به په هغه غره باندې مړ شي لکه څنگه چې سنا ورور هارون د هور په غره باندې مړ شو. ٥١ ځکه چې تاسو دواړو زما سره د اسراییلو د قوم په حضور کې د مریبه د چینې سره د صین په دښته کې چې د قادش ښار ته نژدې ده یې وفايي وکړه. زه خدای یم، خو تاسو هلته د اسراییلیانو په مخکې زما سره داسې د عزت او احترام له مخې رویه ونه کړه چې زه یې لایق یم. ٥٢ ته به هغه خاوره چې زه یې د اسراییلو قوم ته ورکوم د یو لېرې ځای څخه وویښي، مگر هغې ته به وړ داخل نه شي.<

حضرت موسیٰ د اسراییلو قبیلو ته برکتونه ورکوي

٣٣ دا هغه برکتونه دي چې د خدای پاک نبي حضرت موسیٰ د خپل مرگ څخه مخکې د اسراییلو قوم ته ورکړل:

٢ >خښتن راغی د سینا له غره نه

هغه ادوم باندې د لمر په شان راپورته شو

او وځلېده د فاران له غره نه په خپل قوم باندې

د هغه سره لس زره فرښتې وې

او په بني لاس کې یې د اور لمبه وه

٣ خښتن مینه کوي له خپله قومه سره

او ساتنه كاندي د هغو خلكو كوم چې د هغه دي

نو مونږ ټيټپرو د هغه پښو ته

او د امرونو اطاعت يې كوو

④ مونږ اطاعت كوو د هغه شريعت كوم چې موسی راکړی

چې زمونږ د قوم ده قيمتي شتمني

⑤ کله چې راغونډ شول قبيلې د اسرايلو او مشران

نو خښتن د هغوی پادشاه شو <

⑥ حضرت موسی د روبين د قبيلې په باره کې داسې وفرمايل:

>روبين دې هيڅکله له منځه نه ځي

که څه هم چې قبيله د دوی کوچنی ده <

⑦ هغه د يهودا د قبيلې په باره کې داسې وفرمايل:

>خښتنه! فرياد د هغوی واوړه

چې کوي يې د کومک دپاره

هغوی بېرته د نورو قبيلو سره يوځای کړه

ته قوي کړه لاسونه د يهودا

د دښمنانو مقابل کې د هغوی مرسته کوه <

٨ هغه د لاي د قبيلې په باره کې داسې وفرمايل:

ځای څښتنه تا ورکړي دي اوريم او تميم

لاويانو ته يعنې خپل وفادارو خادمانو ته

تا په مسا کې هغوی وازمايل

او رښتيني دې ثابت کړل هغوی

د مريبه د چينې څنگ کې

٩ هغوی وښودله تاته وفا زياته

د مور او پلار، ورونو او خوښو اولادونو څخه

ستا امرانو ته هغوی کېښوده غاړه

او شول پاتې وفادار د ستا د لوظه سره

١٠ هغوی ستا قوم ته زده کوي ستا د قانون اطاعت

هغوی ږدي خوشبويي ستا په حضور کې

او سوزېدونکې نذرانې ستا قربانگه باندې

١١ مرسته وکړه د هغوی د قبيلې سره څښتنه

چې قوي شي

خوشاله اوسه ته د هغوی د کارونو څخه

ټول د بنمنان د هغوی له منځه یوسه

هغوی مه پرېږده چې بیا سر کړي راپورته <

١٢ هغه د بنیامین د قبیلې په باره کې داسې وفرمایل:

> دا هغه قبيله ده چې خښتن تعالی ورسره مینه کوي

هغه اوسپړي د هغوی د غونډیو منع کې

او ټوله ورځ د هغوی ساتنه کوي <

١٣ هغه د حضرت یوسف د اولادې په باره کې داسې وفرمایل:

> خښتن دې واوروي پرڅه د هغوی په ځمکه

او برکت دې واچوي د ځمکې لاندې اوبو کې

١٤ د هغوی ځمکه دې ډکه شي له هغو مېوو

چې پخې شوې وي په لمر باندې

او شي دې غني د هر موسم

په ډېرو ښو مېوو باندې

١٥ د هغوی پخوانی غونډی دې پټې شي

په ډېرو ښو مېوو کې

١٦ د هغوی ځمکه دې ډکه شي له ټولو نعمتونو څخه

هغه څښتن دې د هغوی سره نېکي وکړي

چې په سوزېدونکي بوتي کې ښکاره شو

دا برکتونه دې نازل شي د يوسف په اولادې باندې

ځکه رهبر ؤ هغه د خپلو ورونو منځ کې

١٧ په قوت کې دی يوسف لکه د ځوان غويي په شان

د وحشي غويي د ښکرو په شان

د هغه ښکرونه د منسي زرگونه خلک دي

او د افرایم لس گونه زره خلک دي

نور قومونه وهي هغو ښکرونو باندې

او تپل وهي هغوی د دنیا آخر سرته <

١٨ هغه د زبولون او یساکار د قبیلو په باره کې داسې وفرمایل:

>زبولون دې وي خوشاله تجارت کې په دریاب باندې

او د یساکار دولت دې ډېر شي خپل وطن کې

١٩ هغوی خپل غره ته نورې قبیلې رابولي

او وړاندې کوي هلته صحیح قربانی

لاس ته راوړي هغوی دولت خپل له دریابه څخه

او د درياب د غاړې شگو خخه <

٢٠ هغه د جاد د قبيلې په باره کې داسې وفرمايل:

>ودې شي ستاينه د خدای چې يې پراخه

د هغوی سيمه کړه

جاد وباسي انتظار د زمري په شان

چې د بنکار مټه يا کوپړی غوڅه کړي

٢١ هغوی د ځان دپاره واخيستله بڼه بڼه ځمکه

د يو مشر برخه ورکړل شوه هغوی ته

کله راغونډ چې شول مشران د اسراييلو

د جاد خلکو کېنودله غاړه

د څښتن امرونو او قوانينو ته <

٢٢ هغه د دان د قبيلې په باره کې داسې وفرمايل:

>دان د زمري بچی دی

چې په باشان کې له خپل غاره خخه

د خپل دښمن پسې ټوپونه وهي <

٢٣ هغه د نفتالي د قبيلې په باره کې داسې وفرمايل:

>د نفتالي سره د خښتن د نېکۍ ډېر برکت دی

د هغوی ځمکه رسي د جليل له جهيل تر جنوبه پورې <

٢٤ هغه د اشیر د قبیلې په باره کې داسې وفرمايل:

>نسبت نورو قبیلو ته د اشیر د قبیلې سره دی ډېر برکت

هغه دې غوره اوسي د خپلو ورونو منځ کې

او د هغه ځمکه دې وي ډکه د زيتون له تېلو

٢٥ په هغو دروازو دې د هغه د بنارونو ساتنه وشي

چې ارمونه وي د اوسپنې او برنجو په کې

او ژوند دې کوي هغه همېشه امن کې

٢٦ ای د اسراييلو خلکو! هيڅ يو خدای نه دی

زمونږ د خدای په شان

هغه سپرېري د اسمان په ورېځو

د خپل شوکت او شانه سره

چې راشي تاسو ته کومک دپاره

٢٧ ابدي خدای زمونږ د پتېدلو ځای دی

هغه نيسي مونږه په ابدي غېږه کې

خدای لېرې د بنیمان کرل ستاسو

ستاسو له مخې څخه

او درته ویې ویل چې هغوی تپاه کړی

نو اولاده د یعقوب کوي په سوله کې ژوند ۲۸

دې په امن هغوی په داسې خاوره کې

چې ده ډکه له غلو او له شرابو څخه

او چېرته چې پرڅه له اسمانه څخه

ځمکې ته اوبه ورکوي

اسراييلو! تاسو څومره یې خوشاله ۲۹

چې هیڅوک نشته لکه ستاسو په شان

یو داسې قوم چې څښتن ژغورلی

د دې دپاره چې دفاع وکړي له تاسو څخه

او بری درکاندي

څښتن په خپله ستاسو سپر او ستاسو توره ده

رحم دپاره به راځي د بنیمان ستاسو

او زاري به کوي

او تاسو تر پښو لاندې کوی به هغوی <

د حضرت موسیٰ وفات کېدل

۳۴ (۱) حضرت موسیٰ د موآب د ډاگونو څخه د نبو غره ته وخوت، یعنی د پیسگاه د غره سرته چې د اریحا په ختیځ کې دی. هلته ورته څښتن ټوله خاوره یعنی د جلعاد سیمه د دان تر ښاره پورې، (۲) د نفتالی ټوله سیمه، د افرايم او منسي سیمې، د مدیترانې تر بحیرې پورې د یهودا ټوله سیمه، (۳) د یهودا جنوبي برخه او هغه ډاگ وروښود چې د صوغر څخه تر اریحا پورې چې د خرما د ونو ښار دی رسېږي. (۴) بیا څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: <دا هغه خاوره ده چې ما د ابراهیم، اسحاق او یعقوب سره وعده کړې وه چې د هغوی اولادې ته به یې ورکړم. ما ته پرېښودلې چې هغه ووينې، خو ته به د اردن له سیند څخه تېر نه شي او هلته به ورداخل نه شي.>

(۵) نو لکه څنگه چې څښتن فرمایلي وو، د څښتن خدمتگار حضرت موسیٰ هلته د موآب په خاوره کې وفات شو. (۶) هغه د موآب په هغې دره کې ښخ کړای شو چې د بیت فغور ښار ته مخامخ وه. مگر تر نن ورځې پورې هیڅوک نه پوهیږي چې حضرت موسیٰ چېرته ښخ شوی دی. (۷) حضرت موسیٰ یوسلو شل کلن ؤ چې وفات شو، د هغه بدن لا قوي ؤ او د سترگو نظر یې هم ښه ؤ. (۸) د اسراییلو قوم د موآب په ډاگونو کې دېرش ورځې د هغه دپاره وژړل.

یوشع د اسراییلو مشر کېږي

(۹) حضرت موسیٰ د خپل مرگ څخه مخکې د نون د زوی یوشع په سر باندې خپل لاسونه کېښودل او هغه یې د خپل ځان په ځای وټاکه. څښتن هغه د حکمت څخه ډک کړ. د اسراییلو قوم د یوشع اطاعت کاوه او په هغو امرونو باندې یې عمل کاوه چې څښتن هغوی ته د حضرت موسیٰ په وسیله ورکړي وو.

حضرت موسیٰ یو لوی نبي ؤ

١٠ په اسراییلو کې هیڅکله د حضرت موسیٰ په شان نبي نه دی پیدا شوی. څښتن د هغه سره
مخامخ خبرې کولې. ١١ بل هیڅ نبي داسې لویې معجزې نه دي ښودلې لکه څنگه چې څښتن
حضرت موسیٰ رالېږلی ؤ چې د فرعون، د هغه د درباریانو او د مصر د ټولو خلکو په حضور کې یې
وښایي. ١٢ بل هیڅ نبي داسې قدرت نه درلود چې هغه لوی او وپروونکي کارونه وکړي کوم چې
حضرت موسیٰ د ټولو اسراییلیانو په مخکې وکړل.